

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 261 E



Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

56 tomas
2013 m. rugsėjo 10 d.

<u>Pranešimo Nr.</u>	<u>Turinys</u>	<u>Puslapis</u>
I	<i>Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės</i>	
	REZOLIUCIJOS	
	Europos Parlamentas	
	2012–2013 m. SESIJA	
	2012 m. gegužės 10 d. posėdžiai	
	Posėdžių protokolai paskelbti OL C 206 E, 2012 7 13.	
	2012 m. gegužės 10 d. priimti tekstai dėl biudžeto įvykdymo patvirtinimo, susijusio su 2010 m. vykdymu, buvo paskelbti OL L 286, 2012 10 17.	
	PRIIMTI TEKSTAI	
	2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis	
2013/C 261 E/01	Regioniniai oro uostai ir oro transporto paslaugos 2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl regioninių oro uostų ir oro susiekimo paslaugų ateities Europos Sąjungoje (2011/2196(INI))	1
2013/C 261 E/02	Europos Sąjungos finansinių interesų apsauga. Kova su sukčiavimu. 2010 m. metinė ataskaita 2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Sąjungos finansinių interesų apsaugos. Kova su sukčiavimu. 2010 m. metinė ataskaita (2011/2154(INI))	8
2013/C 261 E/03	Nesutartinėms prievolėms taikytina teisė (Roma II) 2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento rezoliucija su rekomendacijomis Komisijai dėl Reglamento (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma II) dalinio pakeitimo (2009/2170(INI))	17
	REZOLIUCIJOS PRIEDAS	20

LT

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys (tęsinys)	Puslapis
2013/C 261 E/04	Prekyba siekiant pasikeitimų. ES prekybos ir investicijų strategija pietų Viduržemio jūros regione po Arabų pavasario revoliucijų 2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl prekybos siekiant pokyčių. ES prekybos ir investicijų strategija pietinėse Viduržemio jūros regiono šalyse po Arabų pavasario revoliucijų (2011/2113(INI))	21
2013/C 261 E/05	Esminių biologinių procesų patentavimas 2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl iš esmės biologinių procesų patentavimo (2012/2623(RSP))	31
2013/C 261 E/06	Piratavimas jūroje 2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl piratavimo jūroje (2011/2962(RSP))	34
2013/C 261 E/07	Parama pasiūlymui paskelbti Europos teisuolių atminimo dieną 2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento pareiškimas dėl paramos pasiūlymui paskelbti Europos teisuolių atminimo dieną	40

II *Komunikatai*

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

Europos Parlamentas

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

2013/C 261 E/08	Prašymas ginti Parlamento nario Corneliu Vadimo Tudoro imunitetą 2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento sprendimas dėl prašymo ginti Corneliu Vadimo Tudoro imunitetą ir privilegijas (2011/2100(IMM))	41
2013/C 261 E/09	Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 87a ir 88 straipsnių dalinis keitimas 2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento sprendimas dėl Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 87a ir 88 straipsnių dalinio keitimo (2009/2195(REG))	42
2013/C 261 E/10	Klausimų raštu, į kuriuos negaunama atsakymo, nagrinėjimas komiteto posėdyje (Darbo tvarkos taisyklių 117 straipsnio 3 dalies išaiškinimas) 2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento sprendimas dėl klausimų raštu, į kuriuos negaunama atsakymo, nagrinėjimo komiteto posėdyje (Darbo tvarkos taisyklių 117 straipsnio 3 dalies išaiškinimas)	50



2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

EUROPOS PARLAMENTAS

Regioniniai oro uostai ir oro transporto paslaugos

P7_TA(2012)0152

2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl regioninių oro uostų ir oro susisiekimo paslaugų ateities Europos Sąjungoje (2011/2196(INI))

(2013/C 261 E/01)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos oro uostų pajėgumų, našumo ir saugos veiksmų planas“ (COM(2006)0819),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Bendrijos gairės dėl oro uostų finansavimo ir valstybės pagalbos oro transporto bendrovių veiklai iš regioninių oro uostų pradėti“⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES ir kaimyniniai regionai. Naujas požiūris į bendradarbiavimą transporto srityje“ (COM(2011)0415),
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 7 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl pasaulinės navigacijos palydovų sistemos taikomųjų transporto programų. Trumpojo ir vidutinio laikotarpio ES politika⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos baltąją knygą „Bendros Europos transporto erdvės kūrimo planas. Konkurencingos efektyviu išteklių naudojimu grindžiamos transporto sistemos kūrimas“ (COM(2011)0144),
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Transporto ir turizmo komiteto pranešimą ir Regioninės plėtros komiteto nuomonę (A7-0094/2012),

⁽¹⁾ OL C 312, 2005 12 9, p. 1.⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0250.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- A. kadangi šiuo metu nesama sąvokos „regioninis oro uostas“ apibrėžties, kuriai būtų visuotinai pritarta; kadangi oro uostai, visų pirma aptarnaujantys miestą-sostinę, neįtraukti į šio pranešimo sritį; mano, kad regioninius, t. y. ne pagrindinius, oro uostus reikėtų skirstyti į didesnius ir mažesnius atsižvelgiant į tai, kokios rūšies susisiekimą jie siūlo, kokį skaičių keleivių šie oro uostai aptarnauja, taip pat į susisiekimą su dideliais miestais ir didžiaisiais oro uostais ir ragina Komisiją nustatyti bendruosius kriterijus, kuriais remiantis būtų galima lengviau tinkamai apibrėžti, kas yra regioninis oro uostas, vadovaujantis visais pirmiau minėtais aspektais; vis dėlto kadangi sąvoka „regioninė oro susisiekimo paslauga“ turėtų būti apibrėžta kaip oro susisiekimo paslauga, teikiama skrendant iš regioninio oro uosto ir (arba) į jį; kadangi tolesnėje diskusijoje dėl regioninių oro uostų bus būtina apibrėžti jų skirtingus vaidmenis ir ypač atskirti salų oro uostus, tankiai gyvenamų regionų oro uostus ir tokius oro uostus, per kuriuos vykdomas tiekimas atokiau nuo transporto kelių esantiems ar ekonomiškai silpniems regionams;
- B. kadangi regioninė aviacija, kaip ir kitų rūšių transportas, yra itin svarbus veiksnys piliečių judumui užtikrinti; kadangi pagerinus susisiekimą ir užtikrinus veiksmingesnį įvairiarūšių judumą būtų gerokai prisidėta užtikrinant geresnes galimybes atvykti į regionus, vystyti verslą, turizmą ir susijusias paslaugas, taip pat skleisti ekonominę gerovę;
- C. kadangi dėl nevienodos piliečių materialinės padėties ir skirtingo infrastruktūros vystymosi lygio galimybės naudotis regioninėmis oro jungtimis valstybėse narėse užtikrinamos nevienodai;
- D. kadangi labai svarbios susisiekimo galimybės, kurias piliečiams ir įmonėms ES regionuose – ypač nepasiekiamuose regionuose ir salose – siūlo aviacija: taip padedama užtikrinti šių vietovių ekonominę gyvybingumą; kadangi Europos oro uostai sudaro stambų 150 000 miestų porų tinklą;
- E. kadangi nemažoje dalyje regioninių oro uostų susiduriama su faktiniu kurios nors skrydžių bendrovės monopoliumi ir tokia bendrovė gali naudotis šia padėtimi darydama spaudimą ir keldama vis daugiau reikalavimų atitinkamam oro uostui ir vietai ir (arba) regioninės valdžios institucijoms, *inter alia*, oro uosto mokesčių ir aviacijos saugos rinkliavų klausimu;
- F. kadangi, kai kurioms skrydžių bendrovėms pradėjus taikyti politiką, pagal kurią ribojamas rankinis bagažas, oro uostuose gerokai sumažėjo mažmeninės prekybos apimtis; kadangi dėl skrydžių bendrovių – ypač šiuose oro uostuose dažniausiai dirbančių pigių skrydžių bendrovių – taikomos vieno bagažo vieneto taisyklės, taip pat dėl kitų išlaidų mažinimo priemonių poveikio keliauti tapo sunkiau, dėl to kai kuriuose regioniniuose oro uostuose labai sumažėjo mažmeninė prekyba; kadangi trečdalis mažmeninės prekybos oro uostuose pelno panaudojama skrydžių bendrovėms subsidijuoti taikant mažesnius nusileidimo mokesčius;
- G. kadangi Ispanijos vyriausybė aiškiai uždraudė skrydžių bendrovėms taikyti vieno bagažo vieneto taisyklę vykstant iš Ispanijos oro uostų;
- H. pripažįsta, kad didžiuosiuose kai kurių ES valstybių narių oro uostuose trūksta pajėgumų;
- I. pažymi, kad dėl finansinės ir valstybės garantuotų skolų krizės iš esmės pasikeitė oro uostų – pirmiausia ne pagrindinių oro uostų – finansavimo sąlygos ES;
- J. kadangi naujų regioninių oro uostų statyba turėtų būti grindžiama ekonominės naudos analize;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- K. kadangi viešojo sektoriaus investicijos į oro uostų pertvarkymą turėtų atspindėti tam tikrą išleistos pinigų sumos ir infrastruktūra besinaudojančių keleivių skaičiaus santykį;

Regioninės oro susisiekimo paslaugos ekonominiu požiūriu

1. pabrėžia, kad būtina priimti išipareigojimą teikti viešąsias ekonominės ir visuotinės svarbos oro susisiekimo paslaugas, ypač tas, kurias teikiant užtikrinamas susisiekimas tarp atokių regionų, salų ir atokiausių regionų atsižvelgiant į tai, koku atstumu jie nutolę, taip pat į fizines ir gamtines savybes, ir taip užtikrintas visapusiškas susisiekimas su jais ir jų teritorinė integracija; pabrėžia, kad turėtų būti išsaugoti esami išipareigojimai teikti viešąsias paslaugas; yra įsitikinęs, kad neskiriant viešųjų lėšų šios paslaugos nebus ekonomiškai perspektyvios; pabrėžia, kad svarbu skatinti didesnę atokiausių regionų konkurencingumą ir jų integravimąsi į kitus regionus, siekiant panaikinti ekonominį atotrūkį, dėl kurio jie atskirti nuo likusios Europos;

2. laikosi nuomonės, kad pageidautina vengti regioninių oro uostų skaičiaus didėjimo, ir pažymi, kad vystant regioninius oro uostus turėtų būti siekiama vengti kurti nenaudojamą arba neveiksmingai naudoti oro uostų infrastruktūrą, kadangi taip ekonomine našta būtų apkrautos atsakingosios institucijos; priešingai, pažymi, kad turėtų būti stiprinamos esamos jungtys, ypač vietovėse, kurios nukenčia dėl nepalankių geografinių sąlygų (pvz., salose); todėl teigiamai vertina bet kokią iniciatyvą, skirtą viešojo transporto, įskaitant kelių transportą, vaidmeniui vystyti skatinant susisiekimą; pabrėžia, kad viešasis regioninių oro uostų finansavimas turėtų atitikti Sutarties dėl Europos Sąjungos (SESV) veikimo 106 ir 107 straipsnių nuostatas dėl valstybių teikiamos pagalbos; mano, kad turėtų būti parengta nuostata dėl baudų skyrimo skrydžių bendrovėms, kurios, gavusios finansavimą, pasitraukia iš regioninio oro uosto nepasibaigus nustatytam terminui, tvarkos;

3. ragina Komisiją peržiūrėti sprendimą 2012/21/ES dėl 106 straipsnio 2 dalies taikymo; pagal šį sprendimą riba, kurios neviršydamas oro uostas gali gauti valstybės pagalbą ir nepranešti apie tai Komisijai, buvo sumažinta iki 200 000 keleivių per metus atsižvelgiant į tai, kad minėtose Bendrijos gairėse tvirtinama, jog oro uostas gali tapti ekonomiškai pelningu, jei per metus jame aptarnaujamas daugiau negu 500 000 keleivių srautas;

4. laikosi nuomonės, kad nacionalinės ir regioninės valdžios institucijos turėtų tinkamai remti regioninius oro uostus, atsižvelgdamos į jų poveikį aplinkai ir ekonomikai, dėl jų turėtų būti konsultuojamasi vietos ir regionų lygmeniu ir, remiantis ekonominės naudos analizėmis, jiems turėtų būti leidžiama teikti paraiškas gauti finansavimui iš ES fondų, taip pat pagal kitas ES finansuojamas finansų inžinerijos priemones, numatytas remiantis naująja programavimo sistema; rekomenduoja Komisijai atsižvelgti į regioninių oro uostų, sudarančių dalį pagrindinio Europos transporto tinklo, teikiamas galimybes;

5. ragina nustatyti griežtai apibrėžtus ir skaidrius subsidijų ir valstybės finansavimo skyrimo kriterijus;

6. ragina Komisiją ateityje peržiūrint aviacijos gaires vadovautis subalansuotu požiūriu, kad būtų sudarytos socialiai ir ekonomiškai perspektyvaus regioninių oro susisiekimo paslaugų vystymosi sąlygos atsižvelgiant į infrastruktūrą, kuri būtina užtikrinti įvairiarūšiam transportui, kartu sudarant ES piliečiams sąlygas naudotis šiomis paslaugomis ir paisant į subsidiarumo ir proporcingumo principų;

7. ragina Komisiją remiant regioninių oro uostų plėtrą ir naujų regioninių oro uostų statybą (ypač šalyse, kurių nacionaliniai oro uostai veikia atokiose vietose), išskirtinį dėmesį teikti subalansuotam teritoriniam regionų, atitinkančių Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros (NUTS) I ir II lygius, vystymuisi, siekiant užtikrinti naujoves ir konkurencingumą regionuose, kurie yra toli nuo sostinės ir kuriuose neužtikrinama gera prieiga prie transporto paslaugų, taip pat ragina skatinti tikrų ekonominių ir transporto centrų vystymą;

8. pabrėžia, kad tinkamai vystant regioninius oro uostus vienu metu prisidedama ir prie turizmo sistemos vystymo, o šis sektorius gyvybiškai svarbus daugybei Europos regionų;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

9. pažymi, jog turizmas parodė, kad yra atsparus ekonominei krizei ir kad ypatingą dėmesį būtina skirti bet kokiems ekonomikos politikos aspektams ar sprendimams, kuriais remiantis gali būti remiamas ar skatinamas turizmas, pvz., skrydžių ir oro uostų infrastruktūros projektams;

10. pabrėžia, kad kai kurie regioniniai oro uostai veikia tik per masinio turizmo sezonus, ir tai dažnai būna papildoma organizacinė problema, susiduriama su didesnėmis sąnaudomis vienetai ir t. t.; ragina Komisiją priimant naujus su šiuo sektoriumi susijusius teisės aktus atsižvelgti į specifinį šių sezoninių regioninių oro uostų pobūdį ir jų problemas;

11. pabrėžia, kad regioniniai oro uostai vis svarbesni užsakomųjų ir pigių skrydžių bendrovėms; pabrėžia, kad šiandien užsakomųjų skrydžių bendrovių veiklos esmę sudaro tai, kad jos veikia kaip tolimųjų skrydžių į poilsio vietas operatoriai, jų lėktuvuose atstumas tarp sėdynių mažesnis ir skrydžio metu teikiamos paslaugos prastesnės negu tos, kurias teikia tradicinės reguliarių skrydžių bendrovės; užsakomųjų skrydžių bendrovės skrydžius dažnai vykdo iš regioninių oro uostų, kurie negali teikti reguliarių skrydžių paslaugų, ir pigių skrydžių oro bendrovės, skraidinančios trumpiems skrydžiams pritaikytais lėktuvais, negali su jomis konkuruoti; primena, kad mažo korpuso orlaivius įprasta naudoti skraidant trumpaisiais maršrutais, ypač tais atvejais, kai tradiciniai vežėjai iš regioninio oro uosto skrenda į oro transporto centrą ir kai skraidina pigių skrydžių bendrovės;

12. ragina Komisiją užtikrinti, kad būtų tinkamai taikomi ES ir nacionaliniai teisės aktai dėl oro vežėjų socialinių ir darbo sąlygų, kad regioniniame oro uoste dirbantis personalas netaptų socialinio dempingo aukomis ir kad aviacijos sektoriuje būtų užtikrinta sąžininga konkurencija ir vienodos sąlygos; ragina oro uostų – ypač tų oro uostų, kuriuose didžiąją dalį eismo lemia pigių skrydžių bendrovės – personalui užtikrinti deramas sąlygas pagal sutartį;

13. reiškia susirūpinimą dėl tam tikros pigių skrydžių bendrovių, dažnai skraidančių iš regioninių oro uostų, veiklos, dėl kurios keleiviams teikiamos prastesnės kokybės paslaugos ir blogėja darbo sąlygos; atsižvelgdamas į šiuo metu agresyvią kai kurių pigių skrydžių bendrovių, skraidančių iš regioninių oro uostų, verslo praktiką siekiant pasinaudoti savo dominuojančia padėtimi, taip pat atsižvelgdamas į tai, kad komercinė veikla yra svarbus regioninių oro uostų pajamų šaltinis, reiškia susirūpinimą dėl kai kurių skrydžių bendrovių nustatyto apribojimo, pagal kurį leidžiama turėti tik vieną bagažo vienetą, ir į kitus apribojimus, taikomus bagažui, kurį galima pasiimti į lėktuvo saloną; laikosi nuomonės, kad ši praktika pažeidžia konkurencijos įstatymus, ir yra įsitikinęs, kad šie pažeidimai gali būti laikomi piktnaudžiavimu vežėjo padėtimi; todėl ragina valstybes nares nustatyti bendras maksimalias šių apribojimų ribas, kurias turėtų taikyti skrydžių bendrovės, ir mano, kad bet kokie patikrinimai, susiję su bagažo svorio apribojimais ir jo dydžiu, turėtų būti atlikti iki atvykstant prie išvykimo vartų;

14. ragina oro uostuose iš mažmeninių prekiautojų įsigytas prekes laikyti būtiniaisiais daiktais, pvz., šiuo metu tokiais daiktais laikomi paltai; pritaria Ispanijos sprendimui uždrausti 13 dalyje nurodytą praktiką⁽¹⁾ savo teritorijoje ir ragina Komisiją apsvarstyti galimybę pradėti taikyti panašią priemonę visoms skrydžių iš Europos paslaugoms;

15. mano, kad prekių gabenimas – teigiamas veiksnys regioniniams oro uostams, kadangi taip gali būti toliau skatinamas vystymasis ir darbo vietų kūrimas, taip pat ir kuriant susijusias sausumos paslaugas bei vystant su regioniniais oro uostais susijusią veiklą; ragina Komisiją parengti strategiją, pagal kurią būtų skatinamas prekių gabenimas ir palengvintas kaimyninių regionų oro uostų bendradarbiavimas;

16. ragina valstybių narių valdžios institucijas siūlyti planus, skirtus vystyti šiuo metu veikiantiems regioniniams oro uostams ir didinti jų veiksmingumui;

⁽¹⁾ Įstatymas Nr. 1/2011 (2011 m. kovo 4 d.), pagal kurį nustatoma valstybinė civilinės aviacijos saugos programa ir iš dalies keičiamas Įstatymas Nr. 21/2003 dėl saugios oro navigacijos (2003 m. liepos 7 d.).

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

17. mano, kad regioniniai oro uostai neturėtų būti įrankiu valstybės deficitui didinti ir apskritai vidutinės trukmės laikotarpiu jie turėtų būti ekonomiškai tvarūs;

Aplinka ir naujovės

18. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares paspartinti bendrosios įmonės naujos kartos Europos oro eismo vadybos sistemai (SESAR) sukurti ir iniciatyvos „Švarus dangus“ vystymą ir teisės aktų dėl Bendro Europos dangaus vykdymą; pažymi, kad taikant sistemą SESAR ir svarbų vaidmenį atliekant Europos geostacionarinei navigacinei tinklo sistemai (EGNOS) regioniniams oro uostams pasitarnaus, pvz., oro eismo kontrolės bokštų, greičio ir spūsčių kontrolės ir patobulintų veiklos procedūrų projektai;

19. pripažįsta, kad oro uostų, kuriuose pakilimo ir nusileidimo laiko tarpniai koordinuojami, pajėgumai nėra valdomi taip pat, kaip oro uostuose, kuriuose šie laiko tarpniai nekoordinuojami; laikosi nuomonės, kad daugelyje regioninių oro uostų esama daugybė neišnaudotų pajėgumų, kuriuos būtų galima panaudoti, ir kad panaudojus šiuos neišnaudotus pajėgumus būtų sumažintos spūstys ir apkrovos didžiuosiuose oro uostuose ir apribotas poveikis aplinkai; pripažįsta, kad užtikrinus gerą susisiekimą tarp pagrindinių ir gretimų regioninių oro uostų būtų galima sumažinti spūstis;

20. pabrėžia, kad regioniniai oro uostai atlieka svarbų vaidmenį, nes tai stimulus naujovių telkiniams vystyti mažinant naujų įmonių steigimo išlaidas, ypač geografiškai nutolusiuose regionuose;

21. ragina valstybes nares, taip pat regionines ir vietos valdžios institucijas sprendžiant dėl oro uosto vietos ir kaskart iškilus būtinybei renovuoti ar plėsti regioninių oro uostų infrastruktūrą atsižvelgti ne tik į ekonominius ir finansinius aspektus, bet ir į aplinkos, teritorinius, geologinius ir meteorologines veiksnius bei kitus racionaliai pagrįstus kriterijus; kartu pabrėžia, kad prieš statant naują infrastruktūrą labai svarbu panaudoti ir atnaujinti esamus objektus;

Spūstys ir įvairiarūšis transportas

22. pažymi, jog pastarojo meto studijose teigiama, kad tiesioginio susisiekimo požiūriu Europos regionai pralaimi kai kuriems labiausiai perpildytiems oro uostams, ir reiškia nusivylimą, kad Europos Komisijos atliekamuose tyrimuose dėmesio skiriama tik didiesiems oro uostams; todėl siūlo, kad bet kokių ateities tyrimų taikymo sritis būtų išplėsta įtraukiant regioninius oro uostus, o kol kas ragina valstybes nares ir Komisiją skatinti susisiekimą tarp regioninių ir pagrindinių oro uostų valstybėse narėse – tai padėtų paskatinti aplink regioninius oro uostus esančių vietovių ekonomiką ir kartu būtų vienas iš galimų oro eismo spūsčių Europoje problemos sprendimų;

23. primygtinai ragina visas šalis ir institucijas, kurios dalyvauja Reglamento (EEB) Nr. 95/93 (iš dalies pakeisto Reglamentu (EB) Nr. 793/2004) peržiūroje, daugiau dėmesio skirti naujų pajėgumų oro uostuose, o ne regioninių oro susisiekimo paslaugų išstūmimui iš rinkos klausimams; mano, jog itin svarbu, kad iš regioninių oro uostų būtų galima pasiekti transporto centrus, ir laikosi nuomonės, kad šį klausimą būtina svarstyti peržiūrint Reglamentą (EEB) Nr. 95/93, ypač atsižvelgiant į antrinės prekybos pakilimo ir nusileidimo laiko tarpniais planus ir į ketinimą laipsniškai pradėti taikyti kitus rinkos mechanizmus, įskaitant pirminę prekybą, dėl kurios gali nutrūkti susisiekimas tarp regioninių oro uostų ir pagrindinių transporto centrų;

24. ragina Komisiją racionaliai atsižvelgti į administracinį ir teisinį pakilimo ir nusileidimo laiko tarpnių valdymo regioniniuose oro uostuose reglamentavimą, nes priešingu atveju būtų apribotas tinklas; atsižvelgdamas į tai, kad pagrindiniai didieji oro uostai beveik pasiekė pajėgumų ribą, ragina Komisiją parengti pakilimo ir nusileidimo laiko tarpnių paskirstymo regioniniuose oro uostuose strategiją siekiant pritraukti naujų skrydžių bendrovių, taip pat paskatinti konkurenciją, sumažinti pagrindinių oro uostų apkrovą ir vystyti regioninius oro uostus;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

25. apgailestauja, kad dažnai nepakankamai užtikrinamas geras toli nuo miesto centrų esančių regioninių oro uostų prijungimas prie sausumos transporto tinklo; ragina valstybes nares parengti įvairiarūšio transporto politiką ir investuoti į šias strategiškai svarbias įvairiarūšio transporto jungtis, pvz., užtikrinus prijungimą prie geležinkelių tinklo, t. y. sujungus regioninius oro uostus ir kitas transporto tinklo dalis, įskaitant kitus oro uostus, būtų paskatintas didesnis naudojimas regioniniais oro uostais tais atvejais, kai pagrindiniams oro uostams stipriai trūksta pajėgumų;

26. pažymi, kad, jei nebus imamasi ryžtingų veiksmų geresniam susisiekimui su regioniniais oro uostais užtikrinti taikant tinkamas susisiekimo su miestų centrais priemones, įskaitant investicijų į transporto infrastruktūrą panaudojimą, bus apribotas ekonominis ir socialinis regionų vystymasis;

27. pažymi, kad būtina geresnė transporto rūšių savitarpio integracija; primygtinai ragina Komisiją parengti komunikatą, kuriame sektoriaus atstovai būtų skatinami plėtoti įvairiarūšį transportą parduodant tęstinės kelionės bilietus, skirtus naudoti ir geležinkelių, ir oro transporto sektoriuose; atkreipia dėmesį į tai, kad šio pobūdžio schemas jau taikomos kai kuriose valstybėse narėse, ir todėl ragina visas šalis keistis geriausia praktika šioje srityje;

28. pažymi, jog būtina skubiai užtikrinti Europos Sąjungos oro uostų pajėgumą, kad, palyginti su kitais pakilimą išgyvenančiais regionais, nebūtų prarastas konkurencingumas ir eismas nebūtų nukreiptas į kaimyninius regionus; laikosi nuomonės, kad regioniniai oro uostai gali padėti mažinti spūstis pagrindiniuose Europos oro uostuose ir leisti jiems išsaugoti pirmaujančias pozicijas;

29. yra įsitikinęs, kad geležinkelių ir kelių transporto sektorių tinklo vystymo planuose turėtų būti atsižvelgta į vietas, kuriose veikia oro uostai, ir taip siekiama įtraukti oro uostus į vystomus sausumos transporto tinklus; pažymi, kad būtina vystyti regioninių oro uostų tinklus, kurie būtų grindžiami integruotu susisiekimu su pagrindiniais oro uostais, siekiant pagerinti gyventojų judumą ir racionalizuoti prekių gabenimą;

30. pažymi, kad gerai išvysčius regioninių oro uostų tinklą taip pat būtų pagerintas keleivių saugumas ir, be kita ko, užtikrinta, kad pablogėjus oro sąlygoms ar kitomis aplinkybėmis būtų galima pasinaudoti nenumatytiems atvejams skirtų ar alternatyvių oro uostų tinklu;

31. mano, kad gyvybiškai svarbu įtraukti ypatingą krovinių transporto sritį kaip elementą, kuris bus svarbus prisidedant prie oro uostų žemėlapiu planavimo, ir siekiant optimizuoti esamos infrastruktūros naudojimą; atkreipia dėmesį į tai, kad tinkamai vadovaujantis šiuo principu ir tinkamai skirstant pakilimo ir nusileidimo laiko tarpusius atsižvelgiant į keleivinių ir prekių transportą, turėtų būti išvengta spūsčių pagrindiniuose oro uostuose; pabrėžia svarbų vaidmenį, kurį įgyvendinant šią strategiją atliktų regioniniai oro uostai;

Transeuropiniai transporto tinklai (TEN-T)

32. laikosi nuomonės, kad regioninių oro uostų atliekamas vaidmuo gyvybiškai svarbus teritorinei sanglaudai, taip pat socialiniam ir ekonominiam vystymuisi regionuose, ypač tuose, kur nepakankamai išvystytas kitų rūšių transportas; todėl ragina rengiant būsimąją TEN-T politiką atsižvelgti į regioninius oro uostus; be to, yra tvirtai įsitikinęs, kad svarbiausi regioniniai oro uostai, kuriuose oro eismas vyksta ištisus metus ir kurie aktyviai prisideda prie ekonominio vystymosi, pramonės ir užimtumo gaivinimo savo regione, turėtų būti įtraukti į svarstymus TEN-T tinklo planavimo klausimais, ypač tie regioniniai oro uostai, kuriuose užtikrinamas didelis skrydžių į trečiąsias šalis srautas, kurie aktyviai dalyvauja Europos vidaus eismo tinklo veikloje ir kurie prisideda prie įvairiarūšio transporto savo regione skatinimo, taip pat tie regioniniai oro uostai, kurie gali padėti sumažinti apkrovas;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

33. pabrėžia, kad tarpvalstybinių regionų oro uostai, esantys netoli vieni kitų, turėtų bendradarbiauti ir suderintai naudotis turimais pajėgumais – tai turėtų būti prielaida ES bendrajam finansavimui iš TEN-T, sanglaudos ir regioninių fondų gauti;

34. laikosi nuomonės, kad regioniniai oro uostai, kaip dalis TEN-T, galėtų atlikti pagrindinį vaidmenį kuriant platesnę Europos bendrąją aviacijos erdvę, kuri aprėptų 1 mlrd. žmonių ES ir kaimyninėse šalyse, kaip numatyta Komisijos komunikate (COM(2011)0415);

35. apgailestauja, kad Komisija neatkreipė dėmesio į Parlamento raginimą ir į Sprendimo Nr. 884/2004/EB 10 straipsnio 4 dalį, pagal kuriuos raginama prijungti regioninius oro uostus prie tinklo, ypač atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti Europos regionuose oro transporto paslaugas kartu vystant geležinkelio paslaugas, nes kai kuriomis aplinkybėmis laiko, išlaidų ir poveikio aplinkai požiūriais oro transportu galima veiksmingiau pasiekti tolimesnes ir aptarnauti siauresnes rinkas; todėl atkreipia dėmesį į didžiulę geležinkelių – ypač greitųjų ir tolimojo susisiekimo traukinių – sujungimo su oro uostais svarbą;

36. yra įsitikinęs, kad labiau įtraukus oro uostus į naujas TEN-T gaires bus palengvinta prieiga prie privačiojo oro uostų infrastruktūros projektų finansavimo ir bus duotas pozityvus ženklas kapitalo rinkoms; ragina Komisiją peržiūrėti TEN-T politiką pripažinti itin svarbią regioninio oro susisiekimo paslaugų ir ekonomikos atsigavimo sąsają;

Saugumas

37. pažymi, kad saugumo priemonių įgyvendinimo išlaidos mažesniuose regioniniuose oro uostuose proporcingai didesnės negu didžiuosiuose oro uostuose, kurie gauna naudos iš masto ekonomijos; tačiau yra įsitikinęs, kad joks pasiūlymas dėl saugumo priemonių finansavimo negali iškreipti oro uostų arba oro uostų grupių konkurencijos;

38. primena, kad direktyva dėl oro uostų mokesčių⁽¹⁾ taikoma tik daugiau negu 5 mln. keleivių aptarnaujantiems oro uostams ir (arba) didžiausiam kiekvienos ES valstybės narės oro uostui; mano, kad esminę dalį bet kokios susijusių direktyvų peržiūros turėtų sudaryti poveikio mažiems ir vidutinio dydžio oro uostams vertinimas;

39. primygtinai ragina Tarybą priimti poziciją dėl aviacijos saugumo mokesčių ir mano, kad griežtesnės saugumo priemonės turėtų būti apmokamos susijusios valstybės narės bendrosios mokesčių sistemos lėšomis, kadangi aviacijos saugumas yra nacionalinio saugumo klausimas; pabrėžia, kad, siekiant užtikrinti sąžiningą konkurenciją, panašios taisyklės turėtų būti taikomos visų kitų rūšių transportui;

40. pripažįsta, kad būtina patikima skysčių, aerozolių ir želių tikrinimo įranga, kurią taikant būtų užtikrinta didelė tikimybė aptikti daug įvairių skystų sprogusių medžiagų, ir primygtinai ragina Komisiją apsvastyti būsimųjų reikalavimų, susijusių su skysčių, aerozolių ir želių tikrinimu, taikymo poveikį regioniniams oro uostams;

41. atkreipia dėmesį į naujojo oru gabenamų krovinių reglamento poveikį, ypač atsižvelgiant į tai, kad daug regioninių oro uostų priklauso nuo krovinių gabenimo eismo; ragina valstybes nares ir Komisiją ištirti ekonomines šių reglamentų pasekmes siekiant užtikrinti, kad krovinių gabentojai neperkeltų savo veiklos už ES ribų;

Skaidrumas

42. siūlo užtikrinti, kad bendrovės visiems ES valstybių gyventojams sudarytų galimybę nemokamai atsiskaityti kredito arba debeto kortele, ir taip pat rekomenduoja, kad mokant tokia kortele su ja nebūtų siejami jokie mėnesiniai ar administravimo mokesčiai, net jeigu ją išdavė su skrydžių bendrove nesusijusi bendrovė, taip pat kad tais atvejais, kai didžioji dauguma jų keleivių skrydžių bendrovėms sumoka papildomą su atsiskaitymu susijusį mokestį, šie mokesčiai būtų laikomi neteisėtais ir neišvengiamais ir todėl jie turėtų būti įtraukti į pagrindinę bilieto kainą;

⁽¹⁾ 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/12/EB dėl oro uostų mokesčių.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

43. pažymi, kad, nors kai kuriuose orlaiviuose krovinyms gali būti ribojamas, vykdam skrydžius ES nėra nustatyta jokių bendrų gairių, kurios būtų taikomos rankinio ar su savimi turimo bagažo dydžiui ar svoriui; siūlo Komisijai paraginti sektorių nustatyti bendras didžiausias apribojimų ribas, nes taip keleiviams būtų suteikta daugiau tikrumo kelionės metu; mano, jog norint, kad ši tvarka būtų veiksmingai taikoma pasaulinėje rinkoje, į šį procesą būtina įtraukti Tarptautinės civilinės aviacijos organizaciją (angl. ICAO);

44. atkreipia dėmesį į tai, kad kai kurios skrydžių bendrovės nustato neproporcingai didelius mokesčius už registruojamą bagažą, ir ragina Komisiją ištirti šiuos veiksmus atsižvelgiant į 13 punkte nurodytą praktiką, taip pat į sąžiningą ir skaidrią kainodaros politiką;

45. siūlo apriboti sumą, kurią skrydžių bendrovės ima už bagažo perviršį ir atsvorį;

Prieinamumas

46. ragina regioninius oro uostus valdančias bendroves atlikti būtinus objektų pakeitimus ir pritaikyti juos neigaliesiems, kad jei galėtų savarankiškai pasiekti įvairias oro uosto vietas ir naudotis visomis paslaugomis nepatirdami sunkumų;

47. pabrėžia, kad dėl mažesnio terminalų dydžio, kompaktiškumo ir organizuotumo regioniniai oro uostai užtikrina papildomą vertę keleiviams su judėjimo negalia, taip pat šeimomis keliaujantiems asmenims ir kt.; ragina Komisiją, oro uostus ir kitas suinteresuotąsias šalis pavyzdžiu laikyti terminalus, kurie suprojektuoti ir pastatyti taip, kad keleiviams būtų lengviau į juos patekti ir patogiau juose būti;

*

* *

48. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

Europos Sąjungos finansinių interesų apsauga. Kova su sukčiavimu. 2010 m. metinė ataskaita

P7_TA(2012)0196

2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Sąjungos finansinių interesų apsaugos. Kova su sukčiavimu. 2010 m. metinė ataskaita (2011/2154(INI))

(2013/C 261 E/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo rezoliucijas dėl ankstesnių Komisijos ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) metinių ataskaitų,
- atsižvelgdamas į 2011 m. rugsėjo 29 d. Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai „2010 m. Europos Sąjungos finansinių interesų apsaugos ir kovos su sukčiavimu metinė ataskaita“ (COM(2011)0595) ir prie jos pridedamus dokumentus (SEC(2011)1107, SEC(2011)1108 ir SEC(2011)1109) ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į vienuoliktąją OLAF veiklos ataskaitą – 2011 m. metinę ataskaitą ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Audito Rūmų 2010 finansinių metų metinę biudžeto vykdymo ataskaitą kartu su institucijų atsakymais ⁽³⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-commission/2010_en.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-olaf/rep_olaf_2010_en.pdf

⁽³⁾ OL C 326, 2011 11 10, p. 1.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui, Regionų komitetui ir Audito Rūmams dėl Komisijos kovos su sukčiavimu strategijos (COM(2011)0376),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos Sąjungos finansinių interesų apsauga taikant baudžiamosios teisės normas ir atliekant administracinius tyrimus. Integruota mokesčių mokėtojų lėšų apsaugos politika“ (COM(2011)0293),
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 15 d. rezoliuciją dėl ES pastangų kovoti su korupcija ⁽¹⁾, į savo 2010 m. gegužės 18 d. pareiškimą dėl Sąjungos pastangų kovoti su korupcija ⁽²⁾ ir Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui „Kova su korupcija ES“ (COM(2011)0308),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 325 straipsnio 5 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. balandžio 6 d. rezoliuciją dėl Bendrijų finansinių interesų apsaugos. Kova su sukčiavimu. 2009 m. metinė ataskaita ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A7–0121/2012),
- A. kadangi ES ir valstybės narės turi bendrą atsakomybę už ES finansinių interesų apsaugą ir kovą su sukčiavimu ir kadangi labai svarbus glaudus Komisijos ir valstybių narių bendradarbiavimas;
- B. kadangi svarbiausia valstybių narių atsakomybė – įgyvendinti apie 80 proc. Europos Sąjungos biudžeto ir rinkti nuosavus išteklius, inter alia PVM ir muitų pavidalu;
- C. kadangi 2010 m. taikant kontrolės sistemas nustatytų pažeidimų bendras finansinis poveikis sudarė 2 193 mln. EUR, palyginti su 1 757 mln. EUR 2009 m.;
- D. kadangi Audito Rūmų teigimu, pagal ataskaitas atliktiems mokėjimams poveikį darė reikšmingos klaidos, kurios apytiksliai sudarė su 3,7 proc. klaidų lygio įgyvendinant visą ES biudžetą; kadangi nustatyta, kad kontrolės sistemos buvo tik iš dalies veiksmingos užtikrinant teisingus mokėjimus, ir kadangi pagrindinės klaidų priežastys susijusios su tinkamumo ir viešųjų pirkimų klaidomis;
- E. kadangi daugeliu atvejų Audito Rūmai mano, kad valstybių narių valdžios institucijos turėjo pakankamai informacijos ir prieš atlikdamos mokėjimus galėjo nustatyti ir ištaisyti bent keletą klaidų, ir kadangi Audito Rūmai mano, kad vis dar reikia tobulinti valstybių narių taisomąsias priemones ir audito veiklą;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0388.

⁽²⁾ OL C 161 E, 2011 5 31, p. 62.

⁽³⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 312, 1995 12 23, p. 1.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0142.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

Bendri pamąstymai

1. pabrėžia, kad dėl pasaulinės finansų krizės, visų pirma euro zonos krizės, kurią ES šiuo metu patiria, būtina nustatyti specialias priemones, kurios turi būti įgyvendintos siekiant užtikrinti ES finansinių interesų, kurie yra tiesiogiai susiję su valstybių narių finansiniais interesais, apsaugą įplaukų požiūriu; mano, kad Europa, griežčiau įgyvendindama fiskalinę politiką, visų pirma mažindama ES šešėlinės ekonomikos mastą, kuris, kaip apskaičiuota, sudaro apie vieną penktąją oficialaus BVP ⁽¹⁾, galėtų įveikti krizę;
2. pabrėžia e. valdžios potencialą didinti skaidrumą ir kovoti su sukčiavimu bei korupcija, ir taip apsaugoti viešąsias lėšas; atkreipia dėmesį į tai, kad Europa atsilieka nuo savo pramonės partnerių, be kita ko, dėl sistemų sąveikos stokos ⁽²⁾; pabrėžia, kad Europa, ypač per krizę, privalo dėti daugiau pastangų siekiant naujos kartos e. valdžios, kuri sudarytų sąlygas didesniai viešųjų finansų skaidrumui;
3. atkreipia dėmesį į tai, kad elektroniniai sandoriai ne grynaisiais pinigais yra registruojami dokumentuose, todėl tampa sunkiau dalyvauti šešėlinėje ekonomikoje, ir į tai, kad tarp elektroninių mokėjimų dalies valstybėje ir jos šešėlinės ekonomikos masto, regis, yra stiprus ryšys ⁽³⁾; ragina valstybes nares sumažinti privalomiems mokėjimams ne grynaisiais pinigais nustatytas viršutines ribas;
4. pabrėžia būtinybę teikti patikimus statistinius duomenis apie sukčiavimo ir korupcijos mastą, visų pirma apie mokesčių ir maito mokesčio vengimo mastą ir netinkamą ES lėšų naudojimą vykdant organizuotus nusikaltimus; apgailestauja, kad, nepaisant pakartotinių Parlamento raginimų, Komisija nesugebėjo šių duomenų pateikti;

Bendrosios pastabos

5. pabrėžia, kad sukčiavimas – tai iš anksto apgalvotų nusižengimų pavyzdys, kuris yra nusikalstama veikla, o pažeidimai – tai taisyklių nesilaikymas, ir apgailestauja, kad Europos Komisijos ataskaitoje sukčiavimas nagrinėjamas neišsamiai, o pažeidimai aptariami labai plačiai; pabrėžia, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 325 straipsnyje kalbama apie sukčiavimą, o ne apie pažeidimus, ir ragina atskirti sukčiavimo ir klaidų sąvokas; prašo, kad kartu su sukčiavimu būtų nagrinėjama ir korupcijos problema;
6. pažymi, kad 2010 m. išlaidų srityje nustatytų pažeidimų finansinis poveikis padidėjo ir sudarė 1,8 mlrd. EUR (arba 1,27 proc. asignavimų), palyginti su 1,4 mlrd. EUR (arba 1,13 proc.) 2009 m.; finansinis poveikis įplaukų srityje taip pat didesnis, t. y. 393 mln. EUR (arba 1,88 proc. visų surinktų tradicinių nuosavų išteklių bruto), palyginti su 357 mln. EUR arba (1,84 proc.) 2009 m.;
7. apgailestauja, kad didelė dalis ES lėšų ir toliau išleidžiama netinkamai, ir ragina Komisiją imtis ryžtingų veiksmų siekiant susigrąžinti daugiau neteisingai išmokėtų lėšų, užtikrinti, kad valstybės narės prisiimtų didesnę atsakomybę už susijusius su pažeidimais nuostolius, kurie dar turi būti išieškoti, gerinti pažeidimų ir sukčiavimo atvejų prevenciją ir jų nustatymą, o netinkamo ES lėšų panaudojimo atvejais nedelsiant stabdyti mokėjimus ir taikyti veiksmingas sankcijas;
8. pažymi, kad 2010 m. pažeidimų, apie kuriuos pranešta, skaičius padidėjo visuose sektoriuose, išskyrus pasirengimo narystei fondus ir tradicinius nuosavus išteklius, ir kad šis padidėjimas susijęs su 2000–2006 m. sanglaudos fondų įgyvendinimo laikotarpio užbaigimu ir pažeidimų valdymo sistemos (PVS) patobulinimais;

⁽¹⁾ Friedrich Schneider, „31 Europos ir 5 kitų EBPO šalių šešėlinės ekonomikos mastas ir plėtra nuo 2003 iki 2011 m.“ (angl. Size and Development of the Shadow Economy of 31 European and 5 other OECD Countries from 2003 to 2011), paskelbta <http://www.econ.jku.at/members/Schneider/files/publications/2011/ShadEcon31.pdf>

⁽²⁾ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos skaitmeninė darbotvarkė“ (COM(2010)0245).

⁽³⁾ „The Shadow Economy in Europe, 2010: Using Electronic Payment Systems to Combat the Shadow Economy“, Friedrich Schneider, A.T. Kearney, 2010 m.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

9. pabrėžia, kad, nors buvo atnaujinta ir patobulinta pažeidimų valdymo sistema (PVS) ir dauguma valstybių narių teikia daugiau pranešimų – o dėl to pagerėjo pranešimų kokybė ir jų patikimumas – valstybių narių pranešimo apie pažeidimus metodai lieka skirtingi ir dėl to kyla abejonių dėl nacionalinių pranešimų teikimo sistemų tinkamumo; ragina visas valstybes nares visiškai įgyvendinti PVS ir toliau užtikrinti, kad būtų laikomasi pranešimų teikimo reikalavimų, taip pat sparčiau pranešti apie pažeidimus;
10. taip pat yra susirūpinęs dėl to, kad kai kurios valstybės narės vis dar nevisapusiškai naudoja elektroninio duomenų perdavimo sistemą; ragina šias valstybes nares kuo skubiau ištaisyti padėtį;
11. atsižvelgdamas į rimtas abejones, susijusias su valstybių narių teikiamos informacijos kokybe, dar kartą apgailestauja ir pažymi, kad kai kurios valstybės narės toliau praneša apie nedaug nustatytų pažeidimų ir sukčiavimo atvejų, ir ragina Komisiją informuoti Europos Parlamentą, ar nacionalinės kontrolės sistemos tose valstybėse narėse veiksmingos;
12. primena, kad pagal Europos Sąjungos teisės aktus valstybės narės turi pranešti apie visus pažeidimus ne vėliau kaip per du mėnesius pasibaigus ketvirčiui, per kurį apie pažeidimą pirmą kartą paskelbta administracinė ar teisinė išvada ir (arba) gaunama naujos informacijos apie jau praneštą pažeidimą; ragina valstybes nares dėti visas būtinas pastangas, įskaitant nacionalinių administracinių procedūrų modernizavimą, kad būtų paisoma nustatytų terminų ir sumažintas laikotarpis nuo pažeidimo nustatymo iki pranešimo apie jį; ragina valstybes nares užtikrinti, kad kovodamos su sukčiavimu jos visų pirma siektų apsaugoti mokesčių mokėtojų pinigus;
13. pabrėžia, kad būtini patikimi statistiniai duomenys apie sukčiavimo ir korupcijos mastą, ypač susiję su mokesčių ir muitų vengimu ir organizuota nusikaltėlių, piktnaudžiaujančių ES fondų lėšomis, veikla; apgailestauja, kad, nepaisant pakartotinių EP raginimų, Komisija negalėjo pateikti šių duomenų;
14. yra nusivylęs, kad Komisija negali įvertinti faktinio pažeidimų ir sukčiavimo masto ir kad dėl to nėra galimybės bendrai įvertinti faktinio pažeidimų ir sukčiavimo masto atskirose valstybėse narėse, taip pat nustatyti ir sudrausminti valstybes nares, kuriose pažeidimų ir sukčiavimo mastas aukščiausias, kaip Europos Parlamentas ragino dar 2009 m.;
15. atkreipia dėmesį į pastaraisiais metais sukurtus naujus metodus korupcijos ir sukčiavimo atvejams vertinti ir ragina Komisiją nedelsiant pradėti dėti pastangas siekiant taikyti šias naujas vertinimo priemones ir pateikti korupcijos ir sukčiavimo masto naudojant ES lėšas ir grobstant ES įplaukas vertinimą; tai sudarys sąlygas įvertinti ES lėšų apsaugos nuo netinkamo jų naudojimo ir ES įplaukų apsaugos nuo grobstymo veiksmingumą;
16. ragina Komisiją glaudžiai bendradarbiaujant su Europos Parlamentu, Audito Rūmais ir kitomis ES audito ir kontrolės įstaigomis prisiimti atsakomybę už sukčiavimo ir korupcijos, susijusių su ES lėšomis, vertinimo priemonių kūrimą;
17. pažymi, kad žemės ūkio sektoriuje taikoma vadinamoji 50/50 taisyklė⁽¹⁾ yra efektyvi paskata valstybėms narėms paspartinti ir užbaigti lėšų išieškojimo procedūras; ragina Komisiją įvertinti, ar šis lėšų susigrąžinimo mechanizmas galėtų būti taikomas ir kituose (sanglaudos ir pasirengimo narystei) sektoriuose, taip pat ar remiantis šia taisykle būtų tikslinga perpus sutrumpinti išieškojimo terminus, t. y. atitinkamai iki dvejų ir ketverių metų;
18. pažymi, kad Europos Audito Rūmų 2010 m. metinėje ataskaitoje (EAR ataskaita) nustatyta, kad 2010 m. finansinėse ataskaitose nurodyti didelio klaidų kiekio paveikti mokėjimai sudarė 3,7 proc. visų ES biudžeto išlaidų, t. y. apie 4,5 mlrd. EUR;

(1) Remdamasi šia taisykle Komisija gali iš valstybių narių biudžetų susigrąžinti 50 proc. neteisėtų mokėjimų, kurios buvo neišieškotos 4 metų laikotarpiu, o teisminės su mokėjimų išieškojimu susijusios procedūros atveju – 8 metų laikotarpiu. Ši taisyklė taikoma siekiant užtikrinti spartesnę neteisėtai išmokėtų lėšų susigrąžinimą.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

19. pažymi, jog Audito Rūmų ataskaitoje ir toliau teigiama, kad valstybių narių institucijos, prieš patvirtindamos mokėjimus, turėjo pakankamai informacijos, kad aptiktų dalį klaidų, jas ištaisytų ar jų išvengtų;

Įplaukos. Nuosavi ištekliai

20. primena, kad tinkamas PVM ir maito mokesčių rinkimas tiesiogiai veikia valstybių narių ekonomiką ir ES biudžetą; pabrėžia, kad įplaukų rinkimo sistemų tobulinimas turėtų būti svarbiausias visų valstybių narių prioritetas, visų pirma tų valstybių narių, kurios dabartinėmis ekonomikos sąlygomis patiria didžiausius sunkumus;

21. pabrėžia, kad daugiausia dėmesio reikėtų skirti veiksmingesniam įplaukų rinkimui; pabrėžia, kad sukčiavimo mokesčių srityje ES biudžetas ir valstybių narių ekonomika patiria didžiulių nuostolių ir todėl didėja skolos krizė; primena, kad dabartinės šešėlinės ekonomikos pasekmės padengia piliečiai, kurių pajamos lengvai registruojamos dokumentuose ir atsekamos, pvz., registruoti darbuotojai ar pensininkai;

22. pažymi, kad valstybių narių pateikti duomenys apie pažeidimus tradicinių nuosavų išteklių (TNI) srityje labai skiriasi, ir todėl mano, kad pažeidimų ir sukčiavimo atvejų klasifikacija nuosavų išteklių duomenų bazėje OWNRES nėra visiškai patikima; ragina Komisiją ištirti, kaip būtų galima tobulinti šią duomenų bazę siekiant užtikrinti pateikiamų duomenų patikimumą ir galimybę juos palyginti;

23. ragina Komisiją toliau didelį dėmesį skirti valstybių narių muitinio tikrinimo strategijų įgyvendinimui, ypač su didele rizika susijusio importo srityje, ir gerinti veiklą, susijusią su pažeidimų ir tariamo sukčiavimo atvejų TNI srityje nustatymu;

24. yra susirūpinęs, kad kontrabanda, ypač cigarečių kontrabanda, lieka didele ES problema, ir dėl jos prarandama daug nacionalinių ir ES biudžeto lėšų; sveikina Komisijos parengtą kovos su cigarečių ir alkoholio kontrabanda per rytinę ES sieną veiksmų planą, taip pat 2010 m. pabaigoje atnaujintą muitinių bendradarbiavimą su Kinija ir Rusija ir patvirtintą strateginio muitinių bendradarbiavimo su abiem šalimis planą;

25. džiaugiasi 2010 m. birželio mėn. atliktos bendros valstybių narių muitinių operacijos SIROCCO, kurią koordinavo Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) ir per kurią buvo sulaikyta apie 40 mln. cigarečių, 1,2 tonų sukamo tabako, 7 000 litrų alkoholio ir 8 mln. kitų suklastotų prekių, rezultatais;

26. pažymi, kad surenkamas pridėtinės vertės mokestis (PVM) sudaro didelę įplaukų dalį, todėl Komisija ir valstybės narės turi stebėti esamas ir naujas sukčiavimo tendencijas ir į jas efektyviai reaguoti; palankiai vertina Komisijos žaliąją knygą dėl PVM ateities ir ragina pateikti konkrečius pasiūlymus dėl PVM reformos;

PVM nuostoliai

27. primena, kad remiantis Europos Komisijos užsakymu atliktu tyrimu ⁽¹⁾, apskaičiuotas vidutinis skirtumas tarp numatomų ir faktiškai ES surenkamų PVM pajamų ⁽²⁾ buvo 12 proc.; atkreipia ypatingą dėmesį į tai, kad šis skirtumas tarp numatomų ir faktiškai surenkamų PVM pajamų pasiekė nerimą keliantį lygį: 30 proc. Graikijoje ir 22 proc. Italijoje – šalyse, kurios patiria sunkiausią skolos krizę ir kurių padėtis kelia grėsmę visų 27 ES valstybių narių ekonomikos stabilumui;

⁽¹⁾ Tyrimas, skirtas kiekybiškai nustatyti ir išnagrinti skirtumą tarp numatomų ir faktiškai surenkamų PVM pajamų 25 ES valstybėse narėse, kurį Komisijos užsakymu atliko bendrovė „Reckon LLP“.

⁽²⁾ Faktinių PVM pajamų ir pajamų, kurias valstybės narės, atsizvelgdamos į savo ekonomiką, turėtų teoriškai surinkti, skirtumas.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

28. pabrėžia, kad be mokesčių vengimo ir nemokumo sukeltų nuostolių, skirtumas tarp numatomų ir faktiškai surenkamų PVM pajamų taip pat padidėja dėl sukčiavimo, ir kad PVM nuostoliai, kurie sudaro milijardus eurų, kompensuojami taikant griežtas taupymo priemones, kurios darys poveikį tiems ES piliečiams, kurių pajamos atsekamos lengviausiai;

29. nurodo, kad nuo tada, kai pradėtas taikyti PVM rinkimo modelis, jis išliko nepakitęs; pabrėžia, kad šis modelis paseno, atsižvelgiant į daugybę pokyčių, susijusių su technologijomis ir ekonomikos sąlygomis;

Muito mokesčio nuostoliai

30. pabrėžia, kad pajamos iš muitų yra svarbi ES tradicinių nuosavų išteklių (TNI) dalis ir svarbus valstybių narių vyriausybių, kurios pasilieka 25 proc. rinkimo išlaidoms padengti, pajamų šaltinis; pakartoja, kad šioje srityje veiksmingai užkertant kelią pažeidimams ir sukčiavimui apsaugomi Europos Sąjungos finansiniai interesai ir daromas reikšmingas poveikis vidaus rinkai, nes pašalinamas nesąžiningas ekonominės veiklos vykdytojų, kurie vengia vykdyti pareigas, pranašumas subjektų, kurie vykdo savo šios srities įsipareigojimus, atžvilgiu;

31. pabrėžia, kad tinkamas muitinių veikimas daro tiesioginę įtaką apskaičiuojant PVM dydį;

32. šiomis aplinkybėmis primena, jog Audito Rūmai savo specialiojoje ataskaitoje Nr. 13/2011 ⁽¹⁾ nustatė, kad vien taikant 42 muitinės procedūrą ⁽²⁾ 2009 m. septyniose valstybėse narėse, kuriose Audito Rūmai atliko auditą, ekstrapoliuoti nuostoliai sudarė 2 200 mln. EUR ⁽³⁾, o tai atitinka 29 proc. PVM, kuris teoriškai tose šalyse buvo taikomas visų 2009 m. pagal 42 muitinės procedūrą vykdytų importų apmokestinamai vertei;

33. primena, kad Audito Rūmai nustatė didelių trūkumų valdant supaprastintas muitinės procedūras, kurios sudaro 70 proc. visų muitinės procedūrų; pažymi, kad dėl šių trūkumų Sąjungos biudžetas patyrė nepateisinamų nuostolių ir buvo nepateisinamai pažeistos ES prekybos politikos nuostatos; pabrėžia, kad nustatyti trūkumai – tai, be kita ko, prastos kokybės ar menkai dokumentuose registruojami auditai ir menkas automatinio duomenų apdorojimo metodų naudojimas atliekant patikrinimus, kai taikomos supaprastintos procedūros;

Išlaidos.

Žemės ūkis

34. pažymi, kad 2010 m. padaugėjo pranešimų apie pažeidimus ar tariamo sukčiavimo atvejus, o jų finansinis poveikis padidėjo nuo 13 mln. EUR 2009 m. iki 69 mln. EUR 2010 m.;

35. apgailestauja, kad padėtis, susijusi su bendra susigrąžintų lėšų dalimi, lieka nepatenkinama: per 2010-uosius finansinius metus valstybės narės išieškojo 175 mln. EUR – tai sudaro 42 proc. 2007 m. ir vėlesnių metų Europos žemės ūkio garantijų fondo skolų – o bendra neišieškotų lėšų suma 2010-ųjų finansinių metų pabaigoje sudarė 1,2 mlrd. EUR, tuo tarpu valstybės narės, vadovaudamosi vadinamąja 50/50 taisykle, iš savo nacionalinių biudžetų į ES biudžetą pervedė tik 300 mln. EUR; apgailestauja, kad Komisija neatsižvelgė į Europos Parlamento raginimą ir 2010 m. ES finansinių interesų apsaugos ataskaitoje nepateikė Europos Parlamentui informacijos apie šioje srityje padarytą pažangą; pakartoja savo raginimą Komisijai imtis visų reikiamų priemonių, kad būtų taikoma veiksminga lėšų susigrąžinimo sistema, ir apie tai informuoti Europos Parlamentą;

⁽¹⁾ Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 13/2011 „Ar 42 muitinės procedūros kontrolė leidžia užkardyti ir aptikti pridėtinės vertės mokesčio (PVM) vengimą?“

⁽²⁾ Importuotojo naudojama tvarka, siekiant, kad būtų taikomas atleidimas nuo PVM, kai importuotos prekės gabenamos į kitą valstybę narę ir PVM mokamas paskirties valstybėje narėje.

⁽³⁾ Iš kurių 1 800 mln. EUR nuostolis patirtas septyniose atrinktose valstybėse narėse, o 400 mln. EUR nuostolis – atrinktų importuotų prekių 21 paskirties valstybėje narėje.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

36. apgailestauja, kad kai kurios valstybės narės, 2010 m. pranešdamos apie pažeidimus, nesilaikė nustatytų terminų; pritaria Komisijai, kad visos valstybės narės turi tobulinti teikiamus pranešimus; primena, kad Suomija, Austrija ir Nyderlandai išpareigojo laikytis pranešimų teikimo reikalavimų, ir ragina Komisiją Europos Sąjungos finansinių interesų apsaugos ir kovos su sukčiavimu metinėje ataskaitoje informuoti apie pažangą, kurią šios valstybės narės padarė 2011 m.;

37. yra susirūpinęs dėl to, kad 2010 m. daugiau kaip 90 proc. Italijos ir 12 ES valstybių narių praneštų atvejų apie pažeidimus sudarė įtariamo sukčiavimo atvejai; ragina valstybes nares imtis visų būtinų priemonių, įskaitant glaudų bendradarbiavimą su Europos institucijomis, siekiant panaikinti visas sukčiavimo, susijusio su ES lėšomis, priežastis;

38. yra susirūpinęs dėl to, kad Prancūzija, Vokietija, Ispanija ir Jungtinė Karalystė pranešė apie įtartinais nedaug įtariamo sukčiavimo atvejų, visų pirma turint mintyje jų dydį ir gaunamą finansinę paramą, kaip nurodyta Komisijos ataskaitoje dėl Sąjungos finansinių interesų apsaugos; mano, kad todėl kyla pagrįstų abejonų, ar laikomasi pranešimų teikimo principų; ragina Komisiją įtraukti išsamią informaciją apie šiose valstybėse narėse taikomus informacijos teikimo metodus ir gebėjimą nustatyti pažeidimus; dar kartą ragina Komisiją atidžiai stebėti valstybėse narėse veikiančių priežiūros ir kontrolės sistemų veiksmingumą ir užtikrinti, kad informacija apie pažeidimų lygį valstybėse narėse atspindėtų realią padėtį; ragina Komisiją ES finansinių interesų apsaugos ataskaitoje pateikti informaciją apie veiksmus, kurių šioje srityje imtasi 2011 m.;

Sanglaudos politika

39. remiantis 2010 m. finansinių interesų apsaugos ataskaitoje pateiktais duomenimis, apie 70 proc. visų pranešimų apie pažeidimus atvejų buvo susiję su sanglaudos politika, o išlaidų išieškojimo rodiklis sanglaudos politikos srityje 2010 m. buvo didžiausias (per 60 proc.); pabrėžia, kad pagal pateiktus duomenis neįmanoma objektyviai įvertinti faktinio pažeidimų ir sukčiavimo atvejų šioje srityje skaičiaus, nes didelis pažeidimų ir (arba) sukčiavimo atvejų, apie kuriuos pranešta, skaičius gali būti susijęs su 2009 m. pradėta taikyti PVS;

40. džiaugiasi 2010 m. padaryta pažanga, susijusia su 2000–2006 m. programavimo laikotarpiu išieškotomis sumomis, kurios sudarė 70 proc. arba 2,9 mlrd. EUR neteisėtai išmokėtų lėšų, palyginti su 2009 m. rodikliu, kuris siekė 50 proc.;

41. pažymi, kad 2010 m. Danija, Prancūzija, Malta, Nyderlandai, Švedija ir Slovėnija nepranešė nė apie vieną pažeidimo atvejį šioje srityje, o tai verčia abejoti, ar tinkamai taikoma PVS; yra susirūpinęs dėl mažo išieškojimo rodiklio Vengrijoje, Čekijoje ir Slovėnijoje (apie 20 proc. ir mažiau); ragina Komisiją imtis veiksmų, išsiaiškinti priežastis ir kitų metų ES finansinių interesų apsaugos ataskaitoje informuoti Europos Parlamentą apie padarytą pažangą;

42. pabrėžia, kad, kaip matyti pagal 2010 m. finansinių interesų apsaugos ataskaitoje pateiktus duomenis, tų kategorijų pažeidimų, apie kuriuos pranešama daugiausia, analizė rodo, jog pažeidimai dažniausiai nustatomi projekto įgyvendinimo etapu, o didžiausias finansinis poveikis padaromas atrankos ir viešųjų pirkimų etapais; pabrėžia, kad vadovaujantis skaidria, aiškia ir lanksčia viešųjų pirkimų sistema, aktyviau naudojant elektroninę viešųjų pirkimų sistemą ir ES lygmeniu nustatytus bendrus viešųjų pirkimų principus, būtų galima užtikrinti efektyvesnę valstybių narių ir ES lėšų panaudojimą; tikisi, kad Komisija efektyviai įgyvendins viešųjų pirkimų sistemos reformą;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

Pasirengimo narystei fondai

43. yra susirūpinęs, kad Pasirengimo narystei fondų srityje išlaidų išieškojimo rodikliai patys mažiausi: 2010 m. šis rodiklis siekė vos 10 proc., palyginti su 27 proc. 2009 m.; su nerimu pažymi, kad 2002–2006 m. laikotarpiu išieškojimo rodiklis lieka mažas – apie 30 proc., ypač Bulgarijoje, Turkijoje, Lietuvoje ir Latvijoje, ir ragina Komisiją imtis veiksmų, kad paramą gaunančios šalys paaiškintų mažų išieškojimo rodiklių priežastis, pagerintų savo rezultatus ir atnaujintų trūkstamą informaciją apie baigtas išieškojimo procedūras;

44. pažymi, kad, kaip ir 2009 m., didžiausias pažeidimų ir sukčiavimo atvejų skaičius susijęs su SAPARD fondo lėšų panaudojimu Bulgarijoje ir Rumunijoje; džiaugiasi, kad Bulgarija padarė didelę pažangą stiprinama nacionalinės kontrolės sistemas, kurią parodo tai, jog 2010 m. didžiąją dalį pažeidimų ir tariamo sukčiavimo atvejų nustatė ne išorės, o vidaus ar nacionaliniai kontrolieriai ir tikrintojai; apgailestauja, kad Rumunijoje dauguma pažeidimų ir tariamo sukčiavimo atvejų vis dar nustatoma per patikras, kurios atliekamos ES tarnybų arba jų prašymu; ragina Komisiją glaudžiai bendradarbiauti su Rumunijos valdžios institucijomis siekiant pagerinti susidariusią padėtį;

45. pritaria Komisijos siekiui remti naujųjų paramos gavėjų (Turkijos, Kroatijos, Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos ir Juodkalnijos) pastangas įgyvendinti pažeidimų valdymo sistemą (PVS);

OLAF

46. pakartoja, kad būtina toliau stiprinti OLAF nepriklausomumą, veiksmingumą ir efektyvumą;

47. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti veiksmingą ir savalaikį rekomendacijų, pateiktų OLAF baigus tirti bylas, įgyvendinimą;

48. mano, kad valstybės narės turėtų būti įpareigosos kartą per metus pateikti ataskaitas dėl veiksmų, kurių imtasi reaguojant į bylas, kurias OLAF persiuntė valstybių narių teisminėms institucijoms, įskaitant informaciją apie tokiais atvejais taikytas baudžiamąsias ir finansines sankcijas;

Viešieji pirkimai, didesnis skaidrumas ir kova su korupcija

49. ragina Komisiją, atsakingas Europos Sąjungos agentūras ir valstybes nares imtis veiksmų ir numatyti išteklius siekiant užtikrinti, kad naudojant ES lėšas nebūtų korupcijos atvejų, taikyti atgrasomąsias sankcijas tais atvejais, kai nustatoma korupcija ir sukčiavimas, ir dažniau konfiskuoti nusikalstamu būdu įgytą turtą sukčiavimo, mokesčių vengimo ir pinigų plovimo bylose;

50. pabrėžia, kad 2011 m. Komisijos komunikate „Kova su korupcija ES“ nustatyta, kad dėl korupcijos per metus ES netenkama 120 mlrd. EUR, dėl kurių patiriama finansinių nuostolių, sumažėja viešųjų finansų ir pasitikėjimas demokratinėmis institucijomis; be to, pabrėžia, kad 2011 m. Parlamento rezoliucijoje dėl ES pastangų kovoti su korupcija tvirtinama, kad dėl korupcijos netinkamai naudojamos viešosios lėšos apskritai ir ES lėšos, surenkamos iš mokesčių mokėtojų, ir iškreipiama rinka; ir ragina – pateikdamas taip pat ir minėtąjį pareiškimą – Komisiją ir atitinkamas Sąjungos įstaigas užtikrinti, kad ES lėšos nebūtų naudojamos korupciniais tikslais;

51. palankiai vertina Europos Parlamento sprendimą įsteigti specialųjį komitetą organizuoto nusikaltamumo, korupcijos ir pinigų plovimo klausimais;

52. džiaugiasi, kad 2011 m. sausio 20 d. Malta ratifikavo Konvenciją dėl ES finansinių interesų apsaugos; apgailestauja, kad šios Konvencijos dar neratifikavo Čekijos Respublika, ir ragina valstybes nares kuo greičiau ištaisyti padėtį; taip pat ragina Estiją ratifikuoti 1996 m. lapkričio 29 d. Protokolą dėl Europos Bendrijų Teisingumo Teismo jurisdikcijos preliminariais nutarimais aiškinti Konvenciją;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

53. primena, kad Herkulio II programa – finansinė priemonė, kurią Komisija (OLAF) valdo ES finansinių interesų apsaugos ir susijusios baudžiamosios veikos, įskaitant cigarečių kontrabandą, prevencijos srityje; pažymi, kad Herkulio II programos įgyvendinimo laikotarpio vidurio vertinime patvirtinta jo pridėtinė nauda; mano, kad įgyvendinant priemonę, kuri pakeis Herkulio II programą, t. y. Herkulio III programą, turėtų būti toliau tobulinama techninė įranga valstybėse narėse, finansuojama galimybė naudotis duomenų bazėmis, kurios labai svarbios valstybių narių valdžios institucijoms ir OLAF vykdamas tyrimus, ir kovojama su cigarečių kontrabanda ir padirbinėjimu atsižvelgiant į teisiškai privalomus susitarimus su tabako gamintojais;

54. pakartoja raginimą Komisijai ir valstybėms narėms parengti, įgyvendinti ir periodiškai vertinti vienodas viešųjų pirkimų sistemas tam, kad būtų užkirstas kelias sukčiavimui ir korupcijai, apibrėžti ir įgyvendinti aiškias dalyvavimo viešuosiuose pirkimuose sąlygas ir kriterijus, pagal kuriuos būtų priimami sprendimai dėl viešųjų pirkimų, taip pat patvirtinti ir įgyvendinti nacionalinio lygmens sprendimų dėl viešųjų pirkimų persvarstymo sistemas, užtikrinti valstybės finansų skaidrumą ir atskaitomybę už juos ir patvirtinti bei įgyvendinti rizikos valdymo ir vidaus kontrolės sistemas;

55. džiaugiasi, kad 2011 m. sausio mėn. Komisija paskelbė Žaliąją knygą dėl ES viešųjų pirkimų politikos modernizavimo. „Efektyvesnės Europos viešųjų pirkimų rinkos kūrimas“; pažymi, kad 2011 m. birželio mėn. buvo priimta šios konsultacijos vertinimo ataskaita ir kad 2011 m. gruodžio mėn. Komisija priėmė savo pasiūlymus dėl pagrindinių ES viešųjų pirkimų taisyklių (Direktyva 2004/17/EB ir Direktyva 2004/18/EB) reformos;

Tolesni veiksmai

56. prašo Komisijos informuoti Parlamentą apie tai, kokius kitus rodiklius, šaltinius ar metodus, be apie pažeidimus pranešančių asmenų ar informatorių pateiktos informacijos, ji gali naudoti siekdama nustatyti, kuriose ES finansavimo ar ES įplaukų srityse yra daug sukčiavimo atvejų;

57. ragina Komisiją apsaugoti ir skatinti nepriklausomą tiriamąją žurnalistų veiklą, kuri yra esminis kovos su nusikaltimais, sukčiavimu ir korupcija, susijusiais su ES lėšomis, elementas;

58. ragina Komisiją įvertinti, ar ištirti sukčiavimo atvejai, apie kuriuos pranešė su jais susiję asmenys ar informatoriai, nustatyti srityse, kuriose remiantis nepriklausomais kriterijais ar rodikliais apskaičiuota didelė sukčiavimo atvejų tikimybė; jeigu nustatyti kitose srityse, ragina įvertinti kitus pažeidimo tyrimų iniciavimo būdus srityse, kuriose įtariamo sukčiavimo atvejai nuslepiami taikant „baudžiamosios tylos įstatymus“, pagal kuriuos neleidžiama informacijai nutekėti per apie pažeidimus pranešančius asmenis ar informatorius;

59. atsižvelgdamas į padėtį, kuri kartojasi daug metų, t. y. į tai, kad valstybės narės laiku nepateikia duomenų arba jų pateikiami duomenys nėra tikslūs ir jų neįmanoma palyginti, taigi nėra galimybių objektyviai įvertinti realaus sukčiavimo masto ES valstybėse narėse, o Europos Parlamentas, Komisija ir OLAF negali tinkamai atlikti savo funkcijų, susijusių su situacijos vertinimu ir tolesnių pasiūlymų teikimu, pabrėžia, kad tokia situacija neturi būti toleruojama ir ragina Komisiją priiimti visapusišką atsakomybę už neteisėtai išmokėtų lėšų susigrąžinimą ir surinkti reikalingus suvienodintus duomenis, kuriuos būtų galima palyginti, nustatyti ataskaitų teikimo principus visose valstybėse narėse;

*

* *

60. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, Europos Audito Rūmams, OLAF priežiūros komitetui ir OLAF.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

Nesutartinėms prievolėms taikytina teisė (Roma II)

P7_TA(2012)0200

2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento rezoliucija su rekomendacijomis Komisijai dėl Reglamento (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma II) dalinio pakeitimo (2009/2170(INI))

(2013/C 261 E/03)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 225 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 81 straipsnį, ypač į jo 2 dalies c punktą,
- atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (EŽTK) 8 ir 10 straipsnius, taip pat į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 ir 11 straipsnius,
- atsižvelgdamas į tai, kad pagal Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 2 dalį Europos Sąjunga netrukus prisijungs prie šios konvencijos,
- atsižvelgdamas į 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo ⁽¹⁾, ypač į jo 2 straipsnį ir 5 straipsnio 3 dalį, taip pat į pasiūlymą išdėstyti šį reglamentą nauja redakcija (COM(2010)0748),
- atsižvelgdamas į 1995 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo sprendimą byloje *Shevill* (C-68/93, Rink. p. I-415),
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 25 d. Teisingumo Teismo sprendimą sujungtose bylose C-509/09 ir C-161/10 *eDate Advertising GmbH* ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į generalinio advokato G. F. Mancini išvadą byloje *Bond van Adverteerders ir kt. prieš Nyderlandus* (352/85, Rink. p. 2085), sprendimą byloje *Elliniki Radiofonia Tileorasi (ERT-AE)* (C-260/89, Rink. p. I-2925), sprendimą ir generalinio advokato Y. Van Gerven'o išvadą byloje *Society for the Protection of Unborn Children Ireland Ltd* (C-159/90, Rink. p. I-4685) ir generalinio advokato F. G. Jacobso išvadą byloje *Christos Konstantinidis* (C-168/91, Rink. p. I-1191),
- atsižvelgdamas į Komisijos pradinį pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės (COM(2003)0427),
- atsižvelgdamas į savo 2005 m. liepos 6 d. poziciją dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma II) ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma II) ⁽⁴⁾ (reglamentas „Roma II“), ypač į jo 30 straipsnio 2 dalį ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OL L 12, 2001 1 16, p. 1.

⁽²⁾ Dar nepaskelbtas Europos teismų praktikos rinkinyje.

⁽³⁾ OL C 157 E, 2006 7 6, p. 370.

⁽⁴⁾ OL L 199, 2007 7 31, p. 40.

⁽⁵⁾ Ne vėliau kaip 2008 m. gruodžio 31 d. Komisija Europos Parlamentui, Tarybai bei Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui pateikia tyrimą apie padėtį nesutartinėms prievolėms, atsirandančioms dėl privatumo ir su asmeniu susijusių teisių pažeidimų, taikytinos teisės srityje, kuriame atsižvelgiama į taisyklės dėl spaudos laisvės bei saviraiškos laisvės žiniasklaidoje ir teisės kolizijos klausimus, susijusius su 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos užsąskaitą nesutartinėms prievolėms, atsirandančioms dėl privatumo ir su asmeniu susijusių teisių pažeidimų, taikytinos teisės padėties 27 valstybėse narėse lyginamąjį tyrimą ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į galimą vadinamojo šmeižto turizmo (angl. *libel tourism*) reiškinį ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Jungtinės Karalystės Garbės ir orumo gynimo įstatymo projektą ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. sausio 28 d. surengtą viešąjį klausymą ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešėjos parengtus darbo dokumentus ir į nemažai šiuo klausimu parengtų mokslinių dokumentų ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 42 ir 48 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą,
- A. kadangi, priėmęs sprendimą *Shevill*, Teisingumo Teismas sprendime *eDate Advertising* nustatė, kad Reglamento (EB) Nr. 44/2001 5 straipsnio 3 dalis aiškintina taip, kad, paskelbus turinį internete ir taip tariamai pažeidus su asmeniu susijusias teises, asmuo, kuris mano, kad jo teisės buvo pažeistos, turi teisę pareikšti ieškinį dėl visos žalos atlyginimo šio turinio skleidėjo įsteigimo valstybės narės teismuose arba valstybės narės, kurioje yra jo pagrindinis interesų centras, teisme. Šis asmuo nebūtinai turi reikšti ieškinį dėl visos žalos atlyginimo, jis gali kreiptis į kiekvienos valstybės narės, iš kurios teritorijos yra arba buvo pasiekiamas internete paskelbtas turinys, teismą. Šie teismai turi jurisdikciją nagrinėti tik jų buvimo valstybėje narėje padarytos žalos klausimą;
- B. kadangi reglamente „Roma II“ nėra nuostatos dėl privatumo ir su asmeniu susijusių teisių pažeidimų atvejais taikytinos teisės nustatymo;
- C. kadangi svarstymams dėl atitinkamų nuostatų įtakos turėjo diskusijos dėl vadinamojo šmeižto turizmo, t. y. dėl tam tikro palankesnio teisinio reglamentavimo ieškojimo, kai ieškovas nusprendžia pareikšti ieškinį dėl garbės ir orumo įžeidimo tam teismui, kuris, manoma, greičiausiai priims jam palankų sprendimą, paprastai – Anglijos ir Velso teismams, kurie „laikomi ieškovui palankiausius sprendimus priimančiais teismais pasaulyje“; be to, kadangi ši problema yra ne tik Jungtinėje Karalystėje, bet ir kitose jurisdikcijose;

⁽¹⁾ JLS/2007/C4/028, galutinė ataskaita.

⁽²⁾ Žr. penktąją Ann Ebsworth atminti skirtą viešąją paskaitą, kurią 2010 m. vasario 2 d. skaitė gerbiamas lordas L. Hoffman, ir Trevoro C. Hartley straipsnį *Šmeižto turizmas ir teisės normų kolizija*, ICLQ, 59 tomas, p. 25, 2010 m. sausio mėn.

⁽³⁾ Paskelbtas kaip konsultacijoms skirtas dokumentas adresu <http://www.justice.gov.uk/consultations/docs/draft-defamation-bill-consultation.pdf>; taip pat žr. Jungtinės Karalystės parlamento jungtinio komiteto pirmąjį pranešimą, kurį galima rasti adresu <http://www.publications.parliament.uk/pa/jt201012/jtselect/jtdefam/203/20302.htm>

⁽⁴⁾ Klausymas dėl su asmeniu susijusių teisių, visų pirma susijusių su garbės ir orumo įžeidimu, tarptautinės privatinės teisės, visų pirma reglamento „Roma II“, taikymo srityje. Kalbėtojų kalbas galima rasti adresu <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/events/Com.do?page=2&product=CH&language=EN&body=JURI>

⁽⁵⁾ DT\820547EN.doc ir DT\836983EN.doc; visų pirma žr. 2010 m. liepos mėn. interneto simpoziume *Roma II ir garbės ir orumo gynimas* adresu <http://conflictoflaws.net/2010/rome-ii-and-defamation-online-symposium> paskelbtas publikacija, kurias paskelbė Tryro (Vokietija) universiteto civilinės teisės, tarptautinės privatinės teisės ir lyginamosios teisės profesorius Jan von Hein (kuriam pranešėja labai dėkinga už šiam dokumente pateiktą pasiūlymą), Londono ekonomikos mokyklos profesorius emeritas Trevor Hartley, Britų tarptautinės ir lyginamosios teisės instituto Tarptautinės privatinės teisės mokslinės draugijos narys ir Sidnėjaus universiteto kvietinis profesorius Andrew Dickinson, Orleano universiteto teisės profesorė Olivera Boskovic, Hamburgo universiteto teisės profesorė Bettina Heiderhoff, buvusi Baskų krašto universiteto teisės profesorė Nerea Magallón, šiuo metu dėstanti tarptautinę privatinę teisę Santjago de Komposteloje, Nansi universiteto teisės profesorius Louis Perreau-Saussine ir Europos leidybų tarybos vykdomoji direktorė Angela Mills Wade. Taip pat žr. Jano Jaapo Kuiperso publikaciją *Europinio požiūrio tarpvalstybinių su asmeniu susijusių teisių pažeidimų srityje link*, paskelbtą Vokietijos teisės žurnalo 12 tome, p. 1681–1706 (2011 m.), kurią galima rasti adresu <http://www.germanlawjournal.com/index.php?pageID=11&artID=1379>. Dėl ES ir pagrindinių teisių žr. Darcy S. Binderio publikaciją *Europos Teisingumo Teismas ir pagrindinių teisių apsauga Europos bendrijoje. Pokyčiai ir ateities galimybės išplečiant pagrindinių teisių peržiūrą siekiant įtraukti valstybes nares*, Jeano Monnet darbo dokumentas Nr. 4/95, kurią galima rasti adresu <http://centers.law.nyu.edu/jeanmonnet/papers/95/9504ind.html>

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- D. kadangi didelės bylinėjimosi tokiaime teisme išlaidos ir didelė žalos atlyginimo suma, kuri gali būti priteista šiais atvejais, gali daryti neigiamą poveikį saviraiškos laisvei; kadangi tais atvejais, kai su teisiniu nagrinėjimu susijusios išlaidos būna didelės, turinio skleidėjai gali būti priversti susitarti, net jeigu jie mano, kad jų gynyba gera;
- E. kadangi šiuo metu Jungtinės Karalystės parlamentui pateiktame Garbės ir orumo gynimo įstatymo projekte užsibrėžta panaikinti galimą neigiamą poveikį turinio skleidėjams, nors, atrodo, mažai tikėtina, kad šis įstatymo projektas padės išspręsti sudėtingą didelių su teisiniu nagrinėjimu susijusių išlaidų klausimą;
- F. kadangi dėl interneto, taip pat dėl asmeninių tinklaraščių atsiradimo, jų pildymo ir anoniminių žinučių rašymo atsirado dar daugiau sunkumų, susijusių su virtualiu visuotiniu prieinamumu;
- G. kadangi spaudos ir žiniasklaidos laisvė yra demokratinės visuomenės požymis;
- H. kadangi šios laisvės piktnaudžiavimo atvejais, visų pirma kai nukenčia žmonių privatus gyvenimas ir reputacija⁽¹⁾, turi būti įmanoma naudotis teisių gynimo priemonėmis; kadangi kiekviena valstybė narė turėtų užtikrinti, kad tokių teisių pažeidimo atvejais būtų nustatyti ir veiktų teisių gynimo būdai; kadangi valstybės narės turėtų stengtis užtikrinti, kad dėl pernelyg didelių teisių išlaidų jokiame ieškovoje nebūtų užkirstas kelias kreiptis į teismą; kadangi bylų nagrinėjimas gali būti pernelyg brangus ir žiniasklaidai;
- I. kadangi kiekviena valstybė narė turi nustatyti, jos manymu, tinkamą teisės gerbti privatų gyvenimą, kuri užtikrinama Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 straipsnyje, ir teisės į saviraiškos laisvę, kuri užtikrinama Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 10 straipsnyje, pusiausvyrą;
- J. kadangi, nepaisant to, Europos Sąjungai prisijungus prie Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos, jai ilgainiui gali reikėti nustatyti bendrus tarpvalstybinių bylų, susijusių su laisve tiekti prekes ir paslaugas, standartus dėl „dialektinio vystymosi“, kurio tikėjosi generalinis advokatas G. F. Mancini byloje *Bond van Adverteerders*, taip pat atsižvelgiant į sprendimus byloje *Elliniki Radiofonía Tileorasi ir Society for the Protection of Unborn Children Ireland Ltd* ir į generalinio advokato F. G. Jacobso nuomonę byloje *Christos Konstantinidis*; iš tiesų, byloje *Society for the Protection of Unborn Children Ireland Ltd*⁽²⁾, generalinis advokatas W. Van Gerven teigė, kad „nacionalinės teisės nuostatos, kurios, norint įrodyti jų atitiktį [Europos Sąjungos] teisei, turi būti pagrįstos teisinėmis sąvokomis, pvz., privalomais viešojo intereso arba viešosios tvarkos reikalavimais, [<...>] priskiriamos [Europos Sąjungos] teisės taikymo sričiai“, nes, nors valstybėms narėms suteikta tam tikra veiksmų laisvė nustatyti viešojo intereso ar viešosios tvarkos sąvokas, tuo atveju, kai imamasi Europos Sąjungos teisės taikymo sričiai priskiriamų priemonių, šių sąvokų taikymo sričiai vis dėlto taikoma Europos Sąjungos kontrolė, be to, jos turi būti „pagrįstos ir apibrėžtos visoje [Europos Sąjungoje] vienodai pagal [Europos Sąjungos] teisės aktus, taigi kartu atsižvelgiant į bendruosius pagrindinių teisių ir laisvių principus“;
- K. kadangi vis dėlto nederėtų patvirtinti tarptautinės privatinės teisės nuostatų, skirtų taikytinai teisei nustatyti, kurios vienaip ar kitaip būtų palankesnės užtikrinant vienos teisės apsaugą kitos teisės apsaugos atžvilgiu arba kuriomis būtų siekiama apriboti konkrečios valstybės narės teisės taikymo sritį, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad reglamento „Roma II“ 26 straipsnyje nustatyta viešosios tvarkos (*ordre public*) išlyga; kadangi dėl to labai svarbu reglamente „Briuselis I“ išlaikyti viešosios tvarkos kontrolę;
- L. kadangi atsakymo teisės atvejais reikėtų taikyti artimiausio ryšio kriterijų, nes tokia teisių gynimo priemonė turėtų būti suteikiama greitai, be to, ji yra laikina; kadangi ši nuostata taip pat turėtų padėti užtikrinti šalių savarankiškumą ir suteikti galimybę pasirinkti taikyti *lex fori*, kai ieškovas nusprendžia dėl patirtos žalos patraukti žiniasklaidą į teismą daugiau kaip vienoje valstybėje narėje;

(1) Šiuo metu laikoma, kad reputacija, kaip privataus gyvenimo dalis, saugoma pagal Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas (žr. N. prieš Švediją, bylos Nr. 11366/85).

(2) 31 dalis

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- M. kadangi taip pat manoma, kad, jeigu norima skatinti mažinant poreikį bylinėtis, raginant siekti teisingumo, užtikrinant tinkamą vidaus rinkos veikimą ir tinkamą saviraiškos laisvės ir teisės į privatų gyvenimą pusiausvyrą sukuriamas viešasis gėrybes, Komisija turėtų surengti plataus masto konsultacijas su suinteresuotosiomis šalimis, įskaitant žurnalistus, žiniasklaidos specialistus, atitinkamos specializacijos teisininkus ir teisėjus, siekdama pasiūlyti įsteigti savanoriško tarpvalstybinių ginčų, kylančių dėl privatumo ir su asmeniu susijusių teisių pažeidimų, įskaitant garbės ir orumo įžeidimą, sprendimo, pasitelkiant alternatyvų ginčų sprendimo būdą, centrą; kadangi šis pasirinkimas būtų daug pažangesnis ir XXI a. būdingas tokių ginčų sprendimo būdas, padedantis pereiti prie šiuolaikiškesnės tarpininkavimui palankios teisingumo kultūros;
- N. kadangi valstybės narės galėtų raginti ir skatinti naudotis būsimu alternatyvaus ginčų sprendimo centru, taip pat suteikdamos galimybę priteisiant bylinėjimosi išlaidas atsižvelgti į tai, ar naudotasi šiuo centru;
- O. kadangi šis centras galiausiai galėtų būti finansuojamas vykdant veiklą gaunamomis lėšomis;
1. prašo Komisijos pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 81 straipsnio 2 dalies c punktą pateikti Parlamentui pasiūlymą, kuriuo siekiama į reglamentą „Roma II“ įtraukti nuostatą, kuria būtų reglamentuojama nesutartinėms prievolėms, atsirandančioms dėl privatumo ir su asmeniu susijusių teisių pažeidimų, įskaitant garbės ir orumo įžeidimą, taikytina teisė, atsižvelgiant į pridedamas išsamias rekomendacijas;
 2. taip pat prašo Komisijos pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 81 straipsnio 2 dalies d punktą pateikti Parlamentui pasiūlymą įsteigti savanoriško tarpvalstybinių ginčų, kylančių dėl privatumo ir su asmeniu susijusių teisių pažeidimų, įskaitant garbės ir orumo įžeidimą, sprendimo, pasitelkiant alternatyvų ginčų sprendimo būdą, centrą;
 3. konstatuoja, kad rekomendacijose laikomasi pagrindinių teisių ir subsidarumo principo;
 4. mano, kad prašomas pateikti pasiūlymas neturės finansinių padarinių;
 5. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir pridedamas išsamias rekomendacijas Komisijai ir Tarybai.

REZOLIUCIJOS PRIEDAS**IŠSAMIOS REKOMENDACIJOS DĖL PRAŠOMO PATEIKTI PASIŪLYMO TURINIO**

Europos Parlamentas mano, kad į Reglamentą (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma II) reikėtų įtraukti toliau pateikiamus 32a konstatuojamąją dalį ir 5a straipsnį.

32a konstatuojamoji dalis

Šiuo reglamentu valstybėms narėms neuždraudžiama taikyti savo konstitucinių normų, susijusių su spaudos laisve ir saviraiškos laisve žiniasklaidoje. Visų pirma šiame reglamente nurodytos teisės nuostatos taikymas, dėl kurio galėtų būti itin apribota tų konstitucinių normų taikymo sritis, atsižvelgiant į bylos aplinkybes ir į bylą nagrinėjančio teismo valstybės teisinę sistemą gali būti laikomas prieštaraujančiu bylą nagrinėjančio teismo vietos valstybės viešajai tvarkai.

*5a straipsnis.**Privatumas ir su asmeniu susijusios teisės*

1. Nesutartinių prievolių, atsirandančių dėl privatumo arba su asmeniu susijusių teisių pažeidimų, įskaitant garbės ir orumo įžeidimą, atveju taikoma šalies, kurioje padaroma ar tikėtina, kad bus padaryta, didžiausia žalos dalis ar dalys, teisė.
2. Vis dėlto jei atsakovas negalėjo pagrįstai numatyti rimtų savo veiksmų pasekmių 1 dalyje nurodytoje šalyje, taikoma šalies, kurioje yra įprastinė atsakovo gyvenamoji vieta, teisė.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

3. Kai pažeidimas atsiranda dėl paskelbimo spausdintame leidinyje arba laidoje, šalis, kurioje padaroma ar tikėtina, kad bus padaryta, didžiausia žalos dalis ar dalys, laikoma šalimi, kuriai daugiausia skiriamas leidinys arba transliavimo paslaugos, arba, jei tai sunku nustatyti, šalimi, kurioje vykdoma redakcinė kontrolė, ir taikoma šios šalies teisė. Šalis, kuriai skiriamas leidinys arba laida, turėtų būti nustatoma visų pirma atsižvelgiant į leidinio arba transliuojamos laidos kalbą arba parduotų egzempliorių ar žiūrovų skaičių tam tikroje šalyje, palyginti su bendru parduotų egzempliorių arba žiūrovų skaičiumi, arba į šių veiksmų derinį.

4. Atsakymo teisei ar lygiavertėms priemonėms ir visoms prevencinėms priemonėms arba draudimus nustatantiems reikalavimams, skirtiems leidėjui arba transliuotojui dėl leidinio arba laidos turinio ir dėl privatumo arba su asmeniu susijusių teisių pažeidimų, atsirandančių tvarkant asmens duomenis, taikoma šalis, kurioje yra įprastinė leidėjo, transliuotojo arba duomenų tvarkytojo gyvenamoji vieta, teisė.

Prekyba siekiant pasikeitimų. ES prekybos ir investicijų strategija pietų Viduržemio jūros regione po Arabų pavasario revoliucijų

P7_TA(2012)0201

2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl prekybos siekiant pokyčių: ES prekybos ir investicijų strategija pietinėse Viduržemio jūros regiono šalyse po Arabų pavasario revoliucijų (2011/2113(INI))

(2013/C 261 E/04)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1995 m. lapkričio 28 d. Barselonos deklaraciją, kuria pradėta Europos Sąjungos ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystė, ir per konferenciją patvirtintą darbo programą,
- atsižvelgdamas į savo 2005 m. spalio 27 d. rezoliuciją dėl patikslinto Barselonos proceso ⁽¹⁾ ir į 2009 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių ekonominės ir prekybos partnerystės prieš prasidedant 8-ajai ES ir Viduržemio jūros šalių prekybos ministrų konferencijai ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 8 d. Europos Komisijos ir vyriausiojo įgaliotinio bendrą komunikatą Europos Vadovų Tarybai, Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „ES ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystė siekiant demokratijos ir bendros gerovės“ (COM(2011)0200),
- atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 25 d. Europos Komisijos ir vyriausiojo įgaliotinio bendrą komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“ (COM(2011)0303),
- atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 24 d. Europos Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Migracijos, judumo ir saugumo dialogas su pietinėmis Viduržemio jūros regiono valstybėmis“ (COM(2011)0292),
- atsižvelgdamas į dokumentą „Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių prekybos veiksmas iki ir po 2010 m.“, priimtą per 2009 m. įvykusią 8-ąją ES ir Viduržemio jūros regiono šalių prekybos ministrų konferenciją,
- atsižvelgdamas į visų Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių ministrų susitikimų ir sektorių ministrų susitikimų, įvykusių nuo Barselonos proceso pradžios, išvadas, ypač į 2010 m. lapkričio 11 d. vykusios 9-osios Viduržemio jūros regiono šalių sąjungos prekybos ministrų konferencijos išvadas,

⁽¹⁾ OL C 272 E, 2006 11 9, p. 570.

⁽²⁾ OL C 285 E, 2010 10 21, p. 35.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių asociacijos susitarimus tarp Europos bendrijos ir jos valstybių narių ir Tuniso ⁽¹⁾, Izraelio ⁽²⁾, Maroko ⁽³⁾, Jordanijos ⁽⁴⁾, Egipto ⁽⁵⁾, Libano ⁽⁶⁾ ir Alžyro ⁽⁷⁾, taip pat į Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių laikinąjį asociacijos susitarimą dėl prekybos ir bendradarbiavimo tarp Europos bendrijos ir Palestinos išsivadavimo organizacijos (PIO) (atstovaujancios Palestinos valdžios interesams) ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 1995 m. gruodžio 22 d. EB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendimą Nr. 1/95 dėl galutinio muitų sąjungos įgyvendinimo etapo (96/142/EB) ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į 2004 m. vasario 25 d. Jordanijos, Egipto, Tuniso ir Maroko pasirašytą laisvosios prekybos susitarimą, žinomą Agadyro susitarimo vardu,
- atsižvelgdamas į Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių laisvosios prekybos erdvės tvarumo poveikio tyrimą, kurį parengė Mančesterio universiteto Vystymosi politikos ir valdymo institutas,
- atsižvelgdamas į regioninės strategijos dokumentą (2007–2013 m.) ir regioninę orientacinę Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių partnerystės programą (2007–2013 m.) bei joje nustatytus tikslus ⁽¹⁰⁾, taip pat į 2011 m. liepos 29 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą dėl 2011 m. metinės veiksmų programos antrosios dalies dėl Viduržemio jūros regiono valstybių finansavimo pagal Europos Sąjungos bendrojo biudžeto straipsnį 19 08 01 01 ⁽¹¹⁾,
- atsižvelgdamas į Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių investicijų ir partnerystės programą, ypač į 2011 m. liepos 12 d. Briuselyje vykusį ministrų susitikimą ir jo 2011 m. rugpjūčio 8 d. paskelbtą 2010 m. metinę ataskaitą,
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 5 d. Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko valdytojų tarybos sprendimą dėl fondų panaudojimo pietinėse ir rytinėse Viduržemio jūros regiono valstybėse,
- atsižvelgdamas į Viduržemio jūros šalių sąjungos parlamentinės asamblėjos nuveiktą darbą,
- atsižvelgdamas į Viduržemio jūros šalių sąjungos nuveiktą darbą,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 14 d. Tarybos sprendimą patvirtinti derybų nurodymus dėl glaudaus bendradarbiavimo ir visapusiško laisvosios prekybos susitarimo su Egiptu, Jordanija, Maroku ir Tunisu,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. balandžio 6 d. rezoliuciją dėl būsimosios Europos tarptautinės investicijų politikos ⁽¹²⁾, 2011 m. balandžio 7 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros pietų aspekto ⁽¹³⁾ ir 2011 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos persvarstymo ⁽¹⁴⁾,
- atsižvelgdamas į visas Parlamento priimtas su Arabų pavasariu susijusias rezoliucijas dėl religijos, išitikinimų ir sąžinės laisvių, kurios yra pagrindinės ir visuotinės vertybės, būtinos demokratijos ir ekonomikos plėtrai;

⁽¹⁾ OL L 97, 1998 3 30, p. 2.

⁽²⁾ OL L 147, 2000 6 21, p. 3.

⁽³⁾ OL L 70, 2000 3 18, p. 2.

⁽⁴⁾ OL L 129, 2002 5 15, p. 3.

⁽⁵⁾ OL L 304, 2004 9 30, p. 39.

⁽⁶⁾ OL L 143, 2006 5 30, p. 2.

⁽⁷⁾ OL L 265, 2005 10 10, p. 2.

⁽⁸⁾ OL L 187, 1997 7 16, p. 3.

⁽⁹⁾ OL L 35, 1996 2 13, p. 1.

⁽¹⁰⁾ C(2007)672.

⁽¹¹⁾ C(2011)5381.

⁽¹²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0141.

⁽¹³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0154.

⁽¹⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0576.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto pranešimą ir į Užsienio reikalų komiteto bei Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nuomones (A7-0104/2012),
 - A. kadangi nuo tada, kai buvo nugriauta Berlyno siena, Arabų pavasaris yra didžiausia politinė pertvarka Europos kaimyninėse šalyse, sudaranti ES galimybę savo prekybos ir užsienio politikos interesus derinti su pagrindinėmis žmogaus teisių, demokratijos ir laisvos visuomenės vertybėmis; kadangi pagal Europos Sąjungos sutarties 8 straipsnį ES turi plėtoti ypatingus santykius su kaimyninėmis šalimis, siekdama sukurti Sąjungos vertybėmis grindžiamą gerovės ir geros kaimynystės erdvę, kuriai būdingi artimi ir taikūs bendradarbiavimu grindžiami santykiai, nes tai vienintelis būdas užtikrinti nuolatinį Europos stabilumą, saugumą ir ekonominę plėtrą bei pažangą;
 - B. kadangi ES turi išimtinę kompetenciją prekybos ir investicijų politikos srityje, kuri suteikia galimybę pareikšti veiksmingą atsaką į neramumus ir prisidėti prie ekonominės ir socialinės pažangos pietinėse Viduržemio jūros regiono šalyse;
 - C. kadangi Lisabonos sutartyje tarptautinė prekyba apibrėžta kaip viena iš trijų ES išorės veiksmų atšakų ir reikalaujama, kad ji ir kitos politikos kryptys – užsienio reikalų ir tarptautinio vystymosi – derėtų; kadangi prekyba visuomet buvo stiprioji kaimynystės politikos dalis ir tai pabrėžiama Komisijos komunikatuose „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“ ir „ES ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystė siekiant demokratijos ir bendros gerovės“;
 - D. kadangi pietinių Viduržemio jūros šalių pilietinėse visuomenėse esama nuomonių, kad ES turėtų būti aktyvesnė padėdama vykti politinei ir ekonominei pertvarkai;
 - E. kadangi po Arabų pavasario regioninės institucijos, atliekančios panašų vaidmenį kaip Europos Taryba ir Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacija (ESBO) Vidurio ir Rytų Europoje, taip pat Vidurinėje Azijoje, neprižiūri ekonominio ir politinio atkūrimo;
 - F. kadangi nėra jokios konkrečios Europos ir Viduržemio jūros regiono finansų institucijos, nors per pastaruosius pereinamojo Vidurio ir Rytų Europos laikotarpio metus Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko (ERPB) įgyta patirtis turėtų padėti jam pietinėse Viduržemio jūros regiono šalyse atlikti teigiamą vaidmenį; tačiau apgailestauja, kad kelios ES valstybės narės dar nėra ratifikavusios ERPB susitarimo, kuris padės ERPB Viduržemio jūros regione dirbti visu pajėgumu, pakeitimų;
 - G. kadangi iki šiol pietinių Viduržemio jūros regiono šalių ekonomiką valdė nedemokratiniai vadovai, vadovaudamiesi kelių žmonių interesais ir dažnai nepaisydami pažeidžiamiausių žmonių grupių poreikių; kadangi tai, kad daugelis diktatorių nuversti, suteikia naujų galimybių regiono šalių ekonomikai atsiverti ir sukurti tikrąją rinkos ekonomiką;
 - H. kadangi ES jau sudariusi muitų sąjungą su Turkija ir laisvosios prekybos susitarimus (LPS) su pietinėmis Viduržemio jūros regiono šalimis, išskyrus Siriją, kuri nepasirašė galutinio suderinto rinkinio, ir Libiją, su kuria derybos 2011 m. vasario mėn. sustabdytos dėl kilusio pilietinio karo;
 - I. kadangi narystė Pasaulio prekybos organizacijoje (PPO) nėra būtina norint pradėti derybas dėl prekybos, kaip įrodė asociacijos susitarimų su Libanu ir Alžyru, laikinojo susitarimo su Palestinos teritorijomis, sustabdytų derybų su Libija ir neratifikuoto susitarimo su Sirija prekybos nuostatos;
 - J. kadangi Europos ir Viduržemio jūros regiono laisvosios prekybos erdvė, Barcelonos deklaracijos plačiausio masto ekonomikos projektas, nebuvo sukurta iki nustatyto 2010 m. termino dėl konfliktų regione ir nepakankamų regiono vidaus šalių (Pietų šalių) tarpusavio išpareigojimų;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- K. kadangi 2008 m. ekonomikos krizė tiesiogiai pakenkė pagrindiniams pietinių Viduržemio jūros regiono šalių ekonominiams veiksniams ir kadangi per Arabų pavasarį Tuniso, Egipto, Sirijos ir Libijos patirti politiniai neramumai dar padidino ekonomikos nuosmukį šiose šalyse; kadangi ne visose pietinėse Viduržemio jūros regiono šalyse Arabų pavasario įvykiai klostėsi vienodai, todėl kai kuriose šalyse valdžią išsaugojo senieji režimai, o kitose šalyse tęsiasi jų ekonomiką toliau silpninantis socialinių neramumų laikotarpis;
- L. kadangi per Arabų pavasario įvykius išryškėjo regiono struktūriniai ir sisteminiai prekybos ir mokesčių trūkumai, ypač prekių rinkos pažeidžiamumas, ir kadangi visose naujose Viduržemio jūros regiono šalių prekybos strategijose, jei tikimasi įgyvendinti piliečių siekius, privalu numatyti pašalinti šiuos trūkumus, skatinti apsirūpinimo maistu saugumą ir nutraukti maisto prekių finansines spekuliacijas;
- M. kadangi nuolatinis nedarbas, ypač jaunimo, ir nepakankamas prekybos įvairinimas išlieka rimta problema; kadangi ilgalaikis struktūrinis nedarbas ir neoficialus darbas, taip pat vaikų darbas, vis dar didelis daugelyje pietinių Viduržemio jūros regiono šalių ir toliau didėja tose šalyse, kuriose per Arabų pavasarį vyko dideli socialiniai neramumai; kadangi, Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) skaičiavimais, šiame regione per ateinančią dešimtmetį reikia sukurti maždaug 25 mln. naujų darbo vietų, kad esamas nedarbo lygis nedidėtų;
- N. kadangi paaugliai (10–19 m. amžiaus) sudaro 20 proc. gyventojų ir 15–24 m. amžiaus žmonių nedarbo lygis yra maždaug 25–30 proc., o moterų dalyvavimas darbo rinkoje ir toliau yra labai mažas; kadangi nedarbas itin didelis tarp universiteto absolventų ir tai skatina protų nutekėjimą bei žmogiškųjų išteklių švaistymą;
- O. kadangi Europos Sąjungai labai svarbu siekti didelių tikslų ekonominio bendradarbiavimo srityje ir priimti abipusiai naudingą, atsakingą ir lanksčią strategiją, grindžiamą parama demokratinės pertvarkos procesui ir žmogaus teisių gynimui;

Bendrosios pastabos

1. mano, kad Arabų pavasaris yra beprecedentis istorinis įvykis, kurį paskatino žmonių laisvės ir demokratinė teisė bei geresnio gyvenimo lygio siekiai; giliai liūdi dėl žuvusiųjų kovoje siekiant nuversti korumpuotas diktatūras;
2. žino, kad pietinių Viduržemio jūros regiono šalių visuomenės, paaukojusios daug gyvybių, labai tikisi gerokai didesnės ir teisingesnės ES paramos demokratinėms reformoms ir tikram ekonomikos vystymui visų visuomenės narių labui;
3. pažymi, kad Arabų pavasario revoliucijų laimėjimai dar nevisiškai įtvirtinti ir kad ES turi greitai veikti, kad galėtų įgyvendinti savo prekybos siekiant pokyčių darbotvarkę, nes prekyba ne tik teikia tiesioginę ekonominę naudą, bet ir yra veiksminga priemonė demokratijai įtvirtinti ir stabilumui skatinti – ji padeda užkirsti kelią korupcijai, sudaro palankesnes sąlygas teisingiau paskirstyti turtą ir suteikia galių visiems gyventojams; ragina pereinamojo laikotarpio valdžios institucijas užtikrinti taikų perėjimą prie tikros demokratijos; ragina nacionalines valdžios institucijas gerbti savo šalies gyventojų teisę taikiai dalyvauti demonstracijose ir ragina jas nevykdyti jokių smurtinių represijų;
4. šiomis aplinkybėmis palankiai vertina tai, kad buvo įsteigta ES ir Tuniso darbo grupė, pirmoji darbo grupė, susijusi su pietine Viduržemio jūros regiono šalimi, siekiant užtikrinti geresnę ES ir tarptautinės paramos šalyje vykstantiems pokyčiams koordinavimą; palankiai vertina tai, kad Parlamentas dalyvavo pirmajame posėdyje; prašo Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Komisijos toliau užtikrinti, kad Parlamentas dalyvautų įgyvendinant šią ir būsimas iniciatyvas; palankiai vertina tai, kad Parlamente įsteigta padėties pietinėse Viduržemio jūros regiono šalyse stebėjimo grupė, kuriai pavesta stebėti ES atsaką į krizes Viduržemio jūros regiono šalyse;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

5. palankiai vertina neseniai įvykusius sąžiningus ir skaidrius rinkimus Tunise, kurie (kartu su ekonominėmis, teisinėmis ir socialinėmis reformomis) yra puikus pavyzdys kitoms regiono šalims; pabrėžia laisvų ir sąžiningų rinkimų svarbą siekiant užtikrinti šių šalių vienybę kuriant demokratines ir pliuralistines institucijas, taigi sukuriant pagrindą didesniajam stabilumui ir modernizuotai socialinei ir ekonominei struktūrai, kurie savaime yra būtina sąlyga norint pritraukti tarptautines investicijas ir užtikrinti tvarų augimą; pabrėžia, kad kartu su demokratiniiais pokyčiais būtina vykdyti ekonomines, teisines ir socialines reformas, siekiant atverti ir modernizuoti šių šalių socialines ir ekonomines struktūras;
6. mano, kad Šiaurės Afrikos ir Artimųjų Rytų valstybių užsienio skolos yra labai amoralios, atsižvelgiant į tai, kad įsiskolinta klestint diktatūros režimams, kai daugiausia praturtėjo politinis ir ekonominis elitas ir buvo perkami ginklai, dažnai naudoti savo šalies gyventojams engti; todėl ragina persvarstyti tas skolas, visų pirma, susijusias su išlaidomis ginklams;
7. apgailestauja, kad Europos bendrovėms tenka svarbus vaidmuo eksportuojant ginklus ir dvejopo naudojimo prekes į represinių režimų šalis ir taikstantis su technologiniais sutrikimais, kuriuos sukelia diktatūriniai režimai; ragina Komisiją rekomenduoti ES bendrovėms tokiais atvejais veikti laikantis pagrindinių Sąjungos principų;
8. pabrėžia, kad prekybos ir investicijų politika yra išimtinė ES kompetencija ir pagal ją turėtų būti taikomos naujoviškos ir konkrečios priemonės siekti ES užsienio politikos tikslų: demokratijos, klestėjimo, stabilumo ir taikos regione;
9. pripažįsta, kad ES turi įgyvendinti koordinuojamą politiką, susijusią su pietinėse Viduržemio jūros regiono šalyse vykdoma veikla, tačiau įspėja, kad vertinant Arabų pavasarį nebūtų visoms šalims taikomas vienodas metodas, nes, nors pietinės Viduržemio jūros regiono šalys turi daug panašumų, jos vis dėlto skiriasi savo represinės valdžios formomis, ekonominio išsivystymo lygiu ir kylančiomis socialinėmis bei demografinėmis problemomis;
10. pabrėžia, kad vienas pagrindinių Europos Parlamento vaidmenų yra stiprinti Europos ir trečiųjų šalių politinį dialogą, tarpusavio supratimą ir pasitikėjimą, įskaitant pietines Viduržemio jūros regiono šalis, kuriose Europos Parlamentas daugiausia dėmesio turėtų skirti demokratinių reformų, visaverčių laisvių ir teisinės valstybės principų skleidimui ir skatinimui; pabrėžia, kad, remiantis tiesioginiais ryšiais, šiais svarbiais uždaviniais taip pat galėtų būti siekiama įvertinti būsimų kriterijų vykdymą (atsižvelgiant į susiklosčiusias aplinkybes ir padarytą pažangą) ir tinkamai pakoreguoti asociacijos susitarimus, visų pirma prekybos, investicijų arba finansų srityse;
11. žino, kad pastarąjį dešimtmetį ES formavo gilesnį ir visapusiškesnį požiūrį į laisvosios prekybos susitarimus su daugelio pietinių Viduržemio jūros regiono šalių vadovais, nepaisydama akivaizdaus derybų partnerių veiksmų demokratinio teisėtumo trūkumo; pabrėžia, jog labai svarbu skubiai pasirūpinti demokratinių procesų steigiant naujas socialines ir politines institucijas stabilizavimu, kad šios institucijos vėliau galėtų būti teisėti ir kompetentingi derybų dėl prekybos susitarimų partneriai;
12. atkreipia dėmesį, kad ES yra didžiausia pasaulyje vartotojų rinka, kurios prieinamumas turėtų būti užtikrintas tik tuo atveju, jei šalys partnerės ketina rimtai imtis dvišalio rinkų atvėrimo, ekonominių reformų naudą patiria visi šalies partnerės gyventojai, taip pat pažeidžiamiausios žmonių grupės, prisiimami ir vykdomi reikiami politiniai, socialiniai bei aplinkosauginiai įsipareigojimai;
13. pažymi, kad daugelis pietinių Viduržemio jūros regiono šalių turi didžiulį ekonominį potencialą, kai kuriose jų paveldėti dideli turtai ir gamtinių išteklių kiekiai, kurie tinkamai valdant suteiktų galimybę užtikrinti ekonomikos augimą ir plėtrą abiejose Viduržemio jūros pusėse; todėl mano, kad reikėtų nustatyti mechanizmus ir priemones, kurių reikia siekiant užtikrinti lygiaverčius socialinius, aplinkos ir augalų apsaugos standartus;
14. palankiai vertina Komisijos numatytą pritaikytą principą „iš apačios į viršų“, pagrįstą griežtesnėmis sąlygomis ir didesniu diferencijavimu, numatytu neseniai persvarsčius EKP, ir „daugiau už daugiau“ požiūrį, kuriuo užtikrinama, kad kiekvienai ES kaimyninei šaliai būtų teikiama tikslingesnė parama ir kad skiriamos lėšos atitiktų politinius tikslus; mano, kad demokratinių reformų laimėjimai ir asmens laisvės turėtų atskleisti per panašius ekonomikos ir prekybos planavimo procesus drauge naudojantis verslo steigimo ir valdymo laisvėmis, kad būtų išardytos tradiciškai pietinėse Viduržemio jūros regiono šalyse vyravusios oligarchinės struktūros;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

Glaudaus bendradarbiavimo ir visapusiški laisvosios prekybos susitarimai (GBVLPS) ir kitos prekybos priemonės

15. pažymi, kad ES, remdamasi asociacijos susitarimais, jau yra sudariusi lengvatinius prekybos susitarimus su daugeliu pietinių Viduržemio jūros regiono šalių; vis dėlto pabrėžia, kad nė vienas iš šių procesų nėra užbaigtas, ir yra įsitikinęs, kad dar esama puikių galimybių gilinti ekonominius santykius, ypač reglamentavimo srityje, siekiant integracijos į ES vidaus rinką ilgalaikio tikslo;

16. todėl palankiai vertina Tarybos sprendimą leisti pradėti GBVLPS derybas su Egiptu, Jordanija, Maroku ir Tunisu, kai tik bus baigtas būtinas pasirengimo procesas; mano, kad tolesnis taikymo srities nustatymo tyrimas turėtų būti rengiamas remiantis parengiamųjų etapų su rytinėmis partnerėmis patirtimi, pripažįstant, jog politiškai dėl partnerių, kurios pasirengusios pradėti derybas, itin svarbu išvengti nereikalingų atidėliojimų; mano, jog būtina, kad vedant bet kokias prekybos derybas būtų ištrauktos visos socialinės jėgos, ypač NVO ir profesinių sąjungų organizacijos, nuo pat pradžių ir kad su jomis būtų konsultuojamasi;

17. nerimauja, kad Europos išorės veiksnių tarnyba (EIVT) dar nepaskelbė „daugiau už daugiau“ kriterijų, pagal kuriuos ir komercinį taikymo srities nustatymo tyrimą bus sprendžiama, ar šalis pasirengusi sudaryti GBVLPS, aprašymo; todėl prašo EIVT nustatyti kriterijus, kad procesas būtų skaidrus ir kad šalys partnerės iš anksto žinotų, kokius pakeitimus turi atlikti; primygtinai pabrėžia, kad pagarba demokratinėms institucijoms ir pagrindinėms teisėms, įskaitant saviraiškos ir asociacijų laisvę, religinių mažumų apsauga, pagarba tarptautinei darbo teisei, TDO konvencijoms ir JT Vaiko teisių konvencijai (JTGTK) bei iniciatyvos, kuriomis skatinama panaikinti mirties bausmę, šiame procese turi būti svarbiausia, ir mano, kad turėtų būti reaguojama į svarbius pagerėjimus ir pablogėjimus šalyse partnerėse parengiamajame etape ir per pačias derybas; primygtinai pabrėžia, kad atliekant taikymo srities nustatymo tyrimą turėtų būti nustatomas atitinkamas ekonomikos atvirumo lygis ir prekybos bei tiesioginių užsienio investicijų (TUI) naudingumo visiems visuomenės sluoksniams indeksas;

18. primena, kad neturėtų būti apsiribojama tik LPS ir kad jie turėtų būti naudingi kiekvienai šaliai; teigia, kad prekybos nuostatos turėtų būti pagrįstos tvirtesnėmis su geresne žmogaus teisių priežiūra ir jų įgyvendinimu susijusiomis nuostatomis ir plataus masto skyriumi dėl tvaraus vystymosi, kuriame pagrindinis vaidmuo būtų skirtas pilietinei visuomenei, įskaitant nuostatas dėl įmonių socialinės atsakomybės, nes tai sustiprins bendrą atsakomybę už procesą;

19. pritaria tam, kad skiriamas dėmesys prekybos ir suderinamumo su ES *acquis* kliūtims, išylančiomis peržengus sieną, tačiau pažymi, kad vis dar yra galimybių toliau derėtis su kai kuriomis šalimis dėl tarifų mažinimo; pabrėžia, jog ES, siekdama, kad GBVLPS būtų tikrai naudingi pietinėms Viduržemio jūros regiono šalims, turi būti pasiruošusi dėti papildomų pastangų probleminėse srityse, pvz., žemės ūkio ir ketvirtojo režimo paslaugų klausimais; pažymi, kad šiuo atveju vertinant visą prekybą su šiomis šalimis ES iš tiesų turi didelę persvarą žemės ūkio srityje;

20. prašo Komisijos konkrečiai remti ir skatinti sąžiningos prekybos ir ekologinio ūkininkavimo iniciatyvas, ypač siekiant remti smulkius ūkininkus, gamintojus ir kooperatyvus, ir taip įtvirtinti tvarią žemės ūkio praktiką ir kaimo plėtrą, tuo pat metu plėtojant tiekimo grandinę, siekiant užtikrinti Europos vartotojams produktų kokybę, atsekamumą ir atitiktį socialiniams ir ekologiniams kriterijams;

21. pabrėžia žemės ūkio, kuriame dirba daugiau kaip trečdalis ekonomiškai aktyvių pietinių Viduržemio jūros regiono šalių gyventojų, ir kaimo plėtros svarbą stabilizacijos procesui, atsižvelgiant į tai, kad ypač padidėjusio pasaulio rinkų nepastovumo sąlygomis šie sektoriai prisideda prie apsirūpinimo maistu pažangos, teisingesnio pajamų gavimo ir paskirstymo, darbo vietų kūrimo, taip pat prie moterų ir smulkiųjų ūkių integravimo į ekonominę veiklą;

22. todėl palankiai vertina Komisijos ketinimą remti kaimo plėtrą įgyvendinant programą „Europos kaimynystės priemonė žemės ūkiui ir kaimo plėtrai remti“, kurioje būtų sujungta parama investicijoms ir administracinio pajėgumo stiprinimas, remiantis ES geriausia patirtimi plėtojant kaimo teritorijas, kad būtų sudarytos sąlygos modernizuoti žemės ūkio gamybą pagal ES kokybės ir maisto saugos standartus;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

23. taip pat palankiai vertina Komisijos išsipareigojimą, nurodytą 2011 m. gegužės 25 d. bendrame komunikate (COM(2011)0303), finansuoti bandomąsias žemės ūkio, kaimo ir regioninės plėtros programas, remiantis didele ES patirtimi šiose srityse ir kuo geriau išnaudojant glaudų bendradarbiavimą su Maisto ir žemės ūkio organizacija (FAO), Pasaulio banku ir galbūt Europos investicijų banku (EIB);

24. ragina ES remti sveikos žemės ūkio produkcijos vystymą ir kaimo plėtrą regione kaip kovos su skurdu, kuris yra kaimo vietovėse įsitvirtinusi blygybė, dalį ir siekiant stiprinti stabilizacijos procesą; šiuo tikslu pabrėžia, kad svarbūs ne tik techniniai, bet ir instituciniai bei infrastruktūros (pvz., drėkinimo, tvarkymo, saugojimo, pakavimo, vežimo, rinkodaros sistemų ir paslaugų prieinamumo) patobulinimai, taip pat atkreipia dėmesį į švietimo ir mokymo programų svarbą, ypač moterims, nepamirštant atvejų, kai veiksmingą maisto tiekimo sistemos plėtrą stabdo prastai organizuota gamintojų veikla ir silpna pilietinė visuomenė; pabrėžia, kad svarbų vaidmenį skatinant žinių sklaidą atlieka kvalifikacijos kėlimo paslaugos; pažymi, kad sprendžiant susirūpinimą keliančius visuotinius aplinkos ir klimato kaitos klausimus parama turėtų būti nukreipiama tvariam gamtos išteklių ir energijos naudojimui, taip pat suderintiems gamybos metodams skatinti; pabrėžia, kad, atsižvelgiant į didėjančią maisto produktų paklausą pasaulyje, turėtų būti skatinama įvairinti gamybą, siekiant padidinti atsparumą svyravimams rinkoje ir aplinkos krizėms;

25. be to, ragina, kad, siekiant išvengti socialinio ir aplinkosauginio dempingo atitinkamose šalyse ir ES, Komisijos pasiūlytomis priemonėmis būtų labiau skatinama imtis novatoriškų veiksmų, kuriais būtų propaguojamos vietos technologinės žinios, skatinami gamintojų organizacijų mokymai ir vietos bei regionų rinkų plėtra, kad šalys tarpusavyje ir su ES keistųsi gera patirtimi, pavyzdžiui, patirtimi, įgyta rengiantis stojimui ir palaikant ryšius su ES kaimyninėmis šalimis;

26. atkreipia dėmesį į galimą naudą, kurią galėtų duoti didesnė Šiaurės Afrikos ir Užsachario šalių savitarpio integracija, ir pabrėžia, kad reikia imtis veiksmų pasauliniu lygmeniu siekiant vengti vienašalių veiksmų, kokių dažnai imamasi reaguojant į maisto krizes ir ekstremalius klimato reiškinius;

27. pabrėžia, kad TUI ypač svarbios pietinių Viduržemio jūros regiono šalių ekonomikos vystymuisi, nes investavimo lygis yra arba nepakankamas, arba pernelyg dažnai investicijos skiriamos tik žaliavų gavybos pramonei; prašo Komisijos užtikrinti, kad GBVLPS sudarymo ir investavimo regione pastangos būtų koordinuojamos siekiant skatinti ekonomikos įvairinimą;

28. vis dėlto pažymi, kad ankstesni bandymai pagal asociacijos susitarimus derėtis dėl sektorių susitarimų nebuvo sėkmingi; prašo Komisijos paskatinti pietinių Viduržemio jūros regiono šalių derybas dėl investicijų ir kitų vadinamųjų Singapūro klausimų, pvz., paslaugų, susijusių su BGVLP; mano, kad Komisija, kai tikslinga, turėtų taikyti nesimetriško įgyvendinimo principą ir būti lanksti sprendžiant atitinkamų šalių probleminių sektorių klausimus;

29. pabrėžia, jog atsivėrus prekybos galimybėms svarbu šalims partnerėms ir verslui teikti svaresnę techninę pagalbą, kad jie kuo labiau išnaudotų suteiktas galimybes; pripažįsta, kad ES jau siūlo tokią pagalbą, tačiau mano, jog šios programos turi būti labiau nukreiptos į MVĮ, pvz., didinant pagalbą prekybai;

30. prašo Komisijos pasitelkti GBVLPS, kad būtų suderinti reglamentavimo srities standartai, ypač susiję su techniniais standartais ir reglamentavimu, sanitarijos ir augalų apsaugos priemonėmis, viešųjų pirkimų skaidrumo taisyklėmis, intelektinės nuosavybės apsaugos taisyklėmis, prekybos ir (arba) muitų palengvinimu ir netarifinių kliūčių pašalinimu; pabrėžia, kad asociacijų susitarimuose tokiam bendradarbiavimui skiriama nepakankamai dėmesio ir kad ES dalyvavimas turėtų būti aktyvesnis;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

31. pritaria, kad techniniam bendradarbiavimui būtų skirta papildomų lėšų, ir primygtinai reikalauja, kad jos kuo greičiau būtų prieinamos Komisijos Vystymosi ir bendradarbiavimo generaliniam direktoratui (DG DEVCO) ir decentralizuotos ES delegacijoms vietoje;

32. pripažįsta, kad GBVLPS turėtų būti svarbiausias tikslas, tačiau žino, kad tuo pat metu Komisija siekia sektorių derybų pagal esamus asociacijų susitarimus, įskaitant gaminių atitikties vertinimo ir jų priėmimo susitarimus (angl. ACAA), žemės ūkio ir žuvininkystės susitarimus, paslaugų ir investicijų susitarimus, ginčų sprendimo tvarkos susitarimus; ragina Komisiją taip pat apsvarstyti dabartinių sektorių susitarimų su šalimis, kuriose pasiūlymai gali būti patobulinti ir GBVLPS iš karto neįmanomas, atnaujinimą; prašo Komisijos atidžiau apsvarstyti, kada ir kaip šie procesai bus galiausiai sujungti su būsima GBVLPS, ir užtikrinti, kad narystės bendrojoje lengvatų sistemoje netekimas 2014 m. neturėtų neigiamo poveikio nė vienos pietinių Viduržemio jūros regiono šalių produktų linijos prieigai prie ES rinkos;

33. taip pat ragina, kad Komisija parengtą strategiją „daugiau už daugiau“ toms partnerėms, su kuriomis arba anksčiau nebuvo sudarytas susitarimas, arba jos nėra tiesioginiai GBVLPS objektai artimiausiu metu, ypač tokiems kaip Libija ir Libanas, kurios dar nėra PPO narės; pabrėžia, kad nors techninė pagalba, padedanti šioms šalims siekti PPO narystės, turėtų likti esminė, vien jos nepakanka, ir prireikus ji turėtų būti papildyta su PPO suderintais susitarimais, kurie per trumpą laikotarpį duotų naudos;

Galių suteikimas mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ) – ekonomikos demokratizavimo priemonė

34. yra įsitikinęs, kad sėkminga regiono prekybos strategija turėtų sustiprinti MVĮ, kurios kai kuriose šalyse sukuria 30 proc. darbo vietų, vaidmenį; pripažįsta labai mažų įmonių, kurios Egipte sudaro 98,1 proc. MVĮ, Maroke – 97,8 proc., Jordanijoje – 89,1 proc., nors Tunise – tik 9,2 proc., svarbą;

35. yra susirūpinęs dėl didelio skaičiaus neregistruotų juodojoje rinkoje veikiančių MVĮ ir kad neoficialus darbas (išskyrus žemės ūkio sektorių) kai kuriose MVĮ sudaro 70 proc.; yra įsitikinęs, kad jeigu siekiama tikro regiono ekonomikos augimo, ES prekybos strategija neregistruotos įmonės turėtų būti skatinamos įteisinti savo statusą; ragina Komisiją remti administracinio pajėgumo stiprinimo programas, būtent įmonių registravimo, užimtumo ir socialinių reikalų srityse, ypatingą dėmesį atkreipiant į pajėgumo stiprinimą teisinių paslaugų srityje, nes tai padės geriau pasiręgti būtinoms reformoms;

36. apgailestauja, kad MVĮ ir kooperatyvai turi labai menkas galimybes gauti investicinių lėšų, ir pabrėžia, kad reikia sudaryti tinkamas sąlygas gauti finansavimą pasinaudojant patikimomis, prieinamomis ir patogiomis vartotojui mikrokredito priemonėmis ir Europos investicijų banko (EIB) priešpriešinių garantijų sistemomis; mano, jog šiomis programomis gavėjoms bus suteiktos galimybės atsinaujinti ir įvykdyti pertvarką taip, kad jos galėtų pasinaudoti ES vidaus rinkos galimybėmis;

37. pabrėžia, kad svarbu skatinti verslą priimančias priemones, būtinas siekiant sukurti jam palankią aplinką ir į jį įtraukti visuomenę; ypač pritarė antrajam programos „Invest in Med“ etapui, kurios užduotis yra skatinti bendradarbiavimą tarp MVĮ ir joms atstovaujančių organizacijų ES valstybėse narėse bei pietinėse Viduržemio jūros šalyse;

38. pripažįsta EIB vaidmenį pagal Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių investicijų ir partnerystės priemonę (angl. FEMIP) padedant pietinių Viduržemio jūros regiono šalių MVĮ; pritaria sprendimui maksimalaus banko investavimo ribą regione padidinti 1 mlrd. EUR, o tai reiškia, kad ateinančius trejus metus EIB veikla regione sieks 6 mlrd. EUR; dar kartą patvirtina, kad EIB savo investicijų projektus turėtų konkrečiai sieti su MVĮ ir infrastruktūros, ypač energetikos infrastruktūros, projektų kūrimu, atsižvelgdamas į šio regiono potencialą ir pagalbą, kurią šio regiono vystymuisi ir veiklai gali suteikti ES; primygtinai pabrėžia, kad EIB, siekdamas užtikrinti visišką atskaitomybę už savo veiklą visuomenei, turi padidinti savo administracinį pajėgumą, kad galėtų kontroliuoti savo tarpininkaujančius bankus partnerius, teikiančius bendrąsias paskolas pagal ES išorės veiksmų tikslų nustatymo kriterijus;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

39. pritaria pastarojo meto Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko (ERPB) veiklai Viduržemio jūros regione ir papildomų ES ir keletu pavienių ES valstybių narių banko veiklai skirtų lėšų išpareigojimams; ragina Europos Vadovų Tarybą ir Europos Parlamentą skubiai ratifikuoti ERPB susitarimo, kuris padės ERPB Viduržemio jūros regione dirbti visu pajėgumu, pakeitimus; mano, kad visos ERPB investicijoms regione skiriamos lėšos turėtų būti didesnės, o MVĮ turėtų būti pagrindinės šių investicijų naudos gavėjos; ragina pietines Viduržemio jūros regiono šalis, vadovaujantis demokratijos, pliuralizmo ir rinkos ekonomikos principais, įrodyti savo pasiryžimą, kad jos galėtų gauti investicijų, kaip numatyta banko nuostatuose;

40. yra įsitikinęs, jog siekiant, kad laisvosios prekybos erdvė tinkamai veiktų, būtinas lankstus verslininkų judėjimas tarp valstybių; tvirtai laikosi nuomonės, kad ES turėtų siekti didesnio savo imigracijos ir prekybos politikos suderinamumo;

41. pažymi, kad vizų režimo supaprastinimas tebėra problema daugeliui pietinių Viduržemio jūros regiono šalių verslo atstovų, kai jie turi vykti į ES susitikimus, mokymus ir kitais verslo tikslais; atsižvelgdamas į tai, pritaria naujam Komisijos komunikatui „Migracijos, judumo ir saugumo dialogas su pietinėmis Viduržemio jūros regiono valstybėmis“, kuriame ji numato vizų režimo supaprastinimo susitarimus, kad paremtų, be kita ko, verslininkų judumą; mano, kad vizų „vientisumo“ ir „patikimumo“ procedūros turėtų būti supaprastintos, ir prašo Komisijos derėtis dėl šio susitarimo veiksmus derinant su derybomis dėl prekybos, siekiant užtikrinti, kad dėl šių procedūrų įgyvendinimo MVĮ nepatirtų pernelyg didelės biurokratinės naštos;

Agadyro proceso tvirtinimas

42. apgailestauja, kad Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių laisvosios prekybos erdvė nebuvo sukurta iki 2010 m., ir tikisi, kad visi partneriai pasinaudos Arabų pavasario suteiktu postūmiu siekiant tęsti reformas, būtinas norint sukurti veikiančią ir visavertę laisvosios prekybos zoną neiškraipant ES gamintojų konkurencijos;

43. siūlo reguliariai vertinti perėjimo prie laisvos prekybos politikos poveikį, kad būtų aktyviai ir nuolat stebimos šios politikos pasekmės pietinėms Europos Viduržemio jūros regiono šalims, siekiant galiausiai užtikrinti teigiamą poveikį įvairių šalių piliečiams ir ekonomikos bei gamybos sistemoms;

44. pabrėžia, kad nors konkrečių šalių prekybos strategijoms galima pritarti, šie susitarimai neturėtų kenkti regiono integracijai; apgailestauja, kad pietinių šalių tarpusavio prekyba išlieka labai menka, ir pažymi, kad šiuo atžvilgiu 2009 m. tik 6 proc. į pietines Viduržemio jūros regiono šalis importuojamų prekių buvo atvežta iš kitos pietinės Viduržemio jūros regiono šalies, palyginti su 40 proc. iš ES įvežtų prekių; skatina naujas demokratinuose rinkimuose išrinktas vyriausybes prekiaujant su kaimyninėmis šalimis būti atviresnes nei jų pirmtakai;

45. pripažįsta Agadyro grupę vieninteliu pietinių šalių tarpusavio prekybos suderintų veiksmų pavyzdžiu ir ragina pasirašiusiuosius susitarimą praplėsti savo prekybos santykių taikymo sritį ir priimti naujų narių; prašo Komisiją toliau remti šią grupę kaip pagrindą, kuriuo remiantis ateityje bus kuriama ES prekybos strategija;

46. be to, prašo Komisijos įtraukti į GBVLPS tam tikras lanksčias nuostatas, kuriomis ilgainiui būtų sudarytos sąlygos atskirus susitarimus sujungti su Agadyro susitarimu, siekiant sukurti vieną Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių laisvosios prekybos erdvę;

47. džiaugiasi, kad greitai bus įdiegtas prekybos ir investavimo palengvinimo mechanizmas, kuris taps duomenų baze, ekonominės veiklos vykdytojams suteikiančia galimybę gauti atnaujintą informaciją apie prekybos ir investicijų padėtį regione; primygtinai pabrėžia, kad toks mechanizmas turėtų būti aktyviai skatinamas pietinių Viduržemio jūros regiono šalių versle ir turėtų tapti veiksminga regioninio verslo palengvinimo priemone ir būti ne tik informacine priemone;

48. pritaria Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinių prekių kilmės taisyklių regioninei konvencijai, kuri visapusiškai turėtų apimti ES ir Izraelio techninį susitarimą dėl gyvenviečių produkcijos; ragina Komisiją paspartinti naujų prekių kilmės taisyklių įsigaliojimą pagal Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių konvenciją vėliausiai iki 2013 m. pabaigos, nes pagal šią sistemą pietinės Viduržemio jūros regiono valstybės praranda bendrosios lengvatinių muitų tarifų sistemos lengvatas ir palankias prekių kilmės taisykles;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

Žinių suteikimo ir tiesioginių ryšių gerinimas

49. ragina valstybes nares atlikti svarbesnį vaidmenį ES strategijoje dėl pietinių kaimyninių šalių, teikiant svarbiausias pietinių Viduržemio jūros regiono šalių abiejų lyčių ir bet kokios socialinės, ekonominės ar etninės kilmės studentų stipendijų programas, ypač ekonomikos, verslo, IT, ryšių ir prekybos srityse; ragina Komisiją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją nedelsiant pasiūlyti sukurti Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių *Erasmus* ir *Da Vinci* programas; pareiškia, kad kiti subjektai regione, pvz., Persijos įlankos bendradarbiavimo tarybos (angl. GCC) šalys, veiksmingiau teikia tokią pagalbą pietinėms Viduržemio jūros regiono šalims; mano, kad šiais mainais galima užmegzti ilgalaikių ryšių su būsimais verslo partneriais pietinėse Viduržemio jūros regiono šalyse;

50. primena menininkų, kultūros veikėjų ir tinklaraštininkų atliekamą vaidmenį suteikiant kai kurioms arabų šalių pilietinėms visuomenėms galimybių išsilaisvinti iš diktatūros gniaužtų ir atverti kelią į demokratiją; ragina ES įtraukti į savo prekybos politiką kultūrinio bendradarbiavimo aspektą, įskaitant bendras iniciatyvas meno, švietimo, žiniasklaidos, interneto ir kitų labai svarbių sektorių veiklos srityse, siekiant skatinti žmogaus teises ir demokratiją;

51. ragina nedelsiant su šalimis partnerėmis įkurti ES prekybos rūmus, kurie būtų bendros prekybos veiklos ir abipusių ekonomikos partnerių mainų skatinimo jungtis, įskaitant seminarus ir verslo mugės; apgailestauja, kad regione nėra dvišalių ES prekybos rūmų, išskyrus ES ir Izraelio prekybos rūmus;

ES veiksmų poveikio didinimas

52. tvirtai laikosi pozicijos, kad Komisijos prekybos iniciatyvose turėtų aktyviau dalyvauti vietoje dirbantys ES pareigūnai, atsakingi už prekybą; apgailestauja, kad ES delegacija turi tik vieną už prekybą atsakingą pareigūną Tunise ir nė vieno Jordanijoje, nors šiose šalyse buvo atliktas taikymo srities nustatymo GBVLPS reikmėms tyrimas;

53. be to, mano, jog svarbu, kad ES visapusiškai koordinuotų savo prekybą, investicijas ir paramos veiklos finansavimą regione, siekdama didžiausio teigiamo poveikio; nerimauja, kad dėl didelio skaičiaus tiek ES vidaus, tiek pačių šalių partnerių, taip pat ir kitų išorės dalyvių koordinavimo trūkumo gali būti švaistomos arba dubliuojamos svarbios pastangos;

54. pabrėžia glaudesnio Europos kaimynystės politikos (EKP) finansavimo priemonių, pvz., Kaimynystės investicinės priemonės, ir įvairių ES, tarptautinių bei regioninių finansų institucijų, įskaitant, pvz., EIB, ERPB ir Pasaulio banką, koordinavimo poreikį regione, kad būtų užtikrintas didžiausias veiksmingumas ir suderinamumas; prašo Komisijos imtis vadovaujamo vaidmens koordinuojant šiuos veiksmus;

*

* *

55. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai, EIB, ERPB, valstybių narių ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių ir vyriausybių vadovams bei parlamentams ir Viduržemio jūros šalių sąjungai.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

Esminių biologinių procesų patentavimas

P7_TA(2012)0202

2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl iš esmės biologinių procesų patentavimo (2012/2623(RSP))

(2013/C 261 E/05)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1998 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/44/EB dėl teisinės biotechnologinių išradimų apsaugos ⁽¹⁾ (toliau – Direktyva 98/44/EB) ir ypač į jos 4 straipsnį, kuriame teigiama, kad augalų ir gyvūnų veislės ir iš esmės biologiniai augalų ir gyvūnų išvedimo būdai yra nepatentabilūs,
- atsižvelgdamas į Direktyvos 98/44/EB 2 straipsnio 2 dalį ir 33 konstatuojamąją dalį, kuriose teigiama, kad augalų ar gyvūnų išvedimo procesas yra iš esmės biologinis, jeigu jį sudaro tik natūralūs reiškiniai, tokie kaip kryžminimas ar selekcija,
- atsižvelgdamas į tinkamo Direktyvos 98/44/EB 11 straipsnio, kuriuo užtikrinamos išskirtinės ūkininkų teisės, įgyvendinimo svarbą,
- atsižvelgdamas į 1973 m. spalio 5 d. Europos patentų išdavimo konvenciją (toliau – Europos patentų konvencija) ir jos 53 straipsnio b punktą,
- atsižvelgdamas į 1999 m. birželio 16 d. Europos patentų organizacijos Administracinės tarybos sprendimą dėl Direktyvos 98/44/EB įtraukimo į Europos patentų konvencijos įgyvendinimo reglamentus ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Europos patentų biuro (EPB) sprendimą G 2/06 ir Europos Teisingumo Teismo sprendimą C–34/10, kuriais nustatyta, kad aiškinant patentų teisėje įtvirtintus draudimus būtina atsižvelgti į visą techninę teoriją, dėl kurios teikiama paraiška, o ne tik į prašymo užpatentuoti formuluotę,
- atsižvelgdamas į EPB išplėstinės Apeliacinės tarybos sprendimą G2/07 (dėl brokolinių kopūstų) ir sprendimą G1/08 (dėl pomidorų), pagal kuriuos veisimo procesas iš esmės yra nepatentuojamas,
- atsižvelgdamas į EPB išduotus patentus tradiciniu būdu veisiamų augalų, pavyzdžiui, brokolinių kopūstų (EP 1 069 819), pomidorų (EP 1 211 926) ir melionų (EP 1 962 578), išvedimui,
- atsižvelgdamas į EPB išduotus patentus tradiciniu būdu veisiamų gyvūnų išvedimui, pavyzdžiui, selekcijai pagal lytį ir veislinei medžiagai, naudojamai veisiant tradiciniu būdu (EP 1 263 521, EP 1 257 168), melžiamų karvių selekcijai (EP 1 330 552) ir gyvulių auginimui (EP 1 506 316),
- atsižvelgdamas į Tarptautinę sutartį dėl augalų genetinių išteklių maisto pramonei ir žemės ūkiui, kurios šalimi Europos Sąjunga tapo pagal Tarybos sprendimą 2004/869/EB ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 1961 m. gruodžio 2 d. Tarptautinę konvenciją dėl naujų augalų veislių apsaugos, su pakeitimais, padarytais 1972 m. lapkričio 10 d., 1978 m. spalio 23 d. ir 1991 m. kovo 19 d. Ženevoje (toliau – UPOV konvencija),

⁽¹⁾ OL L 213, 1998 7 30, p. 13.

⁽²⁾ Oficialusis leidinys EPO 7/1999, p. 437.

⁽³⁾ OL L 378, 2004 12 23, p. 1.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje ⁽¹⁾ (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 2100/94),
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi intelektinės nuosavybės teisės yra svarbios skatinant naujų augalų veislių ir su augalais susijusių inovacijų plėtrą ir yra būtina sąlyga siekiant skatinti ekonomikos augimą ir inovacijas ir padėti Europos verslui, visų pirma mažoms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ), veikti ekonomikos krizės ir pasaulinės konkurencijos sąlygomis;
- B. kadangi pernelyg didelė patentinė apsauga, ypač veisimo srityje, gali stabdyti inovacijas ir pažangą ir kenkti mažiems ir vidutiniams selekcininkams, nesudarant jiems galimybių gauti gyvūnų ir augalų genetinių išteklių;
- C. kadangi augalų veislių išvedimas yra būtina sąlyga siekiant užtikrinti maisto tiekimo saugumą ir, tam tikra prasme, energijos tiekimo saugumą;
- D. kadangi tradiciniai veisimo metodai ypač svarbūs moderniam augalų ir gyvūnų veislių išvedimui;
- E. kadangi pagrindinis tarptautinės augalų veislių teisinės apsaugos sistemos, grindžiamos UPOV konvencija, ir ES sistemos, grindžiamos Reglamentu (EB) Nr. 2100/94, principas – augalo veislės teisinės apsaugos savininkas negali sukliudyti kitiems naudoti saugomą augalą siekiant skatinti saugomų veislių naudojimą tolesnėje veislininkystės veikloje;
- F. kadangi svarbu, kad panašios išskirtinės teisės būtų įtvirtintos patentų teisėje visoje Europos Sąjungoje;
- G. kadangi Direktyvos 98/44/EB 4 straipsnyje ir Europos patentų konvencijos 53 straipsnio b punkte nustatyta, kad augalų ir gyvūnų veislės ir iš esmės biologiniai augalų ir gyvūnų išvedimo būdai yra nepatentabilūs;
- H. kadangi patentų išdavimas tradicinio veisimo būdu išvestiems produktams arba genetinei medžiagai, reikalingai tradiciniam veislių išvedimui, gali pakenkti išimties, nustatytos Direktyvos 98/44/EB 4 straipsnyje ir Europos patentų konvencijos 53 straipsnio b punkte, taikymui;
- I. kadangi genų inžinerijos srityje patentai gali būti išduodami, tačiau būtina išsaugoti patentų augalų ir gyvūnų veislėms draudimą;
- J. kadangi biotechnologijų srityje priimant sprendimą dėl patentų išdavimo turėtų būti atsižvelgiama ne tik į paraiškos dėl patento formulotę, bet ir į visą išradimo techninę teoriją, ir šiuo principu, pagal kurį taikomas viso turinio paisos metodas, pasinaudojo Europos patentų biuras ir Europos Teisingumo Teismas, neseniai priimdami kai kuriuos iš savo sprendimų ⁽²⁾;
- K. kadangi pagal Direktyvos 98/44/EB 16 straipsnio c punktą reikalaujama, kad Komisija kasmet teiktų ataskaitą „apie patentų teisės biotechnologijos ir genetinės inžinerijos srityje raidą ir reikšmę“;

⁽¹⁾ OL L 227, 1994 9 1, p. 1.

⁽²⁾ Europos patentų biuro išplėstinės sudėties Apeliacinės tarybos 2008 m. lapkričio 25 d. Sprendimas G2/06 („WARF“) ir ETT sprendimas byloje C-34/10 (Greenpeace prieš Brüstle).

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- L. kadangi nuo 2005 m. Komisija nepaskelbė nė vienos tokios ataskaitos;
- M. kadangi Parlamentas savo 2005 m. spalio 26 d. rezoliucijoje dėl biotechnologinių išradimų patentabilumo ⁽¹⁾ ragino Komisiją kitoje ataskaitoje atidžiai išnagrinėti, ar tinkamai įgyvendinamas Direktyvos 98/44/EB 4 straipsnio 1 dalies a punktas;
- N. kadangi tokios Komisijos ataskaitos būtų naudingos siekiant išsamiai informuoti visuomenę ir kadangi Europos Sąjunga turi imtis vadovaujancio vaidmens skatinant viešąsias diskusijas;
1. pripažįsta svarbų EPB vaidmenį remiant inovacijomis grindžiamą konkurencingumą ir ekonomikos augimą Europoje;
 2. pripažįsta, kad patentai skatina vertingos techninės informacijos sklaidą ir kad jie yra svarbi technologijų perdavimo priemonė;
 3. palankiai vertina EPB išplėstinės Apeliacinės tarybos sprendimus bylose dėl brokolinių kopūstų (G 2/07) ir pomidorų (G 1/08), kuriuose teisingai išaiškinta Direktyvos 98/44/EB ir Europos patentų konvencijoje naudojama sąvoka „iš esmės biologiniai augalų (ar gyvūnų) išvedimo būdai“, pagal kurią šie procesai turi būti laikomi nepatentabiliais;
 4. ragina EPB taip pat nepatentabiliais pripažinti tradicinio veisimo būdu išvestus produktus ir visus tradicinius veisimo metodus, įskaitant išmaniąją selekciją (angl. smart breeding) ir tradiciniam veisimui naudojamą veislinę medžiagą;
 5. ragina Komisiją savo būsimoje ataskaitoje išnagrinėti EPB išplėstinės Apeliacinės tarybos sprendimus dėl brokolinių kopūstų ir pomidorų;
 6. Palankiai vertina neseniai Europos patentų biuro WARF byloje ir Europos Teisingumo Teismo Brūstle byloje priimtus sprendimus, kadangi jie tinkamai išaiškina Direktyvos 98/44/EB nuostatas ir pateikia svarbias nuorodas dėl taip vadinamo viso turinio paisos metodo; ragina Europos Komisiją deramai atsižvelgti į šiuos sprendimus ir kitose susijusiose politikos srityse siekiant ES politiką suderinti su šiais sprendimais;
 7. ragina Komisiją savo būsimoje ataskaitoje išnagrinėti galimas patentų išdavimo augalų veisimo metodus pasekmes ir jų poveikį veislininkystės pramonei, žemės ūkiui, maisto pramonei ir apsirūpinimo maistu saugumui;
 8. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad ES savo patentų teisėje ir toliau taikytų selekciniams numatytą visuotinę išimtį augalų ir gyvūnų veislių išvedimui;
 9. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir EPB.

⁽¹⁾ OL L 272E, 2006 11 9, p. 440.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

Piravimas jūroje

P7_TA(2012)0203

2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl piratavimo jūroje (2011/2962(RSP))

(2013/C 261 E/06)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2008 m. gegužės 20 d. rezoliuciją dėl integruotos jūrų politikos Europos Sąjungai ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo rezoliucijas dėl piratavimo jūroje, ypač į 2008 m. spalio 23 d. rezoliuciją dėl piratavimo jūroje ⁽²⁾ ir 2009 m. lapkričio 26 d. rezoliuciją dėl piratavimo prie Somalio krantų problemos politinio sprendimo ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją (JTJK),
- atsižvelgdamas į 1988 m. Jungtinių Tautų konvenciją dėl kovos su neteisėtais veiksmais prieš saugią jūrų laivybą,
- atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos rezoliucijas dėl padėties Somalyje, ypač į 2012 m. vasario 22 d. rezoliuciją 2036 (2012),
- atsižvelgdamas į 2008 m. rugsėjo 19 d. Tarybos bendruosius veiksmus 2008/749/BUSP dėl Europos Sąjungos karinių koordinavimo veiksmų, kuriais remiama JT Saugumo Tarybos rezoliucija 1816 (2008) (ES NAVCO),
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 10 d. Tarybos bendruosius veiksmus 2008/851/BUSP dėl Europos Sąjungos karinės operacijos skirtos prisidėti prie atgrasymo nuo piratavimo veiksmų ir ginkluotų plėšimų jūroje prie Somalio krantų ir jų prevencijos bei sustabdymo (ES NAVFOR ATALANTA) ir į Tarybos sprendimą 2010/766/BUSP, kuriuo iš dalies keičiami Bendrieji veiksmai 2008/851/BUSP,
- atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 23 d. Tarybos sprendimą pratęsti ES NAVFOR ATALANTA įgaliojimus iki 2014 m. gruodžio mėn. ir išplėsti pajėgų operacijų rajoną,
- atsižvelgdamas į 2010 m. vasario 15 d. Tarybos sprendimą 2010/96/BUSP ir 2010 m. kovo 31 d. Tarybos sprendimą 2010/197/BUSP dėl Europos Sąjungos karinės misijos siekiant prisidėti prie Somalio saugumo pajėgų mokymo (EUTM Somalia),
- atsižvelgdamas į regiono jūrinių pajėgų stiprinimo misijos, kuri turėtų būti karinės patirties turinti civilinė BSGP misija, krizių valdymo koncepcijos, dėl kurios 2011 m. gruodžio 16 d. susitarė Užsienio reikalų taryba,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 14 d. Tarybos priimtą Somalio pusiasaliui skirtą strateginę programą, kuri yra ES veiksmų regione gairės,
- kadangi 2008 m. birželio 9 d. Džibutyje pasirašytas įtakos pasidalijimo susitarimas, kuriuo siekiama pradėti plataus masto nacionalinį susitaikymą ir sukurti stiprią visapusišką politinę sąjungą, galinčią užtikrinti taiką, šalies sutaikinimą ir centrinės valstybinės valdžios atkūrimą,

⁽¹⁾ OL C 279 E, 2009 11 19, p. 30.

⁽²⁾ OL C 15 E, 2010 1 21, p. 61.

⁽³⁾ OL C 285 E, 2010 10 21, p. 59.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2012 m. vasario 23 d. Londono konferencijos Somalio tema išvadas,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 ir 4 dalis,
 - A. kadangi per visą Europos istoriją jūrų transportas buvo vienas svarbiausių Europos ekonomikos augimo ir klestėjimo veiksnių ir kadangi 80 proc. pasaulio prekybos vyksta jūra; kadangi piratavimas kelia grėsmę tarptautiniam saugumui ir regioniniam stabilumui, taigi ES yra labai suinteresuota prisidėti prie tarptautinės laivybos saugumo ir kovos su piratavimu ir jo pagrindinėmis priežastimis, nes tai prioritėtinė ES veiksmų sritis,
 - B. kadangi piratavimas turi būti laikomas tarptautiniu nusikaltimu; kadangi reikalingas koordinuotas atsakas į piratavimą ir ginkluotus plėšimus jūroje, vadovaujantis JTJK pateiktu visaapimančiu teisiniu pagrindu; kadangi konvencijos 100 straipsnyje nustatyta, kad visos valstybės privalo bendradarbiauti siekiant sustabdyti piratavimą;
 - C. kadangi piratavimo atviroje jūroje problema vis dar neišspręsta, nors sėkmingų išpuolių skaičius praėjusiais metais labai sumažėjo daugiausia dėl ATALANTA vykdomos veiklos ir karinių bei privačių laivų apsaugos padalinių naudojimo; kadangi piratavimas toliau sparčiai plinta Indijos vandenyne, ypač prie Somalio ir Somalio pusiasalio krantų, taip pat kai kuriuose kituose rajonuose, įskaitant pietryčių Aziją ir Vakarų Afriką, ir tampa vis didėjančia grėsme jūrininkų ir kitų asmenų gyvybei ir saugumui, taip pat regiono vystymuisi ir stabilumui, jūrų aplinkai, pasaulio prekybai, visų rūšių jūrų transportui ir laivybai, įskaitant žvejybos laivus, taip pat humanitarinės pagalbos teikimui;
 - D. kadangi Taryba nusprendė dviems metams pratęsti ES kovos su piratavimu operaciją (ES NAVFOR ATALANTA) iki 2014 m. gruodžio mėn. siekdama prisidėti prie laivų, gabenančių pagalbą maistu perkeltiems asmenims Somalyje pagal Pasaulio maisto programą, apsaugos, Afrikos Sąjungos misiją Somalyje (AMISOM) aprūpinančių laivų apsaugos, prie atgrasymo nuo piratavimo veiksmų ir ginkluotų plėšimų jūroje prie Somalio krantų ir jų prevencijos bei sustabdymo, taip pat prie pavienių pažeidžiamų laivų, plaukiančių prie Somalio krantų, apsaugos; kadangi ES NAVFOR ATALANTA taip pat prisideda prie žvejybos veiklos stebėjimo jūroje prie Somalio krantų;
 - E. kadangi kasmet 10 000 Europos laivų plaukia per pavojingus jūrų rajonus, taigi piratavimas daro poveikį ne tik žmonių gyvybei ir saugumui, tačiau kelia ir ekonominių problemų, nes dėl jo darosi pavojingi tarptautiniai komerciniai jūrų keliai ir tai turi didelę neigiamą įtaką tarptautinei prekybai;
 - F. kadangi bandymų užpulti laivus skaičius didėja – 2011 m. pranešta, kad užgrobti 28 laivai, pagrobti 470 jūrininkai ir 15 jų nužudyta, o šiuo metu daugiau kaip 7 laivai laikomi laukiant išpirkos ir maždaug 191 jūrininkas laikomas įkaitu Somalyje, dažnai pasibaisėtinomis ir nežmoniškoms sąlygomis ir vis ilgesnį laiką;
 - G. kadangi piratai nuolat pritaiko savo taktiką ir metodus ir išplėtė savo veiklos rajoną naudodami didesnius užgrobtus laivus, vadinamus bazėmis;
 - H. kadangi nuolatinis politinis nestabilumas Somalyje yra viena iš piratavimo priežasčių ir dėl jo ši problema didėja, kadangi kai kurie Somalio gyventojai piratavimą ir toliau laiko pelningu ir perspektyviu pajamų šaltiniu;
 - I. kadangi kovos su piratavimu negalima laimėti naudojant tik karines priemones, jos sėkmė daugiausia priklauso nuo to, ar sėkmingai Somalyje bus skatinama taika, vystymasis ir valstybės kūrimas;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- J. kadangi saugumo bei karinė padėtis Somalyje ir toliau išlieka pavojinga bei nenuspėjama; kadangi Afrikos Sąjungos misija AMISOM padėjo išstumti neregulias islamistų karines pajėgas Al Shabaab, o visai neseniai Baidoa buvo dislokuoti 100 kareivių; kadangi Kenija neseniai išitraukė į karinius veiksmus Somalio pietinėje ir vidurinėje dalyse, tačiau nesugebėjo galutinai nugalėti Al Shabaab pajėgų; kadangi Etiopijos nacionalinės gynybos pajėgos 2012 m. vasarį dalyvavo veiksmuose Hirano bei Bay regionuose; kadangi Žmogaus teisių gynimo organizacija (Human Rights Watch) viešai paskelbė apie Etiopijos karinių pajėgų bei pereinamojo laikotarpio federalinei vyriausybei ištikimų nereguliarių karinių pajėgų įvykdytus žmogaus teisių pažeidimus, kankinimus, savavališkus įkalinimus, mirties nuosprendžius ir neteisėtus represinius veiksmus civilių gyventojų atžvilgiu; kadangi JT sankcijų stebėjimo grupė apkaltino kaimyninę Eritrėją tiekus Al Shabaab pajėgoms ginklus, teikus apmokymus bei finansinę paramą, kuo buvo pažeistas JT ginklų embargas;
- K. kadangi Europos jūrų saugumo agentūra turi priemonių ir duomenų, kurie vykdant ES NAVFOR ATALANTA operaciją gali padėti pagerinti laivų ir jūrininkų saugumą rajone;
- L. kadangi piratavimo problema taip pat daro neigiamą poveikį visam regionui, kuriame žvejybos veiklą reglamentuoja keli dvišaliai ir daugiašaliai žvejybos susitarimai ir ši veikla tapo pavojinga ne tik ES laivams, žvejojantiems, pvz., Seišelių vandenyse pagal ES ir Seišelių Respublikos žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarimą, bet ir vietos žvejams, kuriems Sąjunga teikia sektorinę paramą, taigi prisiima socialinę atsakomybę;
- M. kadangi ES yra didžiausia pasaulyje vystymosi paramos Somaliui teikėja, iki šiol per Europos plėtros fondą (EPF) 2008–2013 m. laikotarpiui ji yra skyrusi 215,4 mln. EUR; kadangi pagrindinis šio finansavimo siekis yra ištraukti gyventojus iš skurdo, paskatinti savarankišką ekonomikos augimą ir surasti nuolatinį stabilumo šalyje problemos sprendimą, pašalinant pagrindines piratavimo priežastis, finansuojant valdymo gerinimo, teisinės valstybės, švietimo, ekonominio augimo projektus ir remiant nepagrindinius sektorius (sveikatos, aplinkosaugos, vandens ir sanitarijos); kadangi 2011–2013 m. laikotarpiui iš EPF papildomai skirta 175 mln. EUR, kad ES galėtų padidinti savo išipareigojimus ir paremti naują veiklą minėtose srityse; kadangi nei vienas iš šių tikslų negali būti įgyvendintas be veiksmingų Somalio valdymo institucijų;
- N. kadangi Afrikos Rago regionas, o ypač Somalis buvo paveikti ypač didelio dėl sausros kilusio bado, kuris sukėlė didelę humanitarinę krizę ir paveikė daugiau nei 12 milijonų asmenų regione ir daugiau nei 7,5 mln. asmenų Somalyje; kadangi dėl bado ne tik mirė daug asmenų, ypač vaikų, tačiau jis taip pat paskatino didelio masto pabėgėlių srautus į kaimynines Keniją bei Etiopiją; kadangi laikotarpiu nuo 2008 iki 2009 m. Europos Komisija padidino humanitarinei pagalbai skirtas lėšas nuo 9 mln. iki 46 mln. eurų, tačiau vėliau sumažino jas tik iki 35 mln. eurų 2010 m. ir 30 mln. eurų 2011 m.; kadangi Komisija persvarstė humanitarinei pagalbai skirtus asignavimus ir paskyrė 77 mln. tik po didelės 2011 m. vasaros sausros;
- O. kadangi veiksmingas požiūris į kovą su piratavimu jūroje turi apimti platesnę visapusišką strategiją, kaip ištraukti Somalį ir visą Somalio pusiasalio regioną iš skurdo ir panaikinti valstybės neveikšnumą, nes bent jau kažkuri Somalio dalis turi ekonominės naudos iš piratavimo veiksmų ir gaunamų išpirkos lėšų;
- P. kadangi, nors ES pastangomis kovoti su piratavimu sugebėta apsaugoti Pasaulio maisto programos ir Afrikos Sąjungos misiją Somalyje (AMISOM) aprūpinančius laivus, šioms misijoms reikia tvarių išipareigojimų, kad būtų užtikrintas tinkamas pajėgų lygis, nes kyla pavojus, kad trūkstant jūrų pajėgų ateityje joms bus pakenkta;
- Q. kadangi daugelis valstybių narių šiuo metu rengia savo taisykles dėl ginkluotų apsaugos padalinių dislokavimo prekybos laivuose;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

1. dar kartą išreiškia didelį susirūpinimą dėl nuolatinės ir vis didėjančios grėsmės, kurią Indijos vandenynne, ypač jūrose prie Somalio krantų ir Somalio pusiasalio, vykdomas piratavimas ir ginkluoti išpuoliai prieš tarptautinius pagalbą Somaliui gabenančius laivus ir tarptautinius bei ES žvejybos, prekybinius ir keleivinius laivus kelia jūrininkų ir kitų asmenų saugumui ir regioniniam stabilumui;
2. ragina vyriausiąją įgaliotinę ir valstybes nares skubiai apsvarstyti, kaip išlaisvinti šiuo metu įkaitais laikomą 191 jūrininką, kad būtų nutrauktas ilgas ir pasibaisėtinas jų kalinimas grobikų rankose, kad tie jūrininkai galėtų grįžti namo ir kad sykiu būtų išlaisvinti septyni pagrobti laivai;
3. palankiai vertina ES NAVFOR operacijos ATALANTA indėlį į laivybos saugumą prie Somalio krantų, apsaugant Pasaulio maisto programos pagalbą Somaliui gabenančius laivus ir kitus pažeidžiamus laivus ir atgrasant nuo piratavimo veiksmų ir ginkluotų apiplėšimų jūroje prie Somalio krantų bei vykdant jų prevenciją ir juos stabdant, taip pat užtikrinant atsako į piratavimą jūroje veiksmingumą;
4. palankiai vertina 2012 m. kovo 23 d. Tarybos sprendimą pratęsti ES NAVFOR ATALANTA įgaliojimus iki 2014 m. gruodžio mėn. ir išplėsti pajėgų operacijų rajoną;
5. apgailestauja dėl to, kad 2012 m. pradžioje laivų, kuriuos valstybės narės skyrė ES NAVFOR ATALANTA operacijai, skaičius sumažėjo nuo aštuonių iki tik dviejų–trijų laivų, taigi ragina valstybes nares skirti daugiau karinio jūrų laivyno laivų, kad operacija ATALANTA būtų sėkminga;
6. ragina nuolat pagal SHADE mechanizmą geriau koordinuoti regione vykdomų ES, NATO ir trijų pagrindinių kovos su piratavimu laivyno misijų (ES NAVFOR, CTF150/151 ir TF508 pagal NATO operaciją „Ocean Shield“) veiksmus ir įvairius tarptautinių jūrų pajėgų veiksmus, siekiant vengti nereikalingo dubliavimo, kadangi abi organizacijos – ES ir NATO – veikia tame pačiame rajone, savarankiškai pagal savo įgaliojimus priimdamos sprendimus, nors jų interesai tie patys ir iš esmės susiję su tomis pačiomis Europos tautomis;
7. primygtinai ragina vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją raginti visus tarptautinius veikėjus Somalyje ir platesniame Somalio pusiasalio regione, konkrečiai, ES, NATO, JAV, JT ir atitinkamas šalis, geriau koordinuoti veiksmus ir daugiau bendradarbiauti, siekiant sukurti realią ir tikslingą visapusišką kovos su piratavimu koncepciją ir, svarbiausia, pašalinti pagrindines jo priežastis ir pasekmes visais lygiais;
8. kartu pabrėžia, kad reikia stiprinti strateginį ES NAVFOR ATALANTA, EUTM Somalia ir kitų BSGP veiksmų (pvz., regioninių jūrinių pajėgumų stiprinimo, kai tik misija bus dislokuota) platesniame Somalio pusiasalio regione koordinavimą; atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina 2012 m. kovo 23 d. Tarybos sprendimą įsteigti ES operacijų centrą remiant bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) misijas Somalio pusiasalyje; taigi ragina persvarstyti esamą ES NAVFOR ATALANTA ir EUTM Somalia vadovavimo tvarką;
9. teigiamai vertina 2012 m. vasario 23 d. Londono konferenciją Somalio tema, kurioje paaiškėjo tarptautinės bendruomenės pasiryžimas panaikinti piratavimą, ir ragina aktyviau vystyti teisėsaugos pajėgumus, kad būtų persekiojami baudžiamąja tvarka ir sulaikyti už piratavimą atsakingi asmenys;
10. pabrėžia, kad tolesnis nebaudžiamas piratavimas trukdo atgrasyti nuo šios veiklos; apgailestauja dėl to, kad nepaisant ES perdavimo susitarimų su trečiosiomis šalimis (Kenija, Seišeliais, Mauricijumi), taip pat dvišalių Seišelių bei Somalio (Puntlando ir Somalilando regionuose) nuteistų piratų repatriacijos susitarimų ir įvairių tarptautinių teisinių sistemų, daug piratų ir kitų nusikaltėlių vis dar nesuimti arba, jei suimami, dažnai paleidžiami dėl svarių teisinių įrodymų trūkumo ar politinės valios vykdyti baudžiamąjį persekiojimą stokos; atkreipia dėmesį į tai, kad kai kurių ES valstybių narių baudžiamosios teisės apsaugos nuostatos dėl piratavimo atviroje jūroje neadekvačios;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

11. atsižvelgdamas į tai, ragina taikyti neatidėliojamas ir veiksmingas priemones, kad įtariamieji piratavimo veiksmais asmenys būtų persekiojami baudžiamąja tvarka ir baudžiami, ir ragina trečiąsias šalis ir ES valstybes nares, kurios dar nėra to padariusios, perkelti į savo nacionalinę teisę JT jūrų teisės konvencijos ir JT konvencijos dėl kovos su neteisėtais veiksmais prieš saugią jūrų laivybą nuostatas, siekiant kovoti su piratų nebaudžiamumu; ragina Taryba ir Komisiją toliau nagrinėti teismo proceso regiono šalyse galimybes ir siekti sukurti kovoje su piratavimu besispecializuojančius teismus Somalyje ir kitose regiono valstybėse, nes tai būtų tvarus teisminis piratų baudžiamojo persekiojimo problemos sprendimas Somalyje;

12. atkreipia dėmesį į JT Generalinio Sekretoriaus Saugumo Tarybai pateiktas rekomendacijas sudaryti sąlygas įtariamų piratų sulaikymui ir baudžiamajam persekiojimui; kartu pabrėžia, kad reikia užtikrinti sąžiningą ir veiksmingą vietos teismų vykdomą teismo procesą, taip pat humaniškas ir saugias įkalinimo sąlygas regioniniuose centruose;

13. ragina valstybes nares, kad jos, bendradarbiaudamos su Europolu ir Interpolu, tirtų ir susektų pinigų srautus ir konfiskuotų pinigus, kurie mokami kaip išpirka piratams, nes yra požymių, kad šios lėšos gali būti pervedamos į bankų sąskaitas visame pasaulyje, įskaitant bankus Europoje, taip pat nustatytų ir išardytų organizuotus nusikaltėlių tinklus, kurie iš tokios veiklos gauna pelną; ragina Tarybą palengvinti tolesnį ES NAVFOR bendradarbiavimą su Europolu ir Interpolu;

14. ragina ES NAVFOR, NATO ir koalicines jūrų pajėgas veiksmingai spręsti problemą, kai vis dažniau piratai naudojami užgrobtais prekybiniais laivais kaip bazėmis, – dėl šios aplinkybės labai padidėja piratų veiklos pajėgumas ir tai sudaro jiems galimybes visame Indijos vandenyne rengti išpuolius naudojant didesnę jėgą, ryžtingai ir lanksčiai;

15. pabrėžia, kad EMSA turėtų ir toliau, kai tikslinga, bendradarbiauti su ES NAVFOR ATALANTA ir, gavusi vėliavos valstybės sutikimą, teikti operacijas vykdančioms pajėgoms išsamius rajoną kertančių ES šalių vėliavų laivų nuotolinio laivų identifikavimo ir sekimo duomenis ir palydovines nuotraukas; šiuo tikslu ragina valstybes nares leisti agentūrai teikti šiuos duomenis ir informaciją ES NAVFOR operacijoms vykdančioms pajėgoms;

16. mano, kad dėl gausėjančių piratinių išpuolių reikėtų, kad su piratų keliami grėsme susiduriantys jūrininkai būtų apmokyti siekiant sustiprinti jų savignyos gebėjimus; kartu pabrėžia, kad reikia, jog laivybos bendrovės laikytųsi ir visapusiškai taikytų Geriausios valdymo praktikos siekiant apsaugoti nuo piratavimo prie Somalio (BMP-4) gaires, kuriose pateikiama pakankamai informacijos visoms atitinkamoms šalims apie tai, kaip padėti laivams išvengti piratų išpuolių prie Somalio krantų, juos sustabdyti ar jiems sutrukdyti; dar kartą ragina visus laivus, plaukiojančius rajone, registruotis atitinkamose laivybos saugumo koordinacijos įstaigose ir laikytis ES NAVFOR ATALANTA rekomendacijų; ragina valstybes nares užtikrinti, kad visi jų laivai būtų prisiregistravę;

17. primygtinai ragina Tarybą ir Komisiją, bendradarbiaujant su JT ir Afrikos Sąjunga ir atsižvelgiant į pasikartojančius Somalio pereinamojo laikotarpio federalinės vyriausybės tarptautinės pagalbos prašymus, apsaugoti humanitarinės pagalbos laivus ir kovoti su piratavimu prie Somalio krantų, toliau bendradarbiauti su Somalio pereinamojo laikotarpio federaline vyriausybe ir ją remti kovoje su piratavimu, patraukti baudžiamojon atsakomybėn pažeidėjus bei padėti Somaliumi ir regionui stiprinti savo pajėgumus;

18. palankiai vertina Užsienio reikalų tarybos 2011 m. gruodžio 12 d. sprendimą pradėti regioninių jūrinių pajėgumų stiprinimo projektą „EUCAP Nestor“, kurio tikslas – stiprinti aštuonių Somalio pusiasalio ir vakarų Indijos vandenyno šalių jūrinius ir teisėsaugos pajėgumus ir apmokyti pakrantės policijos pajėgas ir teisėjus; ragina Tarybą ir EIVT dėti visas pastangas siekiant užtikrinti, kad regioninių jūrinių pajėgumų stiprinimo misija būtų dislokuota šiame regione kitą vasarą;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

19. pripažįsta, kad mokymai yra tik vienas jūrinių pajėgumų stiprinimo aspektas, taigi ragina valstybes nares teikti materialinę pagalbą, ypač siūsti jūrų patrulių laivus, misijai ir regionui;
20. aktyviai remia Džibučio taikos ir sutaikinimo procesą; ragina laikytis visapusiško požiūrio į padėtį Somalyje, saugumą siejant su vystymusi, teisinės valstybės principais ir pagarba žmogaus teisėms ir tarptautinei humanitarinei teisei;
21. palankiai vertina Komisijos sprendimą pasiūlyti papildomą 100 mln. EUR ES finansinę pagalbą pagal Afrikos taikos priemonę Afrikos Sąjungos misijai Somalyje (AMISOM) ir ragina valstybes nares ir tarptautinę bendruomenę padėti skatinti taiką, ekonominį vystymąsi ir kurti stabilų demokratinį režimą Somalyje, nes tai ilgainiui padėtų užtikrinti saugumą ir palengvintų kovą su piratavimu; palankiai vertina tai, kad paskirtas ES specialusis įgaliotinis Somalio pusiasalyje;
22. yra susirūpinęs dėl vis dar blogėjančios humanitarinės padėties Somalio pusiasalyje ir ragina tarptautinę bendruomenę, o ypač ES, teikti didesnę humanitarinę pagalbą žmonėms, kuriems jos reikia, kad būtų patenkinti augantys humanitariniai poreikiai ir išvengta tolesnio padėties blogėjimo;
23. pakartoja, kad bet kokioje kovos su piratavimu strategijoje turėtų būti atsižvelgta į tai, kad piratavimas pasitarnauja neteisėtiems ekonominiams interesams ir kad bet kokios paskatos Somalio gyventojams atsisakyti piratavimo turėtų būti susijusios su jaunimo užimtumo skatinimu ir jomis turėtų būti siekiama užtikrinti vietos gyventojams alternatyvius savarankiško tinkamo pragyvenimo šaltinius;
24. palankiai vertina ES projektą MARSIC, kuris yra pagal Stabilumo priemonę vykdomos svarbiausių jūrinių kelių programos dalis ir kurio tikslas – didinti laivybos saugumą ir saugą vakarų Indijos vandenyne ir Adeno įlankoje keičiantis informacija ir stiprinant pajėgumus, nes taip akcentuojamas regiono šalių regioninis bendradarbiavimas; tikisi, kad projektas bus pratęstas po 2013 m.;
25. skatina rytų ir pietų Afrikos ir Indijos vandenyno regiono šalių kovos su piratavimu iniciatyvas, pvz., naują kovos su piratavimu projektą MASE (Laivybos saugumo programa), kuriam ES skyrė 2 mln. EUR projekto pradžios dotaciją; palankiai vertina tai, kad numatoma, jog projektas papildys Komisijos finansuojamus projektus ir BSGP regioninių jūrinių pajėgumų stiprinimo misiją;
26. pakartoja, kad piratavimas prie Somalio krantų yra teisės ir tvarkos Somalyje trūkumo pasekmė, todėl tarptautinė bendruomenė turėtų teikti reikalingą techninę ir finansinę paramą siekdama padėti pereinamojo laikotarpio federalinei vyriausybei stiprinti gebėjimą vykdyti Somalio teritorinių vandenų ir, laikantis tarptautinės teisės, išskirtinės ekonominės zonos kontrolę;
27. palankiai vertina JT kontaktinės grupės piratavimo prie Somalio krantų klausimais veiklą, nes ši grupė – pirmasis toks šios srities tarptautinio bendradarbiavimo lygio kėlimo ir kokybės didinimo forumas, kuriame ir dalyvauja valstybės, ir visos atitinkamos svarbiausios tarptautinės organizacijos;
28. palankiai vertina glaudų bendradarbiavimą su TJO jūrinių pajėgumų stiprinimo srityje, taip pat pastangas sudaryti ES ir TJO strateginę partnerystę siekiant kovoti su piratavimu platesniame Somalio pusiasalio regione;
29. atkreipia dėmesį į tai, kad privačios ginkluotos apsaugos laive samdymas yra priemonė, kuri negali pakeisti būtino visapusiško daugialypės piratavimo grėsmės problemos sprendimo; atsižvelgia į tai, kad kai kurios valstybės narės priėmė atitinkamus teisės aktus; taigi ragina valstybes nares, kai tai įmanoma, imtis reikiamų laivų saugumo priemonių, taip pat ragina Komisiją ir Tarybą stengtis suformuoti ES požiūrį į sertifikuoto ginkluoto personalo laive samdymą, kad būtų užtikrintas geras TJO gairių įgyvendinimas šiuo klausimu;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

30. primena, kad pagal tarptautinę teisę visais atvejais, įskaitant veiksmus, kurių imamasi kovojant su piratavimu atviroje jūroje, atitinkamiems laivams ir laive esančiam kariniam personalui taikoma nacionalinė laivo vėliavos valstybės jurisdikcija; be to, pažymi, kad nurodyti suimti ar sulaikyti laivą, net jei tai būtina tyrimui atlikti, gali tik laivo vėliavos valstybės valdžios institucijos;

31. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybėms narėms, Afrikos Sąjungos, JT ir Tarpvyriausybinių vystymo institucijos (IGAD) generaliniams sekretoriams, Somalio pereinamojo laikotarpio federalinės vyriausybės pirmininkui ir Panafrikos Parlamentui.

Parama pasiūlymui paskelbti Europos teisuolių atminimo dieną

P7_TA(2012)0205

2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento pareiškimas dėl paramos pasiūlymui paskelbti Europos teisuolių atminimo dieną

(2013/C 261 E/07)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnį,

- A. prisimindamas didelę dorovinę Pasaulio tautų teisuolių sodo, kurį Jeruzalėje įsteigė šviesaus atminimo Moshe Bejski ir kuriame pagerbiami asmenys, per Holokaustą padėję žydams, reikšmę;
 - B. prisimindamas institucijas, pagerbusias gyvybes gelbėjusius asmenis, kai buvo vykdomas bet koks genocidas ir masinės žudynės (pavyzdžiui, Armėnijoje, Bosnijoje, Kambodžoje ir Ruandoje) ir kiti XX ir XXI amžių nusikaltimai žmoniškumui;
 - C. prisimindamas visus tuos, kurie išsaugojo žmogiškąjį orumą nacizmo ir komunistinio totalitarizmo laikotarpiais;
 - D. kadangi Europos integracijos procese labai svarbu prisiminti gėrį, nes taip auklėjama jaunesnė karta, jog kiekvienas žmogus visada gali rinktis padėti kitiems ir ginti žmogiškąjį orumą, ir kad valstybės institucijų pareiga yra atkreipti dėmesį į pavyzdį tų asmenų, kurie sugebėjo saugoti persekiojamus dėl neapykantos;
1. remia žymių piliečių pasiūlymą kovo 6 d. paskelbti Europos teisuolių atminimo diena, kai būtų minimi tie žmonės, kurie pasirinko kovoti su nusikaltimais žmoniškumui ir totalitarizmu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį pareiškimą kartu su pasirašiusiųjų pavardėmis ⁽¹⁾ Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Komisijai, Tarybai ir valstybių narių parlamentams.

(1) Pasirašiusiųjų sąrašas paskelbtas 2012 m. gegužės 10 d. posėdžio protokolo 1 priede (P7_PV(2012)05-10(ANN1)).

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

II

(Komunikatai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI
KOMUNIKATAI

EUROPOS PARLAMENTAS

Prašymas ginti Parlamento nario Corneliu Vadimo Tudoro imunitetą

P7_TA(2012)0151

2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento sprendimas dėl prašymo ginti Corneliu Vadimo Tudoro imunitetą ir privilegijas (2011/2100(IMM))

(2013/C 261 E/08)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 14 d. Corneliu Vadimo Tudoro prašymą ginti jo imunitetą prokuratūros prie Rumunijos Aukščiausiojo Kasacinio ir Teisingumo Teismo iškeltoje baudžiamojoje byloje, kuris buvo paskelbtas per 2011 m. gegužės 9 d. plenarinį posėdį,
 - suteikęs dvi galimybes Corneliu Vadimui Tudorui pateikti paaiškinimus, kaip nurodyta Darbo tvarkos taisyklių 7 straipsnio 3 dalyje,
 - atsižvelgdamas į 1965 m. balandžio 8 d. Protokolo dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 8 ir 9 straipsnius ir į 1976 m. rugsėjo 20 d. Akto dėl atstovų į Europos Parlamentą rinkimų remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise 6 straipsnio 2 dalį,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 1964 m. gegužės 12 d., 1986 m. liepos 10 d., 2008 m. spalio 15 ir 21 d., 2010 m. kovo 19 d. ir 2011 m. rugsėjo 6 d. sprendimus ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Rumunijos Konstitucijos 72 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Rumunijos ambasadoriaus 2011 m. spalio 7 d. laišką Europos Sąjungai,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 6 straipsnio 3 dalį ir 7 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą (A7–0151/2012),
- A. kadangi Europos Parlamento narys Corneliu Vadim Tudor paprašė ginti jo, kaip Parlamento nario, imunitetą Rumunijos Aukščiausiojo Kasacinio ir Teisingumo Teismo nagrinėjamoje byloje;

⁽¹⁾ Byla 101/63 *Wagner prieš Fohrmann ir Krier*, 1964 m. Rink. 195, byla 149/85 R. *Wybot prieš E. Faure ir kt.*, 1986 m. Rink. 2391, byla T-345/05 *Mote prieš Parlamentą*, 2008 m. Rink. II-2849, sujungtos bylos C-200/07 ir C-201/07 *Marra prieš De Gregorio ir Clemente*, 2008 m. Rink. I-7929, byla T-42/06 *Gollnisch prieš Parlamentą* (dar nepaskelbta Rink.) ir byla C-163/10 *Patriciello* (dar nepaskelbta Rink.).

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- B. kadangi C. V. Tudoro prašymas susijęs su baudžiamąja byla, kurioje jis kaltinamas grasinimais antstoliui ir kai kuriems policijos pareigūnams, smurto prieš juos panaudojimu, jų ižeidinėjimu ir apskritai mėginimu sutrukdyti įvykdyti teismo sprendimą 2011 m. sausio 4 d. iškeldinant Didžiosios Rumunijos partiją iš jos patalpų, esančių Bukarešte;
- C. kadangi šioje baudžiamojoje byloje Corneliu Vadimui Tudorui pateikti kaltinimai dėl nepagarbos teisui, etikos normoms prieštaraujančio elgesio ir viešosios tvarkos pažeidimo;
- D. kadangi, remiantis Protokolo dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 8 straipsniu, Europos Parlamento nariai negali būti apklausiami, sulaikomi ar traukiami atsakomybėn dėl einant pareigas pareikštos nuomonės ar balsavimo ir kadangi, remiantis šio Protokolo 9 straipsniu, Europos Parlamento nariai savo valstybės teritorijoje naudojami imunitetais, kurie toje valstybėje yra suteikiami parlamento nariams;
- E. kadangi savo laiške C. V. Tudor nurodo minėtojo protokolo 8 ir 9 straipsnius (ankstesni 9 ir 10 straipsniai); kadangi 9 straipsnis netaikomas atsižvelgiant į Rumunijos Konstitucijos 72 straipsnį ir todėl jo prašymas turi būti grindžiamas tik 8 straipsniu;
- F. kadangi 2011 m. birželio 8 d. laiške Teisės reikalų komiteto pirmininkas paprašė Rumunijos valdžios institucijų pateikti daugiau išsamesnės informacijos apie C. V. Tudorui iškeltą bylą;
- G. kadangi 2011 m. spalio 7 d. Rumunijos valdžios institucijos nurodė, kad „Atsižvelgiant [...] į tai, kad C. V. Tudor nebuvo sulaikytas, suimtas ar apieškotas, Europos Parlamento sutikimo prašyti nereikia. Kadangi bylos faktai nėra susiję su jo balsavimu ar politine nuomone, pareikšta vykdant savo įgaliojimus, ir jis nebuvo sulaikytas, suimtas ar apieškotas, laikoma, kad nėra reikalinga prašyti panaikinti C. V. Tudoro imunitetą“;
- H. kadangi Didžiosios Rumunijos partijos iškeldinimas ir su juo susijusios aplinkybės yra atitinkamai civilinės ir baudžiamosios teisės klausimai ir tai neturi tiesioginio ir akivaizdaus ryšio su C. V. Tudoro, kaip Europos Parlamento nario, įgaliojimų vykdymu;
- I. kadangi pats C. V. Tudor nepasinaudojo galimybe atsakingam komitetui paaiškinti savo prašymo ginti imunitetą, ypač atsižvelgiant į Rumunijos valdžios institucijų laišką;
 - 1. nusprendžia neginti Corneliu Vadimo Tudoro imuniteto ir privilegijų;
 - 2. paveda Pirmininkui nedelsiant perduoti šį sprendimą ir atsakingo komiteto pranešimą kompetentingai Rumunijos valdžios institucijai ir Corneliu Vadimui Tudorui.

Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 87a ir 88 straipsnių dalinis keitimas

P7_TA(2012)0199

2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento sprendimas dėl Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 87a ir 88 straipsnių dalinio keitimo (2009/2195(REG))

(2013/C 261 E/09)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Pirmininko 2009 m. spalio 9 d. laišką,

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 ir 291 straipsnius,

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 5 d. rezoliuciją dėl teisėkūros įgaliojimų delegavimo ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 211 ir 212 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Konstitucinių reikalų komiteto pranešimą (A7-0072/2012),
1. nusprendžia padaryti toliau pateiktus Darbo tvarkos taisyklių pakeitimus;
 2. primena, kad šie pakeitimai įsigalioja pirmą kito mėnesio sesijos dieną;
 3. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir Komisijai susipažinti.

DABARTINIS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 1**Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės
87 a straipsnis**

Jei įstatymo galią turinčiu teisės aktu Komisijai suteikiami įgaliojimai papildyti ar iš dalies pakeisti tam tikras neesmines įstatymo galią turinčio teisės akto nuostatas, atsakingas komitetas:

- išnagrinėja visus deleguotų teisės aktų projektus, kurie perduodami Parlamentui, kad jis galėtų atlikti priežiūrą;
- gali Parlamentui pateikti pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl atitinkamų pasiūlymų, atsižvelgiant į minėtojo įstatymo galią turinčio teisės akto nuostatas.

Mutatis mutandis taikomos Darbo tvarkos taisyklių 88 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys.

1. Jei Komisija perduoda Parlamentui deleguotąjį aktą, Pirmininkas jį perduoda už pagrindinį teisėkūros procedūra priimtą aktą atsakingam komitetui, kuris gali nuspręsti paskirti pranešėją, kad būtų apsarstytas vienas ar keli deleguotieji aktai.

Pakeitimas 2**Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės
87 a straipsnio 1 a dalis (nauja)**

1a. Parlamento pirmininkas praneša Parlamentui deleguotojo akto gavimo visomis oficialiosiomis kalbomis datą ir terminą, per kurį galima pareikšti prieštaravimus. Šis terminas pradedamas skaičiuoti nuo minėtosios datos.

Pranešimas skelbiamas Parlamento plenarinio posėdžio protokole ir kartu nurodomas atsakingo komiteto pavadinimas.

⁽¹⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

⁽²⁾ OL C 81 E, 2011 3 15, p. 6.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

DABARTINIS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 3**Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės
87a straipsnio 1b dalis (nauja)**

1b. Atsakingas komitetas, laikydamasis pagrindinio teisėkūros procedūra priimto akto nuostatų ir, jei mano, kad tai tikslinga, pasikonsultavęs su bet koku susijusiu komitetu, gali pateikti Parlamentui pagrįstą pasiūlymą dėl rezoliucijos. Tame pasiūlyme dėl rezoliucijos nurodomos Parlamento prieštaravimų priežastys ir gali būti prašoma Komisijos pateikti naują deleguotąjį aktą, kuriame būtų atsižvelgta į Parlamento rekomendacijas.

Pakeitimas 4**Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės
87a straipsnio 1c dalis (nauja)**

1c. Jei, likus 10 darbo dienų prieš prasidedant mėnesinei sesijai, kurios trečiadienis eina prieš ir yra arčiausiai 1d dalyje nurodyto laikotarpio pabaigos, atsakingas komitetas nepateikė pasiūlymo dėl rezoliucijos, frakcija ar mažiausiai 40 Parlamento narių gali pateikti pasiūlymą dėl rezoliucijos, kad klausimas būtų įtrauktas į minėtosios sesijos darbotvarkės projektą.

Pakeitimas 5**Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės
87 a straipsnio 1 d dalis (nauja)**

1d. Dėl visų pateiktų pasiūlymų dėl rezoliucijų Parlamentas priima sprendimą per terminą, numatytą pagrindiniame teisėkūros procedūra priimtame akte, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnyje nustatyta balsų dauguma.

Jeigu atsakingas komitetas mano, kad remiantis pagrindiniu teisėkūros procedūra priimtu aktu reikėtų pratęsti terminą, per kurį galima pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto, atsakingo komiteto pirmininkas Parlamento vardu apie pratęsimą praneša Tarybai ir Komisijai.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

DABARTINIS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 6**Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės
87 a straipsnio 1 e dalis (nauja)**

1e. Jei atsakingas komitetas rekomenduoja, kad prieš baigiantis pagrindiniame teisėkūros procedūra priimtame akte numatytam terminui Parlamentas pareikštų, jog neprieštarauja dėl deleguotojo akto:

- *jis motyvuotu laišku apie tai informuoja Komitetų pirmininkų sueigos pirmininką ir šiuo tikslu pateikia rekomendaciją;*
- *jei kitos Komitetų pirmininkų sueigos metu arba skubos atveju taikant rašytinę procedūrą nepateikiama jokių prieštaravimų, Komitetų pirmininkų sueigos pirmininkas apie tai praneša Parlamento pirmininkui, kuris savo ruožtu apie tai kuo greičiau informuoja plenarinės sesijos dalyvius;*
- *jei per dvidešimt keturias valandas po paskelbimo per plenarinę sesiją frakcija arba ne mažiau kaip keturiasdešimt Parlamento narių paprieštarauja rekomendacijai, dėl šios balsuojama;*
- *jei per tą patį laiką nepareiškiami jokių prieštaravimų, pasiūlytoji rekomendacija laikoma patvirtinta;*
- *priėmus tokią rekomendaciją nepriimamas joks vėlesnis pasiūlymas dėl prieštaravimų dėl deleguotojo akto.*

Pakeitimas 7**Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės
87 a straipsnio 1 f dalis (nauja)**

1f. Atsakingas komitetas, atsižvelgdamas į pagrindinio teisėkūros procedūra priimto akto nuostatas, gali imtis iniciatyvos pateikti Parlamentui motyvuotą pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl visiško arba iš dalinio šiame akte numatyto įgaliojimų suteikimo panaikinimo. Parlamentas priima sprendimą Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnyje nustatyta balsų dauguma.

Pakeitimas 8**Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės
87 a straipsnio 1 g dalis (nauja)**

1g. Parlamento pirmininkas supažindina Tarybą ir Komisiją su pozicijomis, priimtomis laikantis šio straipsnio.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

DABARTINIS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 9

Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės 88 straipsnio pavadinimas

Igyvendinimo priemonės

Igyvendinimo **aktai ir** priemonės

Pakeitimas 10

Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės 88 straipsnio 1 dalis

1. Kai Komisija pateikia Parlamentui įgyvendinimo priemonių projektą, Parlamento pirmininkas perduoda **šį projektą** komitetui, atsakingam už teisės aktą, kuriam įgyvendinti skirtos šios priemonės. Kai dėl pagrindinio teisės akto buvo pasitelkta darbo su susijusiais komitetais procedūra, atsakingas komitetas prašo visų susijusių komitetų žodžiu arba raštu pateikti savo nuomonę.

1. Kai Komisija perduoda Parlamentui įgyvendinimo **akto ar** priemonių projektą, Parlamento pirmininkas **jį** perduoda komitetui, atsakingam už **pagrindinį teisėkūros procedūra priimtą** aktą, o šis gali nuspręsti paskirti pranešėją, kad būtų išnagrinėtas vienas ar keli įgyvendinimo aktų ar priemonių projektai.

Pakeitimas 11

Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės 88 straipsnio 2 dalis

2. Atsakingo komiteto pirmininkas nustato terminą, per kurį nariai gali siūlyti, kad komitetas nepritarų priemonių projektui. Kai komitetas mano, kad tai tinkama, jis gali nuspręsti iš savo narių ar nuolatinių pavaduojančių narių paskirti pranešėją. Jei komitetas nepritaria priemonių projektui, jis pateikia pasiūlymą dėl rezoliucijos, kurioje išreiškiamas nepritarimas priemonių projekto priėmimui ir kuriame taip pat gali būti nurodyti daliniai priemonių projekto pakeitimai, kurie turėtų būti padaryti.

2. Atsakingas komitetas gali pateikti Parlamentui motyvuotą pasiūlymą dėl rezoliucijos, nurodydamas, kad įgyvendinimo akto ar priemonių projektas viršija pagrindiniame teisėkūros procedūra priimtame akte numatytus įgyvendinimo įgaliojimus arba dėl kitų priežasčių prieštarauja Sąjungos teisei.

Jei per taikytiną terminą, skaičiuojamą nuo priemonių projekto gavimo dienos, Parlamentas priima tokią rezoliuciją, Parlamento pirmininkas paprašo Komisijos atšaukti arba iš dalies pakeisti priemonių projektą ar pateikti pasiūlymą pagal atitinkamą teisėkūros procedūrą.

Pakeitimas 12

Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės 88 straipsnio 3 dalis

3. Jei iki nustatyto termino pabaigos nevyksta mėnesinė sesija, laikoma, kad teisė atsakyti buvo perduota atsakingam komitetui. Komiteto pirmininkas pateikia atsakingam Komisijos nariui laiško formos atsakymą ir pateikia jį susipažinti visiems Parlamento nariams.

3. Į pasiūlymą dėl rezoliucijos gali įeiti prašymas, kad Komisija atšauktų aktą, priemones arba akto ar priemonių projektą, iš dalies jį pakeisti, atsižvelgdama į Parlamento suformuluotus prieštaravimus, arba pateiktų naują pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto. Pirmininkas praneša apie priimtą poziciją Tarybai ir Komisijai.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

DABARTINIS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 13**Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės
88 straipsnio 4 dalies įžanginė dalis**

4. Jeigu Komisijos numatytais įgyvendinimo priemonėmis taikoma reguliavimo procedūra su tikrinimu, **3 dalis netaikoma, o 1 ir 2 dalys papildomos šiomis nuostatomis:**

4. Jeigu Komisijos numatytais įgyvendinimo priemonėmis taikoma reguliavimo procedūra su tikrinimu, **numatyta Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką, taikomos šios papildomos nuostatos:**

Pakeitimas 14**Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės
88 straipsnio 4 dalies a punktas**

a) tikrinimo laikas pradedamas skaičiuoti tada, kai priemonių projektas pateikiamas Parlamentui visomis oficialiosiomis kalbomis. Kai taikomi trumpesni terminai (*Tarybos* sprendimo 1999/468/EB, **nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką**, 5a straipsnio 5 dalies b **punktas**) ir skubos atvejais (Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 6 **dalis**) tikrinimo laikas pradedamas skaičiuoti nuo tos dienos, kai Parlamentas gauna galutinį įgyvendinimo **priemonių** projektą tomis kalbomis, kuriomis projektas buvo pateiktas pagal Sprendimą 1999/468/EB įsteigto komiteto nariams, išskyrus atvejus, kai atsakingo Parlamento komiteto pirmininkas tam prieštarauja. Tokiu atveju 146 straipsnis netaikomas;

a) tikrinimo laikas pradedamas skaičiuoti tada, kai priemonių projektas pateikiamas Parlamentui visomis oficialiosiomis kalbomis. Kai taikomi trumpesni **kontrolės** terminai, **kaip numatyta** Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 5 dalies b **punkte**, ir skubos atvejais, **numatytais** Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 6 **dalyje**, tikrinimo laikas pradedamas skaičiuoti nuo tos dienos, kai Parlamentas gauna galutinį įgyvendinimo priemonių projektą tomis kalbomis, kuriomis projektas buvo pateiktas pagal Sprendimą 1999/468/EB įsteigto komiteto nariams, išskyrus atvejus, kai atsakingo Parlamento komiteto pirmininkas tam prieštarauja. Tokiu atveju 146 straipsnis netaikomas;

Pakeitimas 15**Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės
88 straipsnio 4 dalies a a punktas (naujas)**

aa) jeigu įgyvendinimo priemonių projektas grindžiamas Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 5 ir 6 dalimis, kuriose Europos Parlamentui nustatyti trumpesni terminai prieštaravimams pateikti, o atsakingas komitetas per nustatytą laiką negalėjo susitikti, to komiteto pirmininkas gali pateikti pasiūlymą dėl rezoliucijos, kurioje prieštaraujama priemonių projekto priėmimui;

Pakeitimas 16**Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės
88 straipsnio 4 dalies b punktas**

b) Parlamentas visų narių balsų dauguma gali nepritarti priemonių projekto priėmimui, **grįsdamas savo nepritarimą tuo**, kad priemonių projekte viršijami **pagrindinėje priemonėje** nustatyti įgyvendinimo įgaliojimai, kad jis neatitinka **pagrindinės priemonės** tikslų ar turinio arba jame nesilaikoma subsidiarumo ar proporcingumo principų;

b) Parlamentas visų narių balsų dauguma gali nepritarti **įgyvendinimo** priemonių projekto priėmimui, **nurodydamas**, kad priemonių projekte viršijami **pagrindiniame akte** nustatyti įgyvendinimo įgaliojimai, kad jis neatitinka **pagrindinio akto** tikslų ar turinio arba jame nesilaikoma subsidiarumo ar proporcingumo principų;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

DABARTINIS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 17

Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės 88 straipsnio 4 dalies c punktas

c) *jeigu priemonių projektas grindžiamas Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 5 ir 6 dalimis, pagal kurias Parlamentui išreikšti prieštaravimus nustatomi sutrumpinti terminai, o atsakingas komitetas negalėjo susitikti reikiamu laiku, tai to komiteto pirmininkas gali pateikti pasiūlymą dėl rezoliucijos, kurioje prieštaraujama priemonių projekto priėmimui.*

Išbraukta.

Pakeitimas 18

Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės 88 straipsnio 4 dalies c a punktas (naujas)

ca) *tais atvejais, kai atsakingas komitetas, Komisijai pateikęs tinkamai motyvuotą prašymą, motyvuotu laišku Komitetų pirmininkų sueigos pirmininkui rekomenduoja, kad Parlamentas pareikštų, jog neprieštarauja siūlomoms priemonėms, kol nesibaigė normalus terminas, numatytas Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 3 dalies c punkte ir (arba) 5a straipsnio 4 dalies e punkte, taikoma procedūra, numatyta 87a straipsnio 1e dalyje.*

Pakeitimas 19

Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės 88 a straipsnio pavadinimas (naujas)

88a straipsnis

Svarstymas taikant darbo su susijusiais komitetais procedūrą arba taikant bendrų komitetų posėdžių procedūrą

Pakeitimas 20

Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės 88 a straipsnio 1 dalis (nauja)

1. *Jei Parlamentas priėmė pagrindinį teisėkūros procedūra priimamą aktą, taikydamas procedūrą, numatytą 50 straipsnyje, svarstant deleguotuosius aktus ir įgyvendinimo aktų ar priemonių projektus, taikomos šios papildomos nuostatos:*

— *deleguotasis aktas arba įgyvendinimo akto ar priemonių projektas yra perduodami atsakingam komitetui ir susijusiam komitetui;*

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

DABARTINIS TEKSTAS

PAKEITIMAS

- atsakingo komiteto pirmininkas nustato terminą, per kurį susijęs komitetas gali parengti pasiūlymus, susijusius su tik jo kompetencijai priklausančiais klausimais arba su abiejų šių komitetų kompetencijai priklausančiais klausimais;
- jei deleguotasis aktas arba įgyvendinimo akto ar priemonių projektas patenka išskirtinai tik į susijusio komiteto kompetencijos sritį, atsakingas komitetas be balsavimo priima šio komiteto pasiūlymus; kitu atveju Pirmininkas gali susijusiam komitetui duoti leidimą pateikti Parlamentui pasiūlymą dėl rezoliucijos.

Pakeitimas 21

Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės 88 a straipsnio 2 dalis (nauja)

2. Jei Parlamentas priėmė pagrindinį teisėkūros procedūra priimamą aktą, taikydamas procedūrą, numatytą 51 straipsnyje, svarstant deleguotuosius aktus ir įgyvendinimo aktų ar priemonių projektus, taikomos šios papildomos nuostatos:

- gavęs deleguotąjį aktą arba įgyvendinimo akto ar priemonių projektą Parlamento pirmininkas nustato, kuris komitetas yra atsakingas arba kurie komitetai yra bendrai atsakingi už jų svarstymą, atsižvelgiant į 51 straipsnyje nustatytus kriterijus ir galimus susijusių komitetų pirmininkų susitarimus;
- jei deleguotasis aktas arba įgyvendinimo akto ar priemonių projektas buvo pateikti nagrinėti pagal bendrų komitetų posėdžių procedūrą, kiekvienas komitetas gali prašyti, kad būtų sušauktas bendras posėdis siekiant išnagrinėti pasiūlymą dėl rezoliucijos. Jei susijusių komitetų pirmininkams nepavyksta susitarti, bendrą posėdį sušaukia Komitetų pirmininkų sueigos pirmininkas.

Pakeitimas 22

Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės 216 straipsnio 4 dalis

4. Klaidų ištaisymas skelbiamas per kitą mėnesinę sesiją. Jis laikomas patvirtintu, išskyrus atvejus, kai ne vėliau kaip per **keturiasdešimt aštuonias** valandas po jo paskelbimo frakcija arba ne mažiau kaip keturiasdešimt narių paprašo balsuoti dėl jo. Jei klaidų ištaisymas nepatvirtinamas, jis grąžinamas atsakingam komitetui, kuris gali pasiūlyti iš dalies pakeistą klaidų ištaisymą arba baigti procedūrą.

4. Klaidų ištaisymas skelbiamas per kitą mėnesinę sesiją. Jis laikomas patvirtintu, išskyrus atvejus, kai ne vėliau kaip per **dvidešimt keturias** valandas po jo paskelbimo frakcija arba mažiausiai keturiasdešimt narių paprašo pateikti jį balsavimui. Jei klaidų ištaisymas nepatvirtinamas, jis grąžinamas atsakingam komitetui, kuris gali pasiūlyti iš dalies pakeistą klaidų ištaisymą arba baigti procedūrą.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

**Klausimų raštu, į kuriuos negaunama atsakymo, nagrinėjimas komiteto posėdyje
(Darbo tvarkos taisyklių 117 straipsnio 3 dalies išaiškinimas)**

P7_TA(2012)0204

2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento sprendimas dėl klausimų raštu, į kuriuos negaunama atsakymo, nagrinėjimo komiteto posėdyje (Darbo tvarkos taisyklių 117 straipsnio 3 dalies išaiškinimas)

(2013/C 261 E/10)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į 2012 m. balandžio 27 d. Konstitucinių reikalų komiteto pirmininko laišką,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 211 straipsnį,

1. nusprendžia prie Darbo tvarkos taisyklių 117 straipsnio 3 dalies pridėti tokį išaiškinimą:

„Komiteto pirmininkas, kuriam pagal 193 straipsnio 1 dalį suteikiami įgaliojimai sušaukti komiteto posėdį, turi priimti sprendimą dėl posėdžio, į kurį kviečia, darbotvarkės projekto, siekdamas tinkamai organizuoti darbus. Šia prerogatyva nepažeidžiama 117 straipsnio 3 dalyje numatyta pareiga įrašyti klausimą raštu, jo teikėjo prašymu, į artimiausio komiteto posėdžio darbotvarkės projektą. Vis dėlto pirmininkas, atsižvelgdamas į politinius prioritetus, gali savo nuožiūra pasiūlyti posėdžio darbo tvarką ir procedūros eigą (pvz., taikyti procedūrą be diskusijų, po kurios galėtų būti tvirtinamas sprendimas dėl tolesnių veiksmų, arba prireikus rekomenduoti klausimo svarstymą atidėti vėlesniam posėdžiui).“

2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir Komisijai susipažinti.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

III

(Parengiamieji aktai)

EUROPOS PARLAMENTAS

Apsauga nuo importo dempingo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių *I**

P7_TA(2012)0148

2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (COM(2012)0041 – C7-0030/2012 – 2012/0019(COD))

(2013/C 261 E/11)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2012)0041),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 207 straipsnio 2 dalį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0030/2012),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. balandžio 25 d. Tarybos atstovo laišku priimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį ir 46 straipsnio 1 dalį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto pranešimą (A7-0140/2012),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui Parlamento poziciją perduoti Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

P7_TC1-COD(2012)0019

Europos Parlamento pozicija, priimta 2012 m. gegužės 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 765/2012.)

Tam tikri apribojimai, taikomi tam tikrų plieno gaminių importui iš Rusijos *I**

P7_TA(2012)0149

2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1342/2007 dėl tam tikrų apribojimų, taikomų tam tikrų plieno gaminių importui iš Rusijos Federacijos, administravimo (COM(2011)0715 – C7-0396/2011 – 2011/0315(COD))

(2013/C 261 E/12)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0715),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 207 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0396/2011),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. balandžio 25 d. Tarybos atstovo laišku priimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto pranešimą (A7-0085/2012),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui Parlamento poziciją perduoti Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

P7_TC1-COD(2011)0315

Europos Parlamento pozicija, priimta 2012 m. gegužės 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1342/2007 dėl tam tikrų apribojimų, taikomų tam tikrų plieno gaminių importui iš Rusijos Federacijos, administravimo

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 529/2012.)

Europos Sąjungos oficialiojo leidinio elektroninės versijos paskelbimas ***

P7_TA(2012)0150

2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos reglamento dėl Europos Sąjungos oficialiojo leidinio elektroninės versijos paskelbimo projekto (10222/5/2011 – C7-0076/2012 – 2011/0070(APP))

(2013/C 261 E/13)

(Speciali teisėkūros procedūra: pritarimas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos reglamento projektą (10222/5/2011),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 352 straipsnį (C7-0076/2012),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnio 1 dalį,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto rekomendaciją (A7-0087/2012),
1. pritaria Tarybos reglamento projektui;
 2. primena Tarybai, kad jeigu dėl SESV 352 straipsnyje nurodyto reikalavimo nuostatas priimti vieningai ir nebaigtų vidaus parlamentinių procedūrų Jungtinėje Karalystėje atsirastų bet kokių projekto teksto pakeitimų, Europos Parlamento pritarimo reikės prašyti iš naujo;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai bei nacionaliniams parlamentams.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

Tarptinklinis ryšys per viešuosius judriojo ryšio tinklus Europos Sąjungoje ***I

P7_TA(2012)0197

2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo ryšio tinklus Europos Sąjungoje (nauja redakcija) (COM(2011)0402 – C7-0190/2011 – 2011/0187(COD))

(2013/C 261 E/14)

(Įprasta teisėkūros procedūra: nauja redakcija)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0402),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 294 straipsnio 2 dalį ir 114 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0190/2011),
 - atsižvelgdamas į SESV 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 26 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2001 m. lapkričio 28 d. Tarpinstitucinį susitarimą dėl sistemingesnio teisės aktų pakeitimo metodo naudojimo ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 25 d. Teisės reikalų komiteto laišką Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetui pagal Darbo tvarkos taisyklių 87 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 28 d. Tarybos atstovo laiške priimtą išipareigojimą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį patvirtinti Parlamento poziciją,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 87 ir 55 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą ir Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomonę (A7-0149/2012),
- A. kadangi, Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos teisės tarnybų konsultacinės darbo grupės nuomone, pasiūlyme, be jame nurodytų pakeitimų, kitų esminių pakeitimų nėra ir, kadangi, atsižvelgiant į nepakeistų ankstesnių aktų nuostatų ir minėtų pakeitimų kodifikavimą, pasiūlymu siekiama tik kodifikuoti esamus tekstus nekeičiant jų esmės;
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją, atsižvelgdamas į Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos teisės tarnybų konsultacinės darbo grupės rekomendacijas;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 24, 2012 1 28, p. 131.

⁽²⁾ OL C 77, 2002 3 28, p. 1.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

P7_TC1-COD(2011)0187

Europos Parlamento pozicija, priimta 2012 m. gegužės 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012 dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo ryšio tinklus Europos Sąjungoje (nauja redakcija)

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 531/2012.)

Pavojingų cheminių medžiagų eksportas ir importas *I**

P7_TA(2012)0198

2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl pavojingų medžiagų eksporto ir importo (nauja redakcija) (COM(2011)0245 – C7-0107/2011 – 2011/0105(COD))

(2013/C 261 E/15)

(Įprasta teisėkūros procedūra: nauja redakcija)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0245),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 192 straipsnio 1 dalį bei 207 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0107/2011),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
- atsižvelgdamas į 2011 m. liepos 13 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
- pasikonsultavęs su Regionų komitetu,
- atsižvelgdamas į 2001 m. lapkričio 28 d. Tarpinstitucinį susitarimą dėl sistemingesnio teisės aktų pakeitimo metodo naudojimo ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 25 d. Teisės reikalų komiteto laišką, pateiktą pagal Darbo tvarkos taisyklių 87 straipsnio 3 dalį Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetui,
- atsižvelgdamas į 2012 m. vasario 29 d. Tarybos atstovo laišku priimtą išpareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 87 ir 55 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą (A7-0015/2012),

⁽¹⁾ OL C 318, 2011 10 29, p. 163.

⁽²⁾ OL C 77, 2002 3 28, p. 1.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- A. kadangi, Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos teisės tarnybų konsultacinės darbo grupės nuomone, pasiūlyme be nurodytų pakeitimų kitų esminių pakeitimų nėra ir kadangi, kalbant apie nepakeistų ankstesnių aktų nuostatų ir minėtų pakeitimų kodifikavimą, pasiūlymu siekiama tik kodifikuoti esamus tekstus nekeičiant jų esmės,
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją, atsižvelgęs į Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos teisės tarnybų konsultacinės darbo grupės rekomendacijas;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2011)0105

Europos Parlamento pozicija, priimta 2012 m. gegužės 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012 dėl pavojingų cheminių medžiagų eksporto ir importo (nauja redakcija)

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 649/2012.)

III Parengiamieji aktai

EUROPOS PARLAMENTAS

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

2013/C 261 E/11	Apsauga nuo importo dempingo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių ***I 2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (COM(2012)0041 – C7-0030/2012 – 2012/0019(COD))	51
	P7_TC1-COD(2012)0019 Europos Parlamento pozicija, priimta 2012 m. gegužės 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių	52
2013/C 261 E/12	Tam tikri apribojimai, taikomi tam tikrų plieno gaminių importui iš Rusijos ***I 2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1342/2007 dėl tam tikrų apribojimų, taikomų tam tikrų plieno gaminių importui iš Rusijos Federacijos, administravimo (COM(2011)0715 – C7-0396/2011 – 2011/0315(COD))	52
	P7_TC1-COD(2011)0315 Europos Parlamento pozicija, priimta 2012 m. gegužės 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1342/2007 dėl tam tikrų apribojimų, taikomų tam tikrų plieno gaminių importui iš Rusijos Federacijos, administravimo	53
2013/C 261 E/13	Europos Sąjungos oficialiojo leidinio elektroninės versijos paskelbimas *** 2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos reglamento dėl Europos Sąjungos oficialiojo leidinio elektroninės versijos paskelbimo projekto (10222/5/2011 – C7-0076/2012 – 2011/0070(APP))	53
2013/C 261 E/14	Tarptinklinis ryšys per viešuosius judriojo ryšio tinklus Europos Sąjungoje ***I 2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo ryšio tinklus Europos Sąjungoje (nauja redakcija) (COM(2011)0402 – C7-0190/2011 – 2011/0187(COD))	54
	P7_TC1-COD(2011)0187 Europos Parlamento pozicija, priimta 2012 m. gegužės 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012 dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo ryšio tinklus Europos Sąjungoje (nauja redakcija)	55
2013/C 261 E/15	Pavojingų cheminių medžiagų eksportas ir importas ***I 2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl pavojingų medžiagų eksporto ir importo (nauja redakcija) (COM(2011)0245 – C7-0107/2011 – 2011/0105(COD))	55
	P7_TC1-COD(2011)0105 Europos Parlamento pozicija, priimta 2012 m. gegužės 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012 dėl pavojingų cheminių medžiagų eksporto ir importo (nauja redakcija)	56

Simbolių paaiškinimai

- * Bendradarbiavimo procedūra
- **I Bendradarbiavimo procedūra: pirmasis svarstymas
- **II Bendradarbiavimo procedūra: antrasis svarstymas
- *** Pritarimo procedūra
- ***I Bendro sprendimo procedūra: pirmasis svarstymas
- ***II Bendro sprendimo procedūra: antrasis svarstymas
- ***III Bendro sprendimo procedūra: trečiasis svarstymas

(Procedūra priklauso nuo Komisijos siūlomo teisinio pagrindo)

Politiniai pakeitimai: naujas ar pakeistas tekstas žymimas pusjuodžiu kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu █.

Atitinkamų tarnybų techniniai pataisymai ir pritaikymai: naujas arba pakeistas tekstas žymimas kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu ||.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>



Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT